dignat̃. Deinde dñs ab eis diſceſſit: et more ſo
lito ad ſãctos pr̃es rediJt. Diſcipuli õo cũ mag
gaudio remãſerũt: et poſtea ĩ hierl̃m redierũt.

Domine ihu xp̃e fili dei viui. q̃ corda di
ſcipuloꝝ de morte tua dolentiũ. tue ex
hibitõe p̃ñtie gaudio ĩcredibili ĩ mõte
eis apparẽs ꝑfudiſti. da mihi miſero vt nũc cel
ſitudinẽ ꝑfectõis aſcẽdẽs: in ꝑ̃ma ſtudeã deſide
ria terrenoꝝ calcare. et ab ĩfimis voluptatibꝫ
ad ſupna ꝯſidꝫia ẽnſire: q̃tenꝰ te merear q̃ñq3 ĩ
altitudĩe celoꝝ vidẽ. Fac etiã dñe me oĩa que
mandaſti ſ̃uare. et mane nobiſcũ ĩ hoc ſeculo
ꝓtegẽdo et dirigẽdo: et pꝰ finẽ ſeculi remunerã
do et ſine fine tua p̃ſẽtia ſatiando Amen.

Epilogꝰ apparitionũ dñi pꝰ reſurrectionem. Capitulum. LXXXI.

Habes igitur duodecim
apparitões pꝰ dñi reſurrectõ3 vſq3
ad aſcẽſiõẽ. abſq3 duabꝫ cũ aſcẽſiõe
ꝓprio dicẽdis: ⁊ ſic apparitões q̃tu-
ordeci fuerũt. de q̃bꝫ tm̃ decẽ ĩ euãgelio ſcripte
ſũt. Potes etiã meditari de pluribꝫ. na3 veriſi-
mile ẽ q̃ benignꝰ dñs ſepe mr̃e3 et diſcipulos ⁊
magdalenã dilectã diſcipulam viſitauit: ꝯfor-
tãs et exhilarãs eos. q̃ ſic vehemẽter ꝺ ſua paſ
ſione ꝯterriti et ꝯtriſtati fuerãt. Quod etiã be
atus aug. ſẽtire videẽ. loquẽs de t̃pe pꝰ dñi re-
ſurrectõe3. Nõ omnia ĩq̃t ſcripta ſũt. Crebra eĩ
erat eiꝰ cũ illis ꝯuerſatio: priuſq̃ aſcẽdiſſet ĩ ce
lũ. Et forte ipi ſãcti p̃res. maxime abrahã ⁊ da
uid ad q̃s ſp̃alis facta fuit ꝓmiſſio filiJ dei. veni
ebant cũ eo ad vidẽdũ illã excellẽtiſſimã filiam
ſuã matrẽ dñi. q̃ ꝑ eis et oĩbus grãm ĩuenit: et
redemptorẽ genuit. O q̃libẽter eã ꝯſpiciebant.
et q̃reuerẽter ſe eidẽ ĩclinabãt: et oĩ q̃ poterãt
benedictõe ꝯplebãt: q̃uis ipi ñ viderenẽ ab ill̃
q̃ corporaliter ibi erãt. Potes etiã hic ꝯſide
rare benignitatẽ. caritatẽ et hũilitatẽ dñi. mo
re ſolitꝫ q̃ ĩ oĩbus factis eiꝰ r̃lucẽt. q̃ etiã poſt
q̃ glorioſe vicerat et reſurrexerat peregrinari.
adhuc ꝑ dies quadragita voluit: vt ſuos diſci
pulos ꝯfirmaret et roboraret. Digne nãq3 pꝰ
tot ãnoꝝ curricula. pꝰ tot labores et afflictões
pꝰ tãcrudelẽ. ignominioſã et acerbã mortẽ: po
terat triũphator ad ſuã gloriã remeare: et apo
ſtolos ꝑ ſuos ãgelos ꝯfortare: ꝑ ſuo nutu et ꝯ
formare. S3 hoc nõ paciebat̃ caritas ſua. ꝑſo
naliter voluit ꝯuerſari cũ eis: et veritatẽ r̃ſur
rectõis multis cõꝓbauit argumẽtis. i. ſẽſibi
libꝫ ⁊ euidẽtiſſimis ſignis. multa in corꝑe ꝓprio
oñdens. ꝑter naturã corꝑis ĩmortalis. vt ſic ve
ritatẽ reſurrectõis aſtrueret: et ab ap̃lis eorũ
q3 poſteris oẽ3 omnino cauſã heſitatõis amo-
ueret. In corꝑe eĩ ꝓprio cicatrices oñdit. cũ tñ
a natura corꝑis ĩmortalis. penitꝰ aliena ſit oĩs
deformitas cicatricis. Comedit cũ eis et bibit.
cũ tamẽ corpꝰ ſp̃uale ciboꝝ alimonia mĩme in
digẽt. S3 ſciẽdũ ẽ cibos a dño añ mortẽ ſum-
ptos ĩ eiꝰ alimoniã ceſſiſſe. q2 illos ĩ ſe ꝯuertit
pꝰ r̃ſurrectõ3 õo ſũptos nullã ei aliõniã ꝓbuiſ
ſe. q2 illos ĩ ſe ñ ꝯuẽtit cũ habẽt corpꝰ gl̃ificatũ

⁊ ĩcorruptibile: ſ3 mox ſp̃ũali eiꝰ virtute abſũ
ptos ſic abſũit̃ aq̃ miſſa ĩ igne. alit̃ abſorbet a-
qua3 t̃ra ſitiẽs: alit̃ exiccat radiꝰ ſol̃ calẽs. Il
la abſorbet ⁊ ĩ ſe trahit indigẽtia: iſte exiccat
et ꝯſumit potẽtia. Mãducauit g̃ dñs pꝰ reſur-
rectõe3 ꝑ̃tate nõ neceſſitate. vt eo mõ reſurre
ctionẽ ⁊ vitã verã nõ ꝑ̃maginariã oñderet. Si
nõ oñderet̃ veritas reſurrectõis: ꝑdit̃ eẽt fru
ctꝰ paſſionis. Añ aug. Et de ſaluatore q̃dẽ fides
xp̃iana nõ ambigit. q̃n pꝰ reſurrectõe3 ĩ carne
ſp̃ũali ſ3 tñ vera. cibũ et potũ cũ diſcipulis ſũ-
pſerit: nõ alimẽtoꝝ ĩdigẽtia: ſ3 ea q̃ et hoc po-
terat p̃tate. nõ eñ edendi et bibendi talibꝫ cor-
poribꝫ aufert̃ poteſtas ſ3 egeſtas. q̃ñ certo et
ĩuiolabili munere ĩmortalitatis ĩduent̃. vt nõ
niſi velit poſſibilitate. nõ neceſſitate veſcant̃.
hec aug. Preter hec argumẽta lucas ſcribẽs
hiſtoriã actuũ ap̃loꝝ: ponit et alia. Fuit eni3
argumentũ vere reſurrectõis. q̃ ꝑ dies quadra
ginta multiformiter apparuit eis loquẽs de re
gno dei. Nõ eſt intelligendu3. q̃ ſingulis qua-
dragita diebꝫ apparuit eis: ſ3 q̃ infra numerũ
tot dierũ plurics apparuit. exhibẽdo ſe oculis
videndũ et manibꝫ palpãdũ. cũ eis comedendo
et bibendo ſicut añ ꝯſueuerat. vt reſurrectõem
ſuã pluribꝫ modis oñderet. S3 ad demonſtran
dũ gloriã ſue reſurrectõis. nõ decebat eũ cũ il-
lis vt p̃us ꝯuerſari ꝯtinue. ne putaret̃ ad vitã
mortalẽ reſurrexiſſe. Facto g̃ ĩteruallo appa-
rebat diſcipulis: et nõ ꝯuerſabat̃ ꝯtinue cum
eis: vt oñderet ſe reſurrexiſſe ad ĩmortalẽ vitã
ab hoĩbus huiꝰ vite ſepatã. Itaq3 nõ ſtati poſt
reſurrectõe3 aſcendit. vt multipliciter reſurre
ctionẽ ꝓbaret: et diſcipulos ꝯſolãdo refoueret
et vt nr̃am ĩformaret pacientiã. q2 debemꝰ eq̃-
nimiter expectare mercedẽ nr̃am. Añ ſicut fu
erũt quadraginta hore mortis eius. ſ. q̃tuor ꝑ-
aſceues veſꝑtine: et trigita ſex duaꝝ noctiũ et
vnius diei: ita quadraginta diebꝫ cũ eis ꝯuer-
ſatus ẽ poſt reſurrectionem. q2 diuina ꝯſolatõ
excedit hũanã triſticia3. Pro eis fecit hoc ⁊ ꝓ
nobis: ſ3 nõ aduertimꝰ. Dilexit ⁊ diligit ſic ve
hementer et nõ diligit̃. cũ tamen ad talẽ et tã
tũ igne3 nonſolũ calefieri. ſ3 etiã ardere debe-
mus. Añ beda. Reſurrectione3 ſuã certã ⁊ ve
rã multis et variJs documentis ꝑſuadere dig̃-
tus eſt. ꝓpter edificandã fidem: et fugandã de
corde ꝑfidiã: omnẽq3 dubitatione3 ꝺ ſua reſur
rectione tollendã. Añ etiam bernħ. Xp̃c dicit̃
triplex panis. ſubcineritius in incarnatione.
reuerſatus in reſurrectione. triticeus in nude
deitatis oſtenſione. Panis ſubcineritius ẽ deꝰ
homo. Nam quid eſt deus niſi vita et panis.
quid eſt homo niſi cinis et puluis: et quid eſt
in vna perſona deus latens et homo patens.
niſi panis ſubcineritius. Panis ergo ſubci-
neritius eſt panis ſub cinere. deꝰ latens ſub ho
mine. et hoc erat xp̃c añ reſurrectionem. Pa-
nis reuerſatus ẽ econuerſo homo deꝰ. ſ. pꝰ r̃ſur
rectõe3. Prius eñ quaſi cinis pane3 occultauit
pꝰ õo quaſi panis cinerẽ celauit: q̃ñ eĩ habuit
corpꝰ gl̃ificatũ. tũc hũanitas ĩ eo q̃ĩ celata fuit

Vñ añ paſſionẽ humanitas ĩ eo manifeſta fu-
it: deitas latebat: et iõ tũc ꝑ miracula et ꝑ̃di-
catõeʒ deitatẽ ꝓbare et mũdo oñdere oportebat
Poſt reſurrectõeʒ võ magis ꝓbationi hũanita-
tis. ꝙ̃ diuinitatis inſiſtebat. vñ tũc viſu. tactu
eſu et multis alijs argumẽtis ſe verũ hoieʒ eſſe
approbabat. Panis triticius ſine omni cinere ẽ
ſine furfure. ſine enigmate: ſʒ de ſimola puriſ-
ſima. hec ẽ nuda deitas. Hic panis ẽ deus deꝰ.
Nã deuotioni nõ ſufficit ſemel dicere deꝰ: vox
enĩ deuota eſt deus deꝰ meus. Hoc faciat mihi
deus et hoc addat: vt ſit. deus deꝰ meus. Quid
enĩ ꝓderit mihi deus: ſi nõ ſit deꝰ meꝰ. hec bern
bar. Et ſciendũ ꝙ nõ iniqͥs hoĩb; et mũdi ama-
torib;. ſʒ ſolis apoſtolis alijſq; fidelib; pꝰ reſur-
rectõeʒ ſuã ſaluatorẽ apparuiſſe legimꝰ. Neq; eĩ
ꝯueniẽs erat. vt xp̃c a mortuis reſurgẽs. factꝰ
q; iã eternus et ĩmortalis. iniqͥs hominib; deo
mortuis et a vita q̃ xp̃c ẽ ſeꝑatis ſe manifeſta-
ret. Vñ et añ dixerat. adhuc modicũ ⁊ mũdus
ſcʒ qui modo nõ me videt oculis carnis iã me
nõ videt: vos aũt videbitis me. Vñ theophilus
Deceтero nõ ꝯuerſabat̃ inter plebẽ. quia. ſ. pꝰ
reſurrectõeʒ ꝯuerſatio eiꝰ nõ erat digna homi-
nibus: ſʒ diuina magis. qd̃ etiã ẽ forma reſur-
rectõis future. in q̃ ſicut angeli ꝯuerſabimur ⁊
filij dei. hec theoph̃. Manifeſtauit aũt ſe diſci-
pulis ſuis. et alijs fidelib;. vt viuꝰ videret̃ a vi-
uẽtibus. Vñ dicit augꝰ. ꝙ qñ ſurrexit nõ ẽ vi-
ſus niſi a ſuis. Vñ et ĩ actib;. Hũc deꝰ ſuſcitauit
tertia die: et dedit eũ manifeſtũ fieri nõ omni
populo: ſʒ teſtibus ꝑ̃ordinatis a deo. nob̃ q̃ mã-
ducauimꝰ et bibimꝰ cũ illo. poſtq̃ reſurrexit a
mortuis. Fuit aũt ꝯueniẽs ꝙ nõ oĩbus ſʒ te-
ſtibus tm̃ ꝑ̃ordinatis reſurrectõeʒ ſuã manife-
ſtaret. q: infima ꝑ media reducit in ſup̃ma: et
ideo quoſdã mediatores elegit. ꝑ quos vniuer-
ſo orbi reſurrectõ maĩfeſtari poſſet. Sic ḡ do-
minꝰ ꝑ dies quadraginta multiformiter appa-
rẽs diſcipulis. ac edens loquẽſq; cũ eis: et argu-
mẽtis nos illuminauit ad fideʒ: et ꝓmiſſis ere-
xit ad ſpem. vt ſic tandẽ donis celitꝰ datis accẽ-
deret ad amorẽ. Et ſm̃ hiero. oñdit ĩmortalita-
tẽ mortalib;. ad gratiarũ actõeʒ debitã: vt ĩtel-
ligamꝰ quid fuerimus: ⁊ ſciamꝰ quid futuri eri-
mus. De miſterio aũt ꝑ̃dictaꝝ apparitõnuʒ
et duaꝝ ſequentiũ ſic dicit beda. Hac ḡ frequẽ-
tia corꝑalis ſue manifeſtatõnis oñdere voluit
dñs. in omni loco ſe bonoꝝ deſiderijs p̃ñteʒ eẽ
diuinitus. Apparuit nãq; ad monumentũ lu-
gẽtibus feminis. adeſt ⁊ nobis eiꝰ abſẽtie recor-
datõe ſalubriter ꝯtriſtatis. Occurrit reuertẽ-
tib; a monumẽto. vt agnita reſurrectõis gau-
dia ꝑ̃dicarẽt. adeſt ⁊ nobis dũ bona q̃ nouimꝰ
proximis fideliter annũtiare gaudemꝰ. Apparu-
it in fractõe panis. his q̃ ſe ꝑegrinũ eẽ putan-
tes ad hoſpitiũ vocauerũt: adeſt nobis. cũ pe-
grinis et pauꝑib; quecũq; poſſumꝰ bona liben-
ter ĩpẽdimus: adeſt et nobis in fractõe panis.
cũ ſacramentũ corꝑis eius. videlicet panis ⁊ vi-
ni caſta et ſimplici ꝯſciẽtia ſumimꝰ. Apparuit

in abdito de ſua reſurrectõe loquẽtib;: adeſt et
nobis qui modo eius dono idem agimus: adeſt
et nobis ſemꝑ. cũ ab extrinſecis opibus ad tẽ-
pus vacãtes de eiꝰ gratia locuturi ꝯuenimus.
Apparuit cũ foribus clauſis intꝰ iudeoꝝ metu
reſideret. Apparuit cũ minorato eodẽ metu a-
pertis eũ greſſib; in montis verticẽ quererent
Affuit quondã ꝯfortaturꝰ ſuo ſpiritu eccleſiã
cũ ab infidelibus ꝑ̃meret̃. et ad publicũ venire
ac dilatare ꝓhiberet̃: adeſt eidẽ et nunc. cũ icli-
nato ad fidẽ culmine regali terror quieuit per-
ſecutõis. ⁊ omnis mũdi ſublimitas apoſtolicis
ẽ ſubſtrata veſtigijs. apparuit piſcatorib;. eoſq;
apparẽs diuinis adiuuit beneficijs: adeſt et no-
bis. cũ neceſſaria vite tꝑalis recta intentione
curamꝰ: iuſtiſq; nr̃is laborib; ſubſidiũ adiũgit
ſue pietatis. Apparuit r̃cũbentibus: adeſt ⁊ no-
bis. cũ iuxta apoſtoli monita ſiue mãducamꝰ
ſiue bibimꝰ. ſiue aliud qd̃ agimꝰ: oĩa in gloriã
dei facimꝰ. Apparuit ꝑ̃mo ĩ iudea deinde ĩ gali-
lea. poſt hec in iudea rurſũ. die quo aſcendit ĩ
celũ: aderat eccleſie cum ꝑ̃mo ſolius iudee ter-
minis clauderet̃: adeſt modo. cũ iudeis ob cul-
pam ꝑfidie derelictis trãſmigrauit ad gẽtes. et
aderit in futuro cũ añ finẽ ſeculi reuertet̃ ad iu-
deã: et ſicut apoſtolus ait. intrãte gentiũ pleni-
tudine. ſic omnis iſrl' ſaluus erit. Nouiſſime il-
lis apparuit aſcendẽs in celũ: aderit et nobis vt
eũ poſt morteʒ ad celos ſequi mereamur. ſi añ
mortẽ eũ in bethaniã vñ aſcẽdit. i. in domũ obe-
dientie ſequi curamꝰ. Ipſe etenĩ celũ aſcẽſurus
bethaniã venit. q: ſicut apl'us ait. factus ẽ obe-
diẽs vſq; ad mortẽ: mortẽ aũt crucis: ꝓpter qd̃
et deꝰ eũ exaltauit. Venimꝰ ibidẽ ⁊ nos: ſi quod
ille monet agimꝰ. qd̃ ꝓmiſit intẽdimus. Eſto fi-
delis ait vſq; ad mortem et dabo tibi coronaʒ
vite. Fit quoq; ipſius gratia largiente. vt q̃ no-
biſcum vſq; ad vite huius terminuʒ manet. pꝰ
hanc nos vitam ad videnda ſecũ celeſtis vite ꝑ̃-
mia ſubleuet. hec beda. Sicut ḡ quadrage-
ſimam ſic et quinquageſimaʒ xp̃c nobis ſacra-
uit. et nos vtraq; ſolẽnitate miſtice inſtituit. d̃
quibus ſimul beda ſic ait. Vtrãq; ſane hanc ſo-
lẽnitatem. hoc eſt quadrageſime et quinqua-
geſime. non quorumlibet hominum ſed ipſiꝰ do-
mini ac ſaluatoris noſtri. prima nobis ſanxit
auctoritas. quadrageſime videlicet in eo ꝙ die-
bus ac noctibus quadraginta ieiunauit in de-
ſerto: victaq; verſutia temptatoris. miniſterijs
fruebatur angelicis. vbi ſuo nos informaret
exemplo. quia per macerationeʒ carnis aduer-
ſarij ſpiritualis machinas euitare: et ad an-
gelorum debeamus conſortium peruenire. por-
ro quinquageſime nobis gaudia in eo ſeruan-
da monſtrauit. ꝙ poſt reſurrectõnem ſeipſum
diſcipulis viuum. ⁊ multis argumentis per di-
es quadraginta prebuit. et illos ſue frequẽtia
viſitatõnis letabundum hoc tẽpus habere fe-
cit ac feſtiuum. In quo nonſolum futuri ſecu-
li gaudia q̃ cũ illo ſumus habituri ꝑ̃ſignauit:
verũ et ĩeffabilẽ circa nos ſue pietatis affectuʒ

oſtendit qui depoſita iã ĩfirmitate coꝛpis et ꝑ
reſurrectionis virtutẽ ĩ celeſtẽ gloꝛiã cõmuta
ta: dignaẽ tñ adhuc diſciploꝝ ĩtereſſe ꝯuiuio
vt ſocios eos habẽ poſſit ĩ celo: et ꝓcepta qͥbꝰ
ad regnũ dei ꝑueniant viuatius ipã familiari
tate ꝯmẽdet: atqꝫ memoꝛia illiꝰ tꝑis roboꝛet. de
quo eis añ paſſionẽ ſuã ꝑmittendo ꝑdixerat: ⁊
ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pr̃ meꝰ
regnũ. vt edatis et bibatis ſuꝑ menſã meã ĩ re
gno meo. Sꝫ et in celum aſcẽdens nequaq̃ eis
p̃ꝛiſce ſue p̃ñtie dulcedinẽ abſtulit: ſꝫ eandẽ po
tiꝰ ꝓmiſſio ſpũſſãcti carıſmate cumulauit. De‑
niqꝫ mox illi regreſſi ſũt in hierl̃m cuꝫ gaudio
magno. et erãt ſemꝑ in tẽplo laudãtes et bene
dicẽtes deũ. hoc qꝫ nobis gaudio ac laude ⁊ be
nedictõe celeſti. qua ſpiritusſãcti p̃ſtolabãtur
aduentũ. vſqꝫ ad diẽ quĩq̃geſimũ quẽ greci pẽ‑
thecoſten appellãt ſolennitatis hꝰ letitiã docue
rũt eẽ ꝓcelandã. Merito ꝫ ſacroſãctis diebus
his nos maioꝛibꝰ ep̃lis atqꝫ ẏmnis celeſtibus
vacamꝰ. ob reuerentiã dñice reſurrectõis. ob
memoꝛiã dñici ꝯuictus cũ diſcipulis ſimul et
ob ſpeꝫ future nr̃e q̃etis ac vite ĩmoꝛtalis. Sꝫ
et genu in oꝛõe minime flectemꝰ. qꝛ flexio ge‑
nuũ penitẽtie et luctꝰẽ inditiũ. Qð etiã oĩbus
diebꝰ dominicis obſeruandũ ꝓpter eiuſdẽ reſur
rectõis vel dominice vel nr̃e ſacramẽta p̃res ĩ‑
ſtituerũt. Recte ꝫ quadragenario dieꝝ nume
ro ieiuniuꝫ ãnue celebramꝰ: vt ꝑ hoc ſpũalius
admoneamur. qꝛ q̃diu ĩ mũdo viuimꝰ: ꝓ cele‑
ſtiũ p̃mioꝝ adeptione ſemꝑ laborare debeamꝰ
Recte etiã quĩquagenario dieꝝ numero ſtati
future nr̃e beatitudinis ĩ ẏmagine veneramuꝛ
ieiunia videlicet relaxãdo. alleluia canendo. ſtã
tes orãdo. q̃ ſũt aptiſſima ꝑpetue quietis r̃ſur
rectõis ⁊ laudis p̃ſagia. hec beda. Oratio.

Domine iħu xp̃e ꝑ glorioſã reſurrectõꝫ
tuã. qꝛ diſcipulis et fidelibꝰ tuis viuus
et ĩmoꝛtalis apparuiſti. ꝑ gratiſſimam
morã et colloquia dulciſſima q̃ cũ eis ꝑ qua‑
dragĩta dies habuiſti: ĩ q̃bus multis argumen
tis apparens eis: et loquens de regno dei: eoſqꝫ
ꝯfoꝛtãs et cũ eis ꝯueſcẽs: vt reſurrectõeꝫ verã
ĩ te ꝓbarent et crederẽt: totaleꝫ dubitatõneꝫ de
ip̃oꝝ coꝛdibꝰ abſtuliſti. obſecro te iħu bone et
pie. da mihi ĩter teſtes p̃oꝛdinatos a deo teſteꝫ
fieri reſurrectõis tue. ñ lĩgua tm̃ ⁊ v̾bo: ſꝫ oꝑe
et v̾itate Amẽ. De aſcẽſiõe dñi nr̃i iħu xp̃i.
Capitulum .LXXXII.

Circa aſcenſionẽ domi‑
nicã te vigilẽ eẽ opoꝛtet. nã hec ſo‑
lẽnitas valde ſolẽnis ẽ. vt infra pa
tebit. Et ſaltẽ hoc ad attẽtioneꝫ te animet am‑
pliꝰ. q̃ nũc dñe ꝯpleto ſue ꝑegrinatõis curſu ẽ
p̃ñtia coꝛꝑali receſſurus. vñ ip̃ius v̾ba ⁊ facta
ſũt attẽtius ꝯſiderãda. Quelibet ei aĩa fidelis:
debet ſponſũ ſuũ dñm deũ ſuũ ĩ eius diſceſſu di
ligẽtiſſime et vigilantiſſime obſ̾uare: et que ꝑ
eũ dicunẽ et fiũt. viſceroſius mente amplecti:
ac eidẽ ſe deuotiꝰ ⁊ humiliꝰ recõmendare. ⁊ to‑
taliter animũ ſuũ ab alijs abſtrahẽ. Quadra‑
geſimo aẽ die a reſurrectõe voluit dñs aſcendẽ
vt d̾mõſtraret eos q̃ decalogũ legis ꝑ quatuoꝛ
euãgelia ĩpleuerint: poſſe celũ ſcandẽ. Tũc ita
qꝫ ſciens dñs iħs. qꝛ venit eiꝰ hora. vt tranſeat
ex hoc mũdo ad patreꝫ. cũ dilexiſſet ſuos: nũc
v̾o vſqꝫ ĩ fineꝫ dilexit eos. Accipiens igiẽ de pa
radẏſo terreſtri ſanctos p̃res. et oẽs illas ſan‑
ctas et benedictas aĩas: ac benedicens helie et
enoch ibi remanẽtibꝰ. et adhuc viuentibꝰ: veĩt
ad vndecĩ diſcipulos ſuos qui erãt ĩ mõte ſẏon
cũ matre ip̃ius ⁊ alijs. Omnes ſiquidẽ taꝫ ap̃li
q̃ alij diſcipuli: necnõ ⁊ mulieres habitabant ĩ
mõte ſẏon: ſꝫ ĩ cenacl̃o ĩ q̃ dñs cenauerat: ha
bitabãt tũc maria ⁊ vndecĩ diſcipuli: ceteri v̾o
diſcipuli ⁊ mulieres circũquaqꝫ ꝑ diuerſa ho‑
ſpitia erãt diuiſi. Dũ ꝫ recũberent ſeu ꝯme‑
derent vndecĩ ap̃li ĩ illo cenaculo cũ beata v̾gi
ne: et foꝛte alij: ſꝫ digniores ſũt tm̃ exp̃ſſi: appa
ruit eis dñs et comedit cũ eis benignꝰ mg̃r añ
diſceſſũ ſuũ. in ſignũ et memoꝛiale ſpecialis di
lectõis et gaudij. Quia eĩ ap̃li nõ erãt eũ ãpliꝰ
in carne viſuri. ideo añq̃ recederet mãducauit
cũ eis. quẽadmodũ amici cuꝫ abinuicẽ ſeꝑari
d̾bẽt: ſimul mãducãt ⁊ bibũt. Omnibus igituꝛ
ſimul hora tertia comedẽtibus. cũ magna leti‑
tia in hoc vltĩo dñi ſui ꝯuiuio. vt oĩes teſtes
eẽnt ⁊ narrarent q̃ cõiter viderũt ⁊ audierunt
ſciẽs dñs iħs tp̃us eſſe. vt reuerterẽ ad eũ qui
miſit ip̃m: exprobrauit illis ĩcredulitatẽ eoꝛuꝫ
quã prius habuerũt. vt ſuccederet credulitas:
et duritiã coꝛdis lapidei. vt ſuccederet coꝛ car‑
neũ caritate plenũ. qꝛ his qui viderãt eũ reſur‑
rexiſſe a moꝛtuis nõ crediderãt. niſi et ip̃i euꝫ
viderẽt. cũ vtiqꝫ poſt reſurrectionẽ ſuã euãge
lium p̃dicantibus gentes credituꝛe erant eũ
reſurrexiſſe quem non viderant. Ergo inexcu
ſabilis es. ſi teſtimonio videntis rem de qua te
ſtatur non credideris. Exprobratio eſt obiectõ
ex ꝓbro. quia ꝓbruꝫ fuit. q̃ tantis viſis ar
gumentis reſurrectionis. et tantis auditis ſi‑
gnis per teſtes ꝓpoſitis non crediderunt. Quis
eñi petrus et maria magdalena et duo illi di‑
ſcipuli quibus in via dñs apparuerat. certiſſie
firmiſſimeqꝫ nũtiarent dominũ reſurrexiſſe. ſe
qꝫ illũ vidiſſe: ceteri tamen illis non credebãt.
Hãc aũt exprobratõꝫ marie tũc dominus fecit
cum ad p̃dicandum per vniuerſum munduꝫ
diſcipuli ire d̾bebant: quaſi daret eis intelligẽ
et diceret. Multomagis debebatis vos nũtian
tibꝰ reſurrectionẽ meã credere añq̃ me videre‑
tis: q̃ gentes qui credent vobis p̃dicantibus
euangeliũ et me nõ videbunt. Poſt illã q̃ꝑe
exprobrationẽ dixit eis. vt irẽt in munduꝫ ad
p̃dicandum. Jdcirco etiam tũc eos increpa‑
uit cum coꝛpoꝛaliter reliquit. vt defectũ ſuũ co
gnoſcentes remanerẽt humilioꝛes. oſtendens
eis in ſuo diſceſſu quantum ei humilitas pla‑
cet. quaſi eã peculiariter eiſdẽ recõmẽdaret. vt
v̾ba q̃ recedẽs dicebat. in coꝛde audientium ar‑
tius impꝛeſſa remanerent. Poſt increpationẽ

igitͣ admonēdo:dixit eis. Eũtes et ꝯtinuis pfe-
ctibꝫ ĩ p̄dicãdo pfitiẽtes.in mũdũ vniuerſũ:nõ
in iudeã tm̃:p̄dicare euãgeliũ.qđ omnẽ aliam
doctrinã p̄cellit:ſicut caput corpi p̄eminet.Qꝛ
ſm inno.euãgeliũ eſt verbũ verbi qđ erat ĩ pn
cipio apud deũ:ſmo ſermonis.q̃ a regalibꝫ ſe
dibꝫ venit.ſapiẽtia ſapientie.q̃ attingit a fine
vſqꝫ ad finẽ fortiter:et diſponit oĩa ſuauiter.
Predicate inq̃t euãgeliũ nihil aliud om̃i crea
ture.i.hũano generi.ſeu indifferenẽ et ſine ac-
ceptõe oĩ hoĩ p quo facta ẽ oĩs creatura: vel iõ
q̄ habet pticipiũ et ꝯueniẽtiã ſeu aliq̃d cõmu
ne cũ omni creatura.vñ et hõ microcoſmꝰ.i.
minor mũdꝰ dr̃.q̃ſi omnẽ creaturã ꝯtinẽs.Per
eſſe em̃ ꝯuenit cũ ĩanimatis.p viuẽ cũ vegeta-
bilibꝫ et plãtis.p ſẽtire cũ aĩalibꝫ.p ĩtelligẽ cũ
angelis:ideo deſignat̃.noĩe oĩs creature.Itẽ
hõ dr̃ omnis creatura.qꝛ ꝓpter eũ omnis crea-
tura mũdi videt̃ eẽ pducta:ſumꝰ em̃ quodam-
mõ finis oĩm.Uel om̃i creature cui p̄dicandũ
eſt.Et ml̃ta ĩ ſcripturis ĩueniũt̃ q̄bus hec vna
determinatio ſufficẽ pt̃.q̃le eſt illud.cũ exalta-
tꝰ fuero a terra oĩa trahã ad meip̄m.ſ.trahen-
da:et illđ.caritas oĩa credit.ſ.credẽda.Ita dr̃
deꝰ erit oĩa ĩ oĩbus.i.vnicuiqꝫ ſufficiẽtia:et il-
lud.oĩa q̃cũqꝫ audiui a p̃re meo nota feci vob.
oĩa.ſ.ad ſalutẽ et beatitudinẽ ptinẽtia.Et ſic ĩ
alijs ſuo mõ accipe poteris.Hoc aũt qđ de euã
gelio p̄dicãdo dicit̃ fiendũ erat pꝰ receptõem et
ꝯfirmatõẽ ſpũſſãcti.qꝛ añ nõ erãt ſm mãdatũ
xp̄i ab hierl̃m diſceſſuri.In hoc etiã q̄ de euã
gelio oĩbus p̄dicãdo mãdat̃.iudeoꝝ abiectio ⁊
gẽtiũ electio aptiſſie mõſtrat̃.Qui ḡ pus dixe
rat in viã gentiũ ne abieritis:nũc dicit.p̄dica-
te euãgeliũ oĩ creature.i.oĩ natõi.p̄mo iudeo
ſcđo gẽtili.qꝛ vult oẽs hoĩes ſaluos fieri et ad
agnitõẽ veritatis venire. Deinde ſalutẽ pro-
mittẽdo credẽtibus et dãnatõẽ cõminãdo ĩcre-
dulis ſubiũxit.Qui crediderit fide formata et
p dilectõẽ opante.ſ.p ſe vt ĩ adultis vel p aliũ
vt in puulis:⁊ baptizatꝰ fuerit baptiſmo aq̃ ſi
fieri poterit:ſaluꝰ erit eterna ſalute a peccatis
et penis liberãte.Nõ em̃ ſufficit fides abſqꝫ ba-
ptiſmo.p quẽ aliq̃s ĩcorpat̃ xp̄o ſi aſſit facul
tas recipiẽdi baptiſmũ ab aliq̃.Si aũt nõ aſſit
facultas ſufficit baptiſmꝰ ſãguinis vt ĩ marti-
ribꝫ.q̃ p xp̄o ĩterſiciunt̃ añq̃ ſint baptizati.vl̃
flamis vt ĩ habẽtibꝫ fidẽ xp̄i deſiderãtibꝫ bapti-
zari:ſꝫ p̄ueniũt̃ morte añq̃ hoc poſſit impleri
Per alios ḡ puuli credũt ĩ eccleſia.ſicut ex ali
is trahũt peccata.q̃ illis ĩ baptiſmo remittunt̃
ꝯfeſſione aliena.Piũ ẽ em̃.vt id qđ p alienum
peccatũ amiſerẽt: p alienũ auxiliũ (vt eccl̃ie et
patrinoꝝ ĩ q̄bus credẽ dicunt̃) recupare ⁊ re-
cipe poſſit.Qui õo nõ crediderit p ſe vel p ali-
uꝫ ꝯdemnabit̃ eterna dãnatõe p meritũ inſti-
tie ĩfidelitatis ſue.Nõ ait.q̃ baptizatꝰ non fue-
rit.qꝛ p fidẽ ſine baptiſmo ſaluat̃ hõ.cũ eũ ex-
cludit articulus neceſſitatis.nõ ꝯtẽptꝰ religio-
nis.Uñ qđ dictũ ẽ nichodemo.niſi q̃s renatus
fuerit ex aq̃ et ſpũ:nõ pt̃ ĩtroire ĩ regnũ dĩ.ſic

debet ĩtelligi.q̃ ꝯtẽpſerit renaſci.Noli aũt p̄ſu
mere de fide niſi oñdas eã in ope:qꝛ ſine hoc ñ
poterit te ſaluare.Fides em̃ ſine opibꝫ mortua
ẽ.ſicut et opa ſine fide.Uñ greg. Fortaſſe aũt
vnuſq̃ſqꝫ apud ſemetip̄m dicat.Ego iã credidi
ſaluꝰ ero.Uerũ dicit.ſi fidẽ opibus teneat.Ue-
ra etenĩ fides ẽ.q̃ in hoc qđ verbis dicit: mori-
bus non ꝯ̃dicit:et ille credit q̃ exercet opando
qđ credit.Uñ ⁊ iacobꝰ.Quid pderit fratres mei
ſi fidẽ q̃s dicat ſe habere:opa aũt non habeat.
Nũquid poterit fides ſaluare eũ?Sicut em̃ cor
pus ſine ſpũ mortuũ ẽ:ita fides ſine opibꝫ mor
tua ẽ. Deinde etiã ſigna p fidei augmẽtatõe ⁊
ꝯfirmatõe pmittẽdo:adiũgit.Signa aũt eos q̃
crediderĩt hec ſequent̃.ꝓpter meritũ fidi ſuo tẽ
pore et cũ fuerit neceſſe.In noĩe meo inuoca-
to et honoratꝰ.i.in virtute noĩs mei.demonia
eiiciẽt.qđ de multis legimꝰ q̄bꝫ ĩmũdi ſpũs obe-
diebãt.linguis loquẽt̃ nouis.hoc factũ ẽ ĩ die
pẽthecoſtes in apl̃is et alijs credẽtibꝫ ſerpẽtes
tollẽt.i.auferẽt vel diſpergẽt qđ de apl̃o pau-
lo patet.Etſi mortiferũ quid biberint.nõ eos
nocebit.qđ ð iohãne euãgeliſta factũ fuit.Su
per egrotos manus imponẽt:et bene habebũt
qđ etiã multi fideles fecerũt.Oĩa ei hec ĩ p̄mi-
tiua eccleſia.nõſolũ apl̃os ⁊ alios maiores:ſꝫ
etiã frequẽter alios ſimplices credentes feciſſe
legimꝰ.p infidelibus ꝯuertẽdis:et vt fides cre
dentiũ creſcẽt ac nutriret̃ et firmaret̃ miracu
lis.Qua nũc radicata et aucta.nõ ſic neceſſari
um eſt nũc fieri ſicut paſſim tũc fiebant.qꝛ ſuf
ficit ea que facta ſunt ſolummodo legere et au
dire ac eis fidẽ adhibẽ. Si ḡ querat̃ quare p̄
dicatores et fideles moderni talia ſigna nõ fa-
ciunt:reſpondet̃ ſm greg.qꝛ cũ fides catholica
ſit ſuffitienter pbata.per miracula xp̄i et apl̃o
rũ eius.nõ oportet vltra hãc pbatõẽ reitera-
re amplius.Sicut etiã arbuſta cũ primo plã
tant̃ frequẽter irrigantur.quouſqꝫ ꝯualuiſſe
videant̃.cũ aũt in terra radicẽ fixerint:talia
ſubtrahunt̃.Uerũtamẽ deus in poſteris tẽpo-
ribus etiam multa miracula fecit ad ꝯſolatio
nẽ fideliũ.vt patet de tẽpore martirũ et confeſ-
ſoꝝ.Fiũt tñ ſm eundẽ greg.ſpũaliter nũc ĩ ec
cleſia.q̃ olim corporaliter fiebãt in ea.Naꝫ ſa-
cerdotes ꝓpl̃m exorciſãdo.baptizãdo et ad pe-
nitẽtiã vocãdo.demonia eiiciũt.dumqꝫ ſecula-
ria verba relinquẽtes.fidei et noue legis miſte
ria inſonant:linguis nouis loquunt̃.Qui duꝫ
bonis ſuis exhortationibꝫ vitia et malitiaꝫ de
alienis cordibꝫ auferũt.ſerpẽtes tollũt.Et duꝫ
hereticorũ libros legũt.vel mortifera ĩ ꝯfeſſio-
nibus ſeu peſtiferas ſuaſiones audiũt:ſꝫ tamẽ
nõ conſentiunt:et ad praua nõ ptrahũt̃:mor
tiferũ eſt quod bibunt:ſꝫ eis nõ nocebit.Qui
quotiẽs primos in fide vl̃ bono ope ĩfirmari ꝯ
ſpiciũt.dũ eis tota v̄tute ꝯcurrũt.⁊ exẽplo ſue
bone opatõis illoꝝ vitã roborãt.vel aĩas ĩfir-
mas ſuis orõibus ſanãt:et deo recõciliãt.ſup
egros manꝰ ĩponũt vt bene habeãt.Que nimi
ruꝫ miracula tãto maiora ſũt.quãto ſpũaliora

et quãto p̱ hec non corpa ſꝫ aníe ſuſcitant̃. In hoc etiã íſtruimur.q̃ q̃ verbis p̄dicam⁹ bonis opibus ꝯfirmem⁹. Itẽ demonia eijtiũt.q̃ ð̃mo nũ tẽptatões fide et ſigno crucis repellũt. Lin-guis loquunt̃ nouis.q̃ dei laudes et verba ſacra narrãt dimiſſis friuolis et otioſis. Serpentes tollũt.qui detractores efficaciter rep̄hendunt. Mortiferũ bibũt:ſꝫ eis nõ nocet.qui p̱ſuaſio-nes peſtiferas ſeu amara ꝯuitia audiũt:ſꝫ ſur da aure trãſeũt et p̱ nihilo ducũt. Sup̱ egros man⁹ íponũt et bene habebũt.q̃ p̱ bona ṽba et opa alios a peccatis retrahũt et in bonis ꝯfir-mãt. Et hec ſimiliter ſigna ſpũalia:ſũt corp̱ali bus meliora:quãto q̃ ſũt aíe corporalib᷒ p̄ferũ tur. Et dixit eis. Uos aũt ſpecialiter eſtis.i. eritis teſtes hoꝝ.ſ.q̃ vidiſtis et audiſtis:⁊ que locut⁹ et opat⁹ ſũ in medio vṽi.vl' hoꝝ ſup̱ius deſcriptoꝝ.q̃tũ ad xp̄i ícarnatõꝫ.p̄dicatõnem paſſionẽ et reſurrectõꝫ. Et ne turbati cogita-rẽt quõ nos hoíes ĩ̄dcõte teſtimoniũ p̱hibebi-mus gẽtibus ⁊ iudeis qui te occiderũt:ſubiun-git. Et ego mitto.i.mittã cito et de p̱pinq̃. ponẽ do pñs.p̱ futuro:et rõe certitudinis ⁊ rõe p̱ri-mi tp̄is. p̱miſſũ vobis auxiliũ p̄ris mei in vos id ẽ ſpiritũſãctũ in ſigno viſibili. vt ſuffitiatis ad teſtandum et ad p̄dicanduꝫ ꝯſtanter. vbiqꝫ veritatẽ euãgelij. Pater eñi p̱miſit cũ dixit. ef-fundã de ſpũ meo ſup̱ oẽꝫ carnẽ.et q: fili⁹ p̱mi-ſit dicẽs.cũ venit paraclit⁹ quẽ ego mittã vob a p̄re:id et pater p̱miſit.cũ opa trinitatis ſint indiuiſa. Qui licet p̱cedit ab vtroqꝫ: ẽ tñ p̄ris auctoritate ſpiratõis. Et ne ĩp̱fecti p̄dicare p̄ſu merẽt:adiũxit. Uos aũt q̃ debetis eẽ teſtes mei ſedete ⁊ manete hic ĩ ciuitate hierl'm.quoadu ſqꝫ induamini.ſ.vndiqꝫ tanq̃ armatura ſpũa-li virtute. nõ hũana ſꝫ celeſti.i. ſpũſſãcti grã: ex alto.i.de celo. Hoc idẽ tangit̃ ĩ actib᷒ cũ dĩ. et ꝯueſcẽs.i.ſimul cũ diſcipulis cõmedẽs.p̄ce-pit eis ab hieroſolimis ne diſcedrẽt:ſꝫ expecta rẽt p̱miſſionẽ patris. Quaſi diceret.hic et ibi ñ eſtis ſuffitientes ad p̄dicandũ ꝯſtãter veritatẽ euãgelij.donec ꝯfirmati fueritis p̱ donũ ſpũſſã cti. vt ſtetis añ reges ⁊ p̄ſides ĩtrepidi. Uñ criſ. Sicut milites ĩuaſuros multos nemo ſinit ex ire donec armati ſint:ſic et diſcipulos añ ſpiri tuſſãcti deſcenſum. ad ꝯflictũ egredi nõ p̱mit-tit. Cur aũt nõ xp̄o p̄ñte vel eo diſcedente ſta-ti ſpũs venit: Dicebat eñi eos fieri cupidos rei et deinde recipe grãm. Tũc eñi magis ad deum erigimur:cum incũbit neceſſitas. Dicit aũt do nec ĩduamini virtute ex alto:nec exp̄ſſit quãdo vt ſint iugiter vigiles. Quid igit̃ miraris.ſi di em nouiſſimũ non pãdit. vbi diẽ hũc p̱rimum pandẽ noluit. hec criſ. Licet g̃ xp̄c dediſſet di-ſcipulis ſcripturarũ ĩtellectũ et ꝯmiſiſſet p̄di-cationis offitiũ: tñ diſtulit executõeꝫ p̄dicãdi vſqꝫ ad ſpũſſãcti receptõeꝫ in ſigno viſibili. per hoc inſinuans q̃ p̄dicans actu p̄us ð̃bet habẽ ſuffitientẽ ſacre ſcripture notitiã:⁊ grãm ſpiri tuſſancti p̱ ꝯiecturã.ſ.q̃ nõ ſit ꝯſci⁹ ſibi de pec-cato mortali. Debet q̃ppe p̄dicatores ſedere ĩ ci-uitate.i.ĩ clauſtro vbi debꝫ eẽ ciuiũ vnitas. va cando ibi ſtudio et ꝯtẽplatõi. vt ibi hauriãt qđ poſtmodũ ĩ p̄dicatõe alijs effũdant. Uñ hiero. Nihil nobis rectũ videat̃ niſi qđ diſcim⁹. vt p⁹ multũ ſilentiũ ð̃ diſcipulis mgr̃i effitiamur. do cem⁹ aũt hoíes ĩ eccleſijs qđ neſcim⁹:oẽs alias artes abſqꝫ doctore nõ diſcim⁹:ſola hec tãuilis et tãfacilis ẽ vt p̄ceptore vel doctore nõ egeat. Uñ et ſm greg. Notandũ ẽ q: ſũt q̃s a p̄dicatõ nis offitio vel ĩp̱fectio vel etas p̱hibet. et tñ p̄-cipitatio ĩpellit. Qui ãmonẽdi ſũt:ne duꝫ ſibi tantũ onus offitij p̄cipitatõe arrogant. viam ſibi ſubſequẽtis melioris abſcidãt. Et vt ꝯſide rẽt.q̃ ip̄a veritas que rep̄ẽte quos vellet robo rare potuiſſet. vt exemplũ ſequẽtibus daret.ne inp̱fecti p̄dicare p̄ſumerẽt. Poſtq̃ plene diſci-pulos de v̄tute p̄dicatõis inſtruxit:ilico adiũ-xit. vos aũt ſedete ĩ ciuitate.quoadvſqꝫ indua mini v̄tute ex alto. In ciuitate quippe ſedem⁹: ſi intra mentiũ nr̃arũ nos clauſtra ꝯſtrigim⁹ ne loquendo exterius euagemur. vt cũ virtute diuina p̱fecte induemur: tũc quaſi a nobiſmet ip̄is foras etiã alios inſtruẽtes exeamus. Hec greg. Comedũt igit̃ et gaudẽt diſcipuli p̱pter p̄ ſentiã dñi ſui:ſꝫ nihilomin⁹ p̱pter diſceſſũ tur-bati. Tanta eñi amoris teneritudine eũ dilige bant.q̃ etiã verba diſceſſionis ſue equo aío ſu-ſtinere nõ poterãt. Cũqꝫ ꝯmediſſẽt eduxit o-mnes verbo.ſ.nõ manu foras.i.extra ciuitatẽ ĩ bethaniã.i. verſus bethaniã. q: mons oliueti ad quẽ exierunt ẽ in via verſus bethaniaꝫ: et bethania ĩ latere montis oliueti ẽ ſita. Eduxit eos foras. vt viderẽt eũ aſcendentẽ. p̱ hoc inſi-nuans q̃ ciuitas tumultuoſa nõ ẽ loc⁹ apt⁹ ad diuinoꝝ ꝯtemplatõeꝫ. Prius eduxit eos foras extra ciuitatẽ. vt ſignificarꝫ nõ habere nos hic manẽtẽ ciuitatẽ. deinde in bethaniaꝫ q̃ interp̄-tatur domus obedientie. vt qui ex obedientia deſcendit et humiliatus eſt ad mortem. oſten-datur ex merito obedientie aſcendiſſe. et exal-tat⁹ in celum ſm illud. humiliauit ſemetip̄m fa ctus obediens vſqꝫ ad mortẽ. p̱pter quod et de⁹ exaltauit illum.⁊ vt ſignet p̱ obedientie opera eos tranſituros ad celeſtia. et q̃ nõ ẽ aſcenſus in celum. niſi per obedientie meritum. Sicut g̃ inobedientia hominẽꝫ de paradiſo eiecit:ſic obedientia introducit. Itẽ ſm bedã eduxit eos in bethaniam. p̱pter ſitum eiuſdeꝫ ville que ĩ la tere mõtis oliuaꝝ poſita ẽ. q: videlꝫ obediẽtis eccl'ie dom⁹ ĩ ip̄ius ſũmi mõtis.i.xp̄i latẽ. ſidei ſpei dilectõiſqꝫ ſua fũdamẽta locauit. Poſtq̃ g̃ eos foras duxiſſet:tũc dixit eis q̃ in mõtẽ oli-ueti trãſirẽt.et ĩde eũ ĩ celũ aſcẽdẽtẽ viderẽt.q: ĩde aſcẽdere volebat ĩ celũ.et tũc diſparuit ⁊ e uanuit ab oculis eoꝝ.p̱ montẽ ĩtelligit̃ eminẽ tia ſpũs ĩ ꝯtẽplatõne. p̱ oliuas at̃ pinguiſſimi ſpũs deuotõ. vlteri⁹ õo p⁹ iſta nõ reſtat niſi ſal tus aíe in celũ. Igit̃ apl̄i vndeci cũ mr̃e dñi ac alijs diſcipulis et mulierib᷒ vnanimit̃ ſtati ve nerũt ĩ mõtẽ oliueti.⁊ ibideꝫ iteꝝ dñs eis appa ruit. Ecce quõ habes hodie duas apparitiones

Conſpice nūc bene eoꝝ:et cūcta q̄ fiūt. Cōſide⸗
ra nihilominꝰ ſāctos pr̄es ibidē iuiſibiliter exi⸗
ſtētes. quō libenter et reuerenter īturenē dn̄az
et affectuoſe benedicunt. ꝑ quā tantū aſſecuti
ſūt benefitiū. quō etiā ītuenē illos excelſos pu⸗
giles et duces diuini exercitus. quos inter oēs
ad expugnandū et vincendū vniuerſū mūdū
elegit dn̄s. Tūc quidā ex his qui ꝯuenerant:
ceperūt eū īterrogare:dicētes. Dn̄e ſi in tp̄e hoc
reſtitues regnū iſrl'? Quidā impiti et carnalit
ſapientes. videntes alienigenā regnare:et iu⸗
deos ſub p̄ſide eē:deſiderabāt q̄ regnū ip̄m na⸗
tioni redderet iudayce:et q̄rebāt d̄ reſtitutōe
regni iſrl' tp̄alis:etſi rex iudeis dareē hoc tp̄e
putātes tūc a dn̄o regnū reſtituendū. et a dn̄o
alienigenaꝝ. ſ. gētiliū q̄ iudeis dn̄abāt liberan
dū. ſicut ⁊ duo diſcipuli putabāt:dicētes. nos
aūt ſperabamꝰ. q2 ip̄e eēt redemptorꝰ iſrl'. Ac
ſi iſti īterrogātes eū dicerēt. Nūquid hoc tp̄e
regnabis ſicut dauid et ſalomō: ⁊ dn̄aberis na
tionibus? Alij d̄o magis inſtructi ſciētes reſti
tutōnē illā nō niſi finaliter futurā. ſ. circa tp̄a
iudicij. querebāt d̄ reſtitutōe regni iſrl' ſpūalis
ſcꝫ de liberatione ⁊ dilatatōne eccleſie. Ac ſi di
cerent. Nūqd hoc tp̄e facies qd̄ ꝓmiſiſti ecc'ie.
Vn̄ augꝰ. Ergo diſcipuli xp̄i d̄ducturi aſpectu
aſcenſurū xp̄m. interrogauerūt eū: et dixerūt
ei. Dn̄e ſi in hoc tp̄e p̄ntaberis: ⁊ qn̄ regnū iſrl'
Qd̄ regnū? De quo dicimꝰ. adueniat regnū tu
uꝫ. qn̄ regnū tuū? Qn̄ regnū tuoꝝ? qn̄ regnum
humiliū? q̄diu typus ſupboꝝ? Qn̄ venturū ſit
qd̄ ad te? Sic viue q̄ hodie vēturū ſit:et nō ti
mebis cuꝫ venerit. hec aug. Dn̄s aūt ſup hoc n̄
certificauit eos. ex quodā tn̄ ī reſponſione eiꝰ
poſito: poſſent intelligere reſtitutionem illam
multis tp̄ibus differendā. Nō ē inq̄t vr̄m noſſe
tp̄a vel momēta. q̄ pater poſuit ī ſua p̄tate. id
ē numerū tp̄m et momētoꝝ vſq3 ad finē ſeculi
q̄ tm̄ patēt ſcie patris mei. Nō ē quippe aliq̄ꝛuꝫ
noſſe tp̄a vltra qd̄ reuelaē vl' tradiē ꝑ ſcriptu
ras. q2 hoc ē p̄ſūptōis ſꝫ ſm̄ ſcripturas noſſe ē
erudidōis. Ac ſi dicēt. Ad vos non ꝑtinet ſcire.
futura. q̄ in ſola dei diſpoſitōe ſūt poſita. de q̄ꝝ
numero ē regni iudaici reſtitutō. Nā ip̄m reſti
tuēdū nō ē carnaliter ſꝫ ſpūaliter. qn̄ circa fi⸗
nē ſeculi iudei credēt in xp̄m. q̄ fuit rex eoꝝ:et
qn̄ regnabit in domo iacob: vere ſine fine ſecu⸗
li ineternū. Nihil īquā ad vos querere de ſecre
tis hm̄oi: nec ad ea p̄cipiēda eſtis ydonei: ſꝫ de
his q̄ ad vos ſpectāt eſtote ſoliciti. q2 ſuꝑa ac
cipietis virtutē ſācti ſpūs ſuꝑueniētis in vos.
cuius v̄tute purificati et roborati. vt poſſitis
mea verba loqui et doctrinā meā ferre: eritis
mihi teſtes ꝯuerſatōis et doctrine mortis ⁊ re⸗
ſurrectōis mee. primo in hier'lm. ſecūdo ī iuda
poſtea in ſamaria. tandē vſq3 ad vltimū terre.
Acſi tacite dicēt. Ante regni illius reſtitutōꝫ
non ſolū hieroſolimā: ſꝫ et oēs fines iudee ⁊ ſa
marie ac etiā mūdi terminos ꝑ circuitū euāge
lij fama ꝑcurret. Primo ſiquidē p̄dicatū ē euā
geliū in hier'lm: ſꝫ ꝓpter lapidatōeꝫ ſtephani et
mortē iacobi gladio occiſi. egreſſi ſūt de hier'lm
p̄dicātes in finib9 iudee. poſtea trāſierūt ad ſa⸗
maritanos: et inde ꝓceſſerūt ꝑ mūdū ad alios
Vbi aug. Quo aūt pacto ab apoſtolis ē p̄dica
tio iſta ꝯpleta. qn̄ adhucuſq3 ſūt gētes ī q̄bus
mō ceperit: et ī q̄bus nondū īcepit īpleri. Nō
vtiq3 hoc ſic a dn̄o mādatū ē ap'lis. tāq̄ ipi ſo
li q̄bus tūc loquebaē. tantū munꝰ fuerint īple
turi: ſꝫ ſicut eis ſolis videē dixiſſe. ecce ego vo⸗
biſcū ſū vſq3 ad ꝯſumationē ſeculi. qd̄ tamē eū
vniuerſe eccleſie ꝓmiſiſſe. q̄ alijs morietib9 ali⸗
is naſcentibus. hic vſq3 in ſeculi conſumatōne
futura eſt q̄s nō intelligat. hec aug. Et quia
euāgeliū primo p̄dicatū ē ī hier'lm. inde ē q̄ au
dita ꝓnuntiatōe euangelij. vertimur ad orien
tē q̄ſi ad hier'lm. grās agētes et dicētes. gloria
tibi dn̄e. q2 inde venit ad nos euangeliū. Vnde
ſcriptū eſt. de ſyon exibit lex: et verbum dn̄i de
hier'lm. Vn̄ et augꝰ. Cepit ei eccl'ia ab hier'lm
iſta terrena. vt gaudeat in deo ī illa hier'lm ce
leſti. ab hac eīn incipit: ad illā terminat. In il
la tota eccl'ia erit: ab iſta exordiū fidei ſūpſit.
hec aug. Sed verba euāgelij leuita ꝓnūtiaturꝰ
vertit faciē ꝯ aquilonē. vt oſtendat verbuꝫ dei
dirigi ꝯ eū. qui per aquiloneꝫ deſignaē. ſ. ꝯ dia
bolū. qui dicebat ī corde ſuo. ſedebo ī latere aq̄
lonis: et ero ſimilis altiſſio. Et dn̄s ih̄s poſt
q̄ locutꝰ ē eis. q̄ ad eruditionē ſue ꝑtinebāt cō
ſolatōis. vnūquēq3 oſculatꝰ ē in intimo amore
cordis. Quia ſm̄ ambro. apoſtolis reliquit o⸗
ſcula pacis. deinde valedicēs eis. eleuatis ma⸗
nib9 vt ſuos patri offerret. benedixit eis. ſ. bo⸗
na optando. ꝓmittendo. ꝯferendo. vt eos ꝯ ho⸗
ſtē muniret. vt bonis celeſtibus augeret. Et vt
dicit theophilꝰ. forte ī hac benedictōe vī ꝯſer⸗
uatiuā eis īfluxit. vſq3 ad ſpūſācti aduentum
Ex loco iſto duxit eccleſia ī ꝯſuetudinē q̄ ep̄i
in fine miſſe dent benedictionē. Vbi origenes.
Q2 aūt eleuatis manibus benedixit eos. ſigni⸗
ficat q̄ deceat benedicentē cuiq̄ ornatum eſſe
varijs operibus et arduis reſpectu alioꝝ: ſic ei
manus tolluntē in altū. hec origenes. In re⸗
ceſſu ſuo benedixit xp̄c diſcipulis. ſicut pr̄ rece
dēs a filijs benedixit eis. et hoc fecit p̄mo ꝓpter
maiorē eoꝝ neceſſitatē. ſm̄ illud. cū eēm cum
eis ego ſeruabā eos ⁊ cetera. vbi petit eos pꝰre
ceſſū ſuū ſuari a malo. Secūdo ad oſtendendū
finalē et ꝑſeuerantē erga eos ſuā dilectionem
ſm̄ illud cū dilexiſſet ſuos qui erāt in mundo: ī
finē dilexit eos. Inſtruxit etiā ꝑ hoc ſuperio⸗
res in eccleſia. vt ſcedentes a ſubditis benedi⸗
ctōnibus eos deo cōmendent. His finitis. ad
orientē verſa facie (vt dicit damaſcenꝰ) cepit
ſua ꝓpria virtute non aliena eleuari ab eis ⁊ a⸗
ſcendere. videntibus illis. quos ſcilicet tanta vi
ſione dignabatur: et videndo deducentibus. vt
ſcilicet deſiderium veniendi ad ip̄m in eis exci⸗
taretur. et triumphaliter proprio motu per do
tē agilitatis in celuꝫ ſupremū vn̄ venerat: fere
baē. Tūc mater et omnes alij aſpitientes eū ī
celū eleuari: ꝓciderunt in terram adorātes. et

ꝓpter diſceſſū lacrimas ꝯtinere nō poterāt.mlꝰ
tū tñ gaudebāt.ꝙ ipm̄ ſic glorioſe celū petere
cernebāt.O ꝗ̄libēter mater cū filio de hoc mū
do receſſiſſet:ſꝫ eā ad tp̄s hic manere dn̄s volu
it.qꝛ ꝓpter ꝯfirmādos credētes vtile et expedi-
ens fuit.Noſtre etiā fidi neceſſariū erat.quia
ip̄a pꝰaſcēſionē dn̄i inter apl̄os ꝯuerſādo.mlꝰ
ta eis reuelauit q̄ de miſterijs illius cognoue-
rat.Vñ anſh.Sꝫ o bone ihū.iſtius tue dulciſſi
me matris pijſſime fili.quō pati potuiſti.vt te
in regnū glorie tue remeante:illā q̄ſi orbatam
in miſerijs mūdi relīqueres.et nō eā ſtatī reģ
turaꝫ aſſumeres?Erat vt mihi videť neceſſaria
noſtre fidei ꝯuerſatio ſua pꝰ aſcēſionē dn̄i iter
apl̄os eiꝰ.qꝛ licet ipi ꝑ reuelatōeꝫ ſpiritusſācti
edocti fuerīt oēꝫ veritatē:incōꝑabiliter tñ ma
nifeſtius ac eminētiꝰ.ip̄a ꝑ eundē ſpiritū ipiꝰ
veritatis intelligebat ꝓfūditatē:ac ꝑ hoc mul
ta eis ꝑ illā reuelabanť.q̄ in ſe nōſolū ſimplici
ſciētia:ſꝫ et ip̄o effectu et ip̄o experimēto cogno
uerat de miſterijs eiuſdem domini nr̄i ihū xp̄i.
Nec dilatio ſue aſſūptōis quoquō iacturā īfer
re valebat īmēſitati amoris et gaudij ſui:qm̄
ip̄a ꝑfectio amoris et gaudij ita illā refitiebat
plenitudine ſui.vt hoc ip̄m ei ad augmentum
amoris et gaudij magnoꝑe fieret.ꝙ illic ſe eſſe
videbat vbi deū quē p̄ cūctis amabat velle ma
gis ſciebat.Igiť vbicūqꝫ erat:et ip̄a in deo et
deus in ea iocūdabať.qua ip̄e iocūditate felix
hoc p̄ ceteris vbiqꝫ fieri cupiebat.qđ ſapiētie
di potiſſimū placere ītelligebat.hec anſhelmꝰ

Et ē notabile.ꝙ dn̄s ſuos p̄mo de ciuitate e-
duxit.ſecūdo eos ī bethaniā duxit.tertio eis be
nedixit.quarto aſcēdit.in quo dať intelligi.ꝙ
peccatorē p̄mo educit de peccato.ſecūdo ip̄m ī
bethaniā.i.ī domū obediētie ducit ſtatum eiꝰ
mutādo.tertio ei benedicit gratia replēdo.q̄r-
to aſcēdit.i.aſcēdere facit ad ſuꝑiora trāſferen
do.Et aſcēdens dn̄s ihs duxit ſecū illā multitu
dinē nobilē.ſ.captiuā captiuitatē.i.captiuos
a captiuitate īferni.quos ſecū victor eduxerat
et celi apta iā porta pandens iter añ eos.ſe ſe-
quētes vt micheas ꝓpheta dixerat exules ītro-
duxit ī regnū patris ſui.cōciues illos faciens
angeloꝝ et domeſticos dei.q̄tenus ⁊ ruinas an
gelicas reſtauraret.et eterni patris honorem
cumularet:et ſe triūphatorē oñderet:et domi-
nū exercituū cōꝓbaret.Dn̄s itaqꝫ glorioſus
cādidus et rubicūdus.ſplēdidus et gaudioſus
p̄cedebat eos.viā eis oſtēdēs et ipi ſequebātur
eū cantātes ⁊ iubilātes.Interim aūt michael
p̄poſitꝰ ꝑadiſi ꝑgēs ad patriā celicā.nūciauit
ꝙ dn̄s aſcēderet ad eā.Et ecce oēs beatoꝝ ſpi-
rituū ordines occurrerēt eidē decēter et ſeriatiꝫ
ꝑ acies ſuas.Vnꝰ ex eis nō remāſit.q̄ dn̄o ſuo
obuiā ñ veniret.Et inclinātes ſe.cū oī reueren
tia q̄ poterāt eū cū ẏmnis et cāticis īeffabilibꝫ
deducebāt.Quis em̄ poſſet cātus et iubilos q̄
ab ipis fiebāt explicare.⁊ quis poſſet hoc gau
diū enarrare?Sꝫ et illud gaudiū q̄s dicē poſſꝫ
qđ tādēiſſimi ſp̄s q̄ſāctiſſimi p̄res habuerēt cū
ſibi adinuicē occurrerēt?Oēs iubilabāt et pſal
lebāt.nā iuxta ꝓphetā aſcēdit deꝰī iubilatōe qđ
maxie referť ad vocē iocūditatis redēptoꝝ cū
ip̄o deſcēdentiū.q̄ p̄us voce lacrimabili clama
uerūt ī ꝑtibꝫ īferni.aduenīſti deſiderabilis queꝫ
expectabamꝰī tenebris:et dn̄s ī voce tube.qđ
referť ad ſonū p̄dicatōis apl̄oꝝ.q̄ tūc fuit eis
īiūctꝰdn̄o dicēte.eūtes ī mūdū vniuerſū p̄di-
cate euāgeliū oī creature:et tūc em̄ ī omnem
terrā exiuit ſonꝰeoꝝ:tñ pꝰſp̄ūſācti receptōeꝫ
Cūqꝫ pſallerēt tā angeli q̄ aīe beate.dn̄s iun-
ctis maībꝫ deuote ⁊ ſurſū añ pectꝰerectis ⁊ nu
becula ſub pedibꝫ aſcendit:et oēs b̄ti ſimili mō
iūctis maībꝫ cū dn̄o aſcēderūt.Dn̄o aūt aſcen
dēte q̄dā chori angeloꝝ ip̄m p̄cedebāt.q̄dā ſeq̄
banť.alij a dextris et alij a ſiniſtris cū ip̄o co-
mitabāť.ſilꝰ et cū beatis aīabꝫ. Aſcēdebat v̄o
dn̄s plane et moroſe ꝓpter ꝯſolatōeꝫ mr̄is et di
ſcipuloꝝ.quouſqꝫ poterāt vidē eū.Ex tūc aūt
nubes lucida et cādida ſuſcepit eum ab oculis
eoꝝ carnalibꝫ.qꝛ claritate nubis circūdatꝰ vl
teriꝰnō ē viſus.vt q̄ xp̄m ſm̄ carnē nouerant
vltra iā ſic non noſcerēt.Aſcendit vſqꝫ ad nu-
bes ea forma quā ante paſſionē habuit.ſuſce-
ptus aūt a nubibus ea qua in mōte apparuit.
Quaſi in globo baiule nubis aſcēdit.nō ꝑ mo-
dū vehiculi:⁊ q̄ ad aſcēdēdū egēt miſterio āge
loꝝ vlꝰ nubis.qꝛ ſua ꝓꝑa v̄tute ferebať:ſꝫ ꝑ mo
dū obſtaculi vt ab oculis mortaliū nō videreť
Et vt ꝑ hoc oſtēderet.qꝛ oīs creatura ꝑata eſt
obſeq̄ ſuo creatori:nubes em̄ q̄ ſubtraxit eū ab
oculis inſipientiū et angeli aſſiſtētes ibi oſten
debāt ꝙ creatura corꝑalis ⁊ ſp̄ūalis ſubiecta ē
obſeq̄o xp̄i.Et tūc in momēto cū oībus angelꝰ
et patribꝫ ſāctis:erat ī patria celeſtis beatitu
dinis.Aſcēdit ḡ xp̄c.⁊ ꝑ nubē celos penetrās
aſſūptꝰē ī celū ethereū ſeu empireū.non v̄tute
aliēa ſꝫ ꝓꝑia.tū rōe diuīitatis q̄ oīa pt̄:tū rōe hu
manitatis glorioſe.qꝛ corpꝰglorioſū obedit ad
nutū aīe q̄tū ad motū localē ꝑ dotē agilitatis
q̄ ē in tali corꝑe.Vñ nō curru.nō angelis ſub-
leuatꝰlegiť:qꝛ q̄ fecerat oīa ſuꝑ oīa ſua v̄tute
ferebať.Enoch v̄o ab angelis trāſlatꝰē:et he-
lias curru ſubuectꝰē in celū aereū:nō virtute
ꝓꝑia.qꝛ hoīes puri erāt et v̄tute indigebāt a-
liena.et qꝛ eoꝝ corꝑa nondū ſunt glorificata.

Stabāt aťmr̄ et diſcipuli et magdalena et
alij ītuētes ī celū eūtē illū q̄diu apparebat ocu
lis eoꝝ.Vñ ambro.Stabāt beati apoſtoli to-
to ſuſpēſi corꝑe et aſcēdentē ad celū dn̄m.qꝛ in
ceſſu nō poterāt:oculis ſequebāť.Et licꝫ ab de
ducēdū ſaluatorē viſio hūana defecerit:fidei tñ
deuotō ñ deficit.Vſqꝫ ad nubē eī deducūt xp̄m
oculis:vſqꝫ ad celos aūt cū xp̄o fidei deuotōne
comitanť.Vñ ait apl̄us.ſciēs fidē nr̄am in ce-
lis eē cū dn̄o.Nr̄a aūt ꝯuerſatio ī celis eſt.hec
ambro.O quid erat vidē dn̄m ſic glorioſe aſcē-
dētē.Et ſiq̄s potuiſſet audire et videre illos bea
tiſſimos ſp̄ūs et aīas ſāctas cū eo pariter īcedē
tes:forte p̄ gaudio aīa illiꝰa corꝑe ſeꝑata fuiſ
ſet:et cū eis etiā ꝑiter aſcēdiſſet. Cūqꝫ iā do-

min⁹ ſubtract⁹ eēt ab oculis et ꝯſpectu eorum. adhuc tamē ſuſpēſis vultib⁹ ītuebantur ī celū. Propterea duo angeli ī forma viroꝝ. ſteterūt iuxta illos in veſtib⁹ albis. vt gratulatio monſtrareſ ex ipis īdumētis: et dixerunt eis. Viri galilei. qđ ſtatis hic aſpitiētes ī celuꝫ. Galilea apl'oꝝ patria fuit: vñ ⁊ viri galilei dicūſ. Ac ſi diceret. Statis hic et ī celū aſpicitis q̄ſi obliti qđ facere debeatis. Redite in ciuitatē et expectate ꝓmiſſionē pr̄is: ſicut dictū ē vob. Recedite. nec expectate ihm vt mō redeat: ſꝫ in fine tpm ſic veniet quēadmodū vidiſtis eū euntem ī celū. Id ē ſicut baiulis nubibus vidiſtis eū in celū aſcendētē: ſic baiulis nubib⁹ videbitis eū ī aere ad iuditiū deſcendentē: et quēadmodū vidiſtis eū aſcendētē in celū in forma hūana. cui cōpetit videri oculis corꝑalibus et moueri de loco ad locū: ita veniet ī eadē forma et carnis ſubſtātia ad iuditiū. q: ſicut fuit iudicat⁹ ī forma humana: ſic veniet ad iudicandum mundū. veruntamen iudicatus fuit in forma humana paſſibili. aſcēdit autem ī celuꝫ: et veīet ad iuditiū ī forma hūana glorioſa et īpaſſibili Vñ aug. Sic veniet quēadmodū vidiſtis eū euntē ī celū. i. ī forma hūana ī q̄ iudicat⁹ ē: iudicabit. vt etiā illud ꝓpheticū impleaſ. vidēbūt ī quē pupugerūt. Et iteꝝ. Itaq; ſi rediturū eū credim⁹. nos expectare debem⁹: ne ſic nos ꝯp̄hēdat aduēt⁹ illius. nō ſuſpicātes. ſicut ꝯp̄hēdit nūc caſtigatō delinquētes. cohertio naq; p̄ſentiuꝫ ymaginē habet ī ſe futuroꝝ. Cauēdū ē ḡ. ne ſi ī p̄nti verbē nō corrigimur: futura ſeueritate damnemur. hec aug. Cōſidra hic. quō dñs ihs de ſuis ſolicit⁹ fuit. Na ſtatī cū euanuit ab oculis eoꝝ. miſit āgelos ſuos. tū vt meſtos de abſētia dñi ꝯſolarenſ et ꝯfortarēt. tū vt euꝫ vere aſcēdiſſe ī celū. ſ. ī regionē āgeloꝝ demōſtrarēt nō ſicut enoch et helias q̄ trāſlati ſūt ī paradiſū terreſtrē. q̄ licet eminēs ſit. tū tm̄ ꝑtingit ſb lunarē regionē. tū ne diuti⁹ ibi morarenſ et nimiū ibi ſtātes fatigarenſ: ſꝫ poti⁹ recedētes ꝓmiſſū pr̄is expectarēt. Angelis itaq; diſparētib⁹: ipi ī loco vbi ſteterunt nouiſſime pedes ei⁹. adorātes xp̄m. ſ. deū et hoīeꝫ vt deo ꝑſonaliter vnitū: reuerſi ſūt a mōte q̄ vocaſ oliueti ꝓpter copiā oliuaꝝ. ſabbati habēs iter. i. itinē ſabbati. ſ. ſpacio miliarij diſtās ab hierl'm. q̄a nō āpliori ſpatō licebat iudis ꝓgredi ī ſabbato de villa vel ciuitate ī qua erāt: ſꝫ circa ꝑ mille paſſus deābulare poterāt. Vet⁹ editio habet: a monte triū luminū. Si aūt dict⁹ ē mons oliueti. q: ǒ nocte ex ꝑte occidētis illuminabatur igne tēpli. vbi erat ignis iugis ī altari: mane a ꝑte orietis p̄mo excipiebat radios ſolis. añq̄ illuſtrarēt ciuitatē: habebat etiā copiā olei qđ ē lumis fomētū. Et īgreſſi ſūt ī hierl'm cū gaudio mag̃. q: oīa miſteria erāt īpleta ī xp̄o. letātes ǒ dei et dñi ſui glorificatōe. quem poſt triunphum reſurrectōnis etiam celos cognouerāt penetraſſe. de hūani generis ꝯpleta redemptōe. de reſtauratōe ruine āgeloꝝ. ⁊ de deiectōe demonū. de ꝯfuſione iudeoꝝ īfideliū. de ſpiritus ſācti ꝓmiſſione. de hūane nature exaltatōne. de certa ſpe generalis reſurrectōis ⁊ aſcēſionis future. ex q̄ eīn caput reſurrexerat et aſcēderat. idē et de mēbris ꝓcerto ſperare poterāt. Hāc aūt vltimā ꝓceſſioneꝫ diſcipuloꝝ p⁹ ihm. q̄ vnanimiter ſūt egreſſi: ⁊ poſtea vnanimiter ſūt īgreſſi. rep̄ſētat eccleſia dñicis dieb⁹ egrediēdo de eccleſia et redeundo ad eā: quaſi de hieruſalē redīēs in hierl'm. Vñ ī eo q̄ ǒ eccleſia egredimur crucē dñi p̄ferēdo: rep̄ſentam⁹. q̄ illi egreſſi ſūt p̄eūte crucifixo: in eo aūt q̄ cū cruce dñi redim⁹. licꝫ illi ſine crucifixo redierit: rep̄ſētam⁹ qđ ait. vobiſcū ſū vſq; ad ꝯſumatōꝫ ſeculi. quia licet nō redierit crucifixus cū eis p̄ñtia corꝑali: redijt tñ cū eis p̄ñtia ſp̄ūali. In p̄mitiua aūt eccleſia hmōi rep̄ſētatio fiebat quinta feria. q̄ tūc ſolēnis erat ꝓ veneratōe aſcēſionis. ſicut p̄ma feria. ſ. dies dñica ꝓ reuerētia reſurrectōis Sꝫ q: ſuꝑuenerſ feſta ſāctorū: et celebrare tot feſta erat q̄ſi oneroſū. iō ſolēnitas q̄nte ferie ē ſublata: et ꝓceſſio ad dñicā trāſlata. De loco aūt aſcēſionis dicit ſulpiti⁹ ep̄us hieroſolimitan⁹. q̄ cū ibi poſtea edificata eēt eccleſia: locus ille ī q̄ ſteterūt xp̄i aſcēdentis veſtigia. nū q̄ potuit ſterni pauimēto poſtmodū. imo reſiliebāt marmora ī ora collocātiū. Calcati etiā a dño pulueris hoc dicit eē documentū. q̄ veſtigia impſſa cernunſ ibidē: et eandē adhuc ſpeciē velut īpreſſis veſtigijs terra cuſtodit. Et vt ait beda. cuꝫ terra eadē a credentib⁹ quottidie minuaſ: tñ eadē veſtigia priſtinū ſtatū ꝯtinuo recipiūt. Nec ſūmū eccl'ie cacumen. ꝓpter dñici corꝑis meatū ꝯtegi potuit: ſꝫ a terra trāſitus xp̄i vſq; ad celū patet. Adhuc ē ibi eccl'ia in q̄ ſolebāt eē nigri mōachi cū abbate: et ē ibi ſācte egiptiace ſepulcrū: et loc⁹ vbi apl'i ꝯpoſuerūt ſimbolū. Tūc deſcēderūt apl'i cuꝫ matre dñi et alijs mulierib⁹ ac diſcipulis ī cenaculū mōtis ſyon: et ibi morabāſ expectātes ꝓmiſſionē. ꝓut a dño erat eis mādatū. ibi ē loc⁹. vbi beat⁹ mathias iter aſcēſioneꝫ et penthecoſten fuit loco iude ī apl'atū elect⁹. Et erāt oēs vnanimiter ī orōe ꝑſeuerātes: et aſſidue debitis horis ſine intermiſſione orātes: et per orationē ad receptōeꝫ ſpiritusſācti ſe p̄parantes quottidie: vt ꝓmiſſū mererēſ accipe. Et q̄uis dictuꝫ ſit q̄ erant perſeuerantes in oratione: et non ſit additū ī ieiunio. q̄dā tñ a feſto aſcēſionis vſq; ad penthecoſten ieiunāt exemplo apl'oꝝ q̄s aiūt ieiunaſſe ī ſpatio illo. q: dictuꝫ ē ī euāgelio. venīēt dies ī q̄b⁹ auferēſ ſponſus ab eis: et tūc ieiunabūt. Orabāt ḡ ⁊ ieiunabāt quia xp̄c ſpōſus ab eis ablat⁹ carne receſſit. Et erāt ſēꝑ id ē cōiter vel frequēter ī tēplo. qđ ē loc⁹ orōis laudātes deū de benefitijs ſuis. et benedicētes. id eſt magnificantes de promiſſis diuinis: et orantes deuote pro recipiendis ſpiritusſancti donis vel laudantes deum de propria ſua bonitate in ſe ac pro domini ſui glorificatione et aſcenſione: ⁊ benedicentes id eſt gratias agētes

de bonoꝝ ſuoꝝ cōmunicatōne ac ꝑ ſpūſſācti ꝓ⸗
miſſione: et eoꝝ ꝑ angelos facta ꝯſolatōe. Nō
aliquo mūdano diſtrahūť: ſʒ oīb ꝯtēptis iugi
ter diuinis laudib īſiſtūt. vt in loco oꝛōis. ⁊ in
ter laudū deuotōes. ꝓmiſſū ſāctiſpūs aduētuʒ
ꝓmptis et paratis ꝑ oīa coꝛdib expectēt. Uiciſ⸗
ſim quidē habitabāt mō in tēplo ad oꝛōeʒ: mō
ī cenaculo ad quietē. Uñ hoc aduerbiuʒ ſemꝑ
dicit ibi frequētiā et opoꝛtunitatē nō moꝛe ſuo
durationē ꝯtinuā. Quos nos imitātes ī ſacra
vita ſꝑ degam⁹. laudātes deū et benedicentes.
Sic enī et nos quottidiana illius merebimur
benedictōne ſublimari. ſi quottidie triūphalis
illius in celū aſcēſionis memoꝛes. laudātes et
benedicētes deū in hierl'm. i. ſupne pacis. ſpe⸗
rata ac deſiderata viſione quieſcim⁹: et orātes
vt dona ipſius recipe poſſim⁹. ſimiles hoībus
expectātib dñm ſuū qñ reuertať a nuptijs. vñ
beda. Et ſemꝑ et ī loco hoc maxime frēs cariſ
ſimi memiſſe nos decet ſmonis dñi. q̄ diſcipu⸗
los gloꝛificās. bt̄i inqt oculi q̄ vidēt q̄ vos vide
tis. q̄s etenī dicē. q̄s digne valeat cogitare: q̄⸗
beata ꝯpūctōe oculos ad terrā ďflexerunt: q̄b
ipm quē adorabāt celi regē. ďuicta moꝛtalitate
quā aſſūpſerat ad paterne claritatis ſoliū iaʒ
r̄dire ꝯſpexerāt. Q dulces lacrimas quāta ſpe
et letitia feruētes. ꝓ īgreſſu celeſtis patrie fu⸗
derūt: q̄ deū ac dñm ſuū ꝑtē ſue nature iā ferre
cernebāt. Merito ḡ tali ſpectaclo refecti. poſt
q̄ adorauerūt vbi ſteterūt pedes ei⁹. poſtq̄ ve⸗
ſtigia q̄ nouiſſime fixit. lacrimis rigauere ꝓfu
ſis: ꝯfeſtim redire hieroſolimā. vbi aduentū ſā
ctiſpūs expectare ſūt iuſſi. Et vt digni celeſti⸗
bus ꝓmiſſis exiſterēt. erāt ſemꝑ in tēplo laudā
tes et benedicētes deū: ſciētes certiſſime. q: illa
ſolummodo coꝛda ſpūſſācti inuiſere et īhabita
re dignať. q̄ locū oꝛōis frequētantia. q̄ laudi ⁊
benedictōi diuine viderit eē dedita. Uñ et ī acti
bus eorū legiť de ipis. Ui oēs erāt vnanimiter
ꝑſeuerātes ī oꝛōe. Qd nobis ē teſtimoniū opꝫis
apoſtolici ſollerter imitandū. videlicet. vt qui
celeſtia ꝓmiſſa habem⁹. q̄ ꝓ his accipiendis ſe⸗
dulo ſupplicare ꝑcipimur. et oēs ad adorandū
ꝯueniamus et in oꝛōe ꝑſiſtamus: et vnanimi
dñm deuotōe ꝑdicemur. Nec dubitandū ē. q̄ ſic
nob orātibus pius ꝯditoꝛ auditū accomodare
et ſpiritus ſui gratiā nr̄is q̄ʒ coꝛdib īfūdere di
gnabiť. q̄ nr̄os q̄ʒ beatos faciet oculos: etſi nō
vt apoſtoloꝝ. qui cōmorāteʒ in mūdo dominū
q̄ docentē et miracula facientē. qui poſt triun⸗
phū moꝛtis reſurrexiſſe atq̄ʒ ad celos redeūteʒ
videre meruerunt: certe vt eoꝝ de q̄bus thome
aplo dicit. q: vidiſti me: credidiſti. beati q̄ non
viderūt et crediderūt. Cūctis etenī credētib ſi⸗
ue illis q̄ incarnatōis ei⁹ tꝑa naſcēdo ꝑceſſerūt
ſiue his q̄ ī carne eū viderūt. ſiue nob q̄ p⁹ eius
aſcēſionē credim⁹. cōmunis ē ei⁹ hilariſſima ꝓ⸗
miſſio. q̄ dicit. Beati mūdo coꝛde: qm̄ ipi deuʒ
videbūt. hec beda. Dñs ḡ ihs cū vniuerſa ꝑ⸗
dicta. felici multitudīe. apiēs ianuas paradiſi.
vſq̄ʒ tūc hūano generi clauſas ītrauit triūpha

liter et gaudēter ī eas. Aſcēdit aūt ī celū empi
reū ſuꝑ oēs alios celos. imo ſuꝑ oēʒ ſpiritū be
atū et oēʒ creaturā. ⁊ ſuꝑ id qd nominať ī hoc
ſeculo vel ī futuro. Et nota q̄ triplex eē celū ī⸗
ſinuat aplus. vbi fateť ſe raptū vſq̄ʒ ad tertiū
celū. Inter quos celos ſm aug. ꝑmū ē coꝛꝑale
ſole. luna et ſtellis oꝛnatū. ſecūdū ē ſpūale ſpi
ritib āgelicis deputatū. tertiū ē ſuꝑītellectua⸗
le ſoli diuinitati appꝛopꝛiatū. Ad hoc tertiū ra
ptus fuit paulus. q: nō ad viſionē coꝛpoꝝ ce⸗
leſtiū. nec ad cognitōeʒ celeſtiū ſpirituū: ſʒ ad
ꝯtēplatōneʒ nudā diuine eſſētie rapt⁹ fuit ſm
aug. et in hoc celū aſcendit xp̄c. Et ſedet a de⸗
xtris dei. nō q̄ ſeſſio dei ītelligať coꝛꝑaliter vt
xp̄c hō ſedeat a dextris ⁊ pr̄ a ſiniſtris: ſʒ diciť
ſedere ꝓpter iuditiariā ꝑtatē quā a pr̄e accepit.
q: ſedē iudicātis ē. Sedē aūt a dextris ſi refera
ť ad xp̄m rōe deitatis. ſic iſta ſeſſio īpoꝛtat eq̄⸗
litatē cū patre. q: ꝯregnat pr̄i ī eq̄litate maie⸗
ſtatis ſm deitatē. ſm quā fili⁹ ē patri eq̄lis. Si
aūt referať ad xp̄m rōe hūanitatis: hoc pt̄ eē
dupliciter. vno mō īq̄tū ē vnita actualiter ipi
deo: et ſic iſta ſeſſio impoꝛtat quandā aſſocia⸗
tionē honoꝛis. q: eadē veneratōe venerať hūa⸗
nitas inq̄tū vnita v̄bo cū ipa deitate. ſicut ve⸗
ſtis regia cū ipo rege. qñ ē ea actualiter īdut⁹
et ſic xp̄m ī dextera dei pr̄is ſedē: ē hūanitatē ī
gloꝛia diuinitatis requeſcere. Alio mō ſm ſe: et
ſic ſedere a dextris pr̄is deſignat eē ī potioꝛib
ei⁹ bonis. ſicut dextera eſt ꝑs nobilioꝛ et potioꝛ
coꝛꝑis. Merito xp̄c dr̄ ſedē ad dexterā dei. ſedere
quidē q: laborauit. ad dexterā aūt. q: ī ſiniſtra
aduerſitatis diu fuit. dei v̄o dr̄. q: p⁹ abiectōem
merito gloꝛia ſequiť. Diciť ḡ ſedē. q: eq̄lis ē pa
tri in ꝑtate iudicandi. dr̄ et ſtare q̄ ſuos iuuat
ī malitia pn̄ti. Nos credim⁹ xp̄m a dextris pa⸗
tris ſedētē. q: credim⁹ eū regnantē et quieſcen⸗
tē q̄ notanť ꝑ ſeſſionē. Stephan⁹ aūt vidit euʒ
a dextris dei ſtantē. q: ī tribulatōe poſit⁹ habu
it eū ꝓpugnatoꝛē et ſuſceptoꝛē. q̄ notāť ꝑ ſtatōʒ
Sicut enī ſedē quieſcētis ē ⁊ iudicātis: ita ſta
re pugnātis et adiuuātis. Sedēs ḡ ad dexterā
pr̄is. iugiter vultui benigniſſimi patris appa⸗
ret. et vulnerū q̄ ꝓ nobis ꝑtulit cicatrices oſtē
dit ad interpellandū ꝓ nobis. Oēs v̄o ſācti pa⸗
tres et beatiſſimi ſpūs: iubilabāt corā deo lau
des. Si enī moyſes et filij iſrl' poſt trāſituʒ ma⸗
ris rubri: cecinerūt carmen domino: et maria
ꝓphetiſſa ſoroꝛ eius et relique mulieres eaʒ ſe⸗
quētes canebāt domino in tympanis ⁊ choꝛis
quantomagis modo omnes hoc faciūt cunctis
aduerſitatib ſuꝑatis. Omnes igiť ibi ꝯſtituti
pſallunt. omnes cantāt. omnes exultant. oēs
letantur. omnes gaudent. omnes iubilant. o⸗
mnes manibus plaudūt. omnes tripudiant. o
mnes iocūdanť. Uere nūc in ſupna hierl'm au
diť canticū letitie. ⁊ ꝑ oēs vicos ei⁹ ab vniuer
ſis dicitur alleluia. Nunq̄ ab oꝛigine mūdi ta
le feſtū et tāſolēne paſca celebratū ē ī patria.
nec vnq̄ erit niſi foꝛte p⁹ diem iuditij cum oēs
ibi cū coꝛpoꝛib gloꝛioſis preſētabimur electi.

Magnũ itaqꝫ et ſolẽne ẽ hoc feſtũ. Nã quicquid
deꝰ vſqꝫmõ fecit: fecit vt ad hũc diẽ ꝑuenit. Ce
lũ et terra ⁊ oĩa q̃ ĩ eis ſũt. facta ſũt ꝓpter hoĩez
hõ aũt ꝓpter gloriã habẽdã celeſtẽ. ad quã vſqꝫ
nũc ꝑtingẽ pꝰ peccatuꝫ nõ poterat. quãtũcũqꝫ
iuſtus eẽt. Quia g̃ oĩa ꝯpleta ſũt ĩ aſcenſione.
magnificꝰ valde ẽ dies iſte. Hodiernus quippe
dies ꝓprie ẽ feſtũ ſolẽniſſimuꝫ dñi iħu. q: hodie
ĩcepit ſedere ad dexterã pr̃is ⁊ requiẽ cape a la
bore ſue ꝑegrinatõis. Eſt etiã ꝓprie feſtũ omniũ
ſuꝑnoꝝ ſpirituũ. q: de dño ſuo quẽ añ ibi ĩ hu
manitatis forma nõ viderãt: nouum ſuſcipiũt
gaudiũ. et q: hodie p̃mo ĩcipiũt reſtaurari ru⸗
ĩne ipoꝝ. in tãta multitudine beatorũ: et cog⸗
ſcunt numerũ ſuũ ꝑ peccatũ diminutũ. ꝑ dñm
iħm reintegrãdũ. Si g̃ gaudiũ ẽ ĩ celo coram
angelis dei ſuꝑ vno peccatore penitẽtiã agẽte:
quale putamꝰ gaudiũ eoꝝ fuiſſe. qñ tot milia
animaꝝ ſãctaꝝ ad ſuũ viderũt ꝯſortiũ trãſire.
Etiã ꝓprie ẽ feſtũ patriarchaꝝ. ꝓphetaꝝ et alia
rũ aĩaꝝ ſãctaꝝ. q: ad ſuꝑnã patriã hodie pri⸗
mitꝰ ĩtrauerũt. Si g̃ feſtũ facimꝰ de aliq̃ ſãcto
ad celos migrãte. quãtomagis de tot milibus:
et quãtomagis de ſãcto ſãctoꝝ. Eſt etiã feſtum
dñe nr̃e. que filiũ ſuũ vnigenitũ ĩ ea carne quã
de ſe aſſũptã nouerat: totã oculis ſuis glorioſe
ſic vidit tanq̃ deũ veruꝫ ſuꝑ excelſa ꝯſcendẽ: et
oẽs celos dominãdi iure penetrare: ac ĩ dei pa
tris ꝯſeſſũ aſcẽdendo ꝑtingẽ. Eſt etiã nihilomi
nꝰ ꝓprie feſtũ nr̃m. q: humana natura hodie ſu
per celos ẽ exaltata: et hõ ꝑditus ad regna ce
leſtia et ad ſocietatẽ angeloꝝ ꝑ dñm iħm ẽ re⸗
uocatꝰ. Ipe eñ dei filiꝰ q̃ exiuit a pr̃e. nõ ꝑ loci
mutatõꝫ: ſꝫ ꝑ eternã generatõꝫ et ꝑſonalẽ diſti
ctõeꝫ. hodie reliquit mũdũ. q̃tũ ad p̄ñtiaꝫ cor⸗
poralẽ. et iuit ad patrẽ faciẽdo naturã morta⸗
lẽ paterne glorie ꝯſortẽ. Igiẽ valde ſolẽnis eſt
dies iſte: et aĩa q̃ dñm iħm bene diligeret: meri
to hodie exultarꝫ. Si diligẽtis me ĩq̃t: gaudẽ⸗
tis vtiqꝫ. q: vado ad pr̃eꝫ. Vñ leo papa. dicit q̃⸗
dẽ dñs iħs diſcipulis ſuis. Si diligẽtis me gau
deretis vtiqꝫ q: vado ad pr̃eꝫ. Vobis eñ hec ꝑ⸗
ſtaẽ aſcẽſio: et ſuꝑ oẽs celos ad patris dexterã
collocãda: vr̃a ĩ me hũilitas eleuaẽ. Vniui eñ
vos mihi: et factꝰ ſũ filiꝰ hoĩs. vt vos filij dei eẽ
poſſitis. Quia igiẽ xp̄i aſcẽſio nr̃a ꝓuectio eſt.
et q̃ ꝓceſſit gloria capitis: eo ſpes vocaẽ et cor
poris: dignis dilectiſſimi exultemꝰ gaudijs: et
pia gratiarũ actõe letemur. Hodie eñ nonſo⸗
lũ ꝑadiſi poſſeſſores firmati ſumꝰ: ſꝫ etiã celo⸗
rũ in xp̄o ſuꝑna penetrauimꝰ: ãpliora adepti
ꝑ ĩeffabilẽ xp̄i grãꝫ: quã ꝑ dyaboli amiſeramꝰ
inuidiã. Nã q̃s virulẽtꝰ ĩimicꝰ p̃mi habitaculi
felicitate deiecit: eos ſibi ꝯcorꝑatos dei filiꝰ ad
pr̃is dexterã collocauit. Vñ ⁊ aug. Hodie ſicut
audiſtis fr̃es dñs iħs xp̄c aſcẽdit ĩ celũ: aſcẽdat
cũ illo et cor nr̃m. Sicut eĩ ille aſcẽdit nec rceſ
ſit a nob: ſic et nos cũ illo iam ſimꝰ: q̃uis non
dũ ĩ corꝑe nr̃o iã factũ ſit. qđ ꝓmittiẽ nob. Cũ
aſcẽdit ĩ celũ nos ab illo nõ ſeꝑamur. Nõ nob
ĩuidet celũ: ſꝫ quodãmodo clamat. mea mẽbra

eſtote: ſi aſcẽdẽ vultis ĩ celũ. In hoc g̃ oẽs ĩte
rim roboremur. in hoc votis oĩb eſtuemꝰ. In
hoc meditemur ĩ terris q̃ ꝯputemur in celis.
Tũc exuturi carnem mortalitatis: nũc exua⸗
mur aĩe vetuſtate. Facile corpꝰ leuabiẽ ĩ alta
celoꝝ. ſi nõ p̄mat ſpm̃ ſarcina peccatoꝝ. Et ite
rũ. Quia do tꝑali xp̄i p̄ñtia viduati ſumꝰ: ad
eternã eiꝰ viſionẽ tota ĩtentõe feſtinemꝰ eiqꝫ di
camꝰ. Tibi dixit cor meũ. q̃ſiui vultũ tuũ: vul
tũ tuũ dñe req̃rã. Tota nãqꝫ diſpẽſatio huma⸗
nitatis xp̄i nihil aliud fecit: niſi vt ĩtẽtõꝫ nr̃aꝫ
ad ſuꝑna dirigẽt. et ex tꝑe nr̃e mortalitatis ad
manifeſtã viſionẽ ſui ꝑducẽt: ac ꝑductos eter
na vultus ſui gl̃ia ſatiaret. Et iterũ. Hec q̃ppe
ſolẽnitatis huiꝰ ẽ rõ. vt xp̄m ad dexterã pr̃is iã
regnare credamꝰ: et ĩteri eũ q̃ gẽmis ꝯtutum
alis caritatis. ſ. et ſpei ſubſeq̃mur. vt cũ ẽ dide⸗
rit regnũ deo pr̃i ſine fine cũ eo regnemꝰ. Aſcẽ
damꝰ cũ xp̄o ĩteri corde. vt cũ dies ꝓmiſſꝰ adue
nerit: ſeq̃mur et corꝑe. hec aug. Vñ etiã gregꝰ.
Vñ fr̃es cariſſimi oꝫ vt illuc ſeq̃mur corde. vbi
eũ corꝑe aſcẽdiſſe credimꝰ. Deſideria terrena
fugiamꝰ. Nihil iã nos delectet ĩ ĩfimis. q̃ pr̃eꝫ
habemꝰ ĩ cel. Etſi adhuc hic tenemur in ĩfirmi
tate corꝑis: ſeq̃mur tñ eũ paſſib amoris. Non
aẽ deſerit deſideriũ nr̃m ip̄e q̃ dedit iħs xp̄c dñs
nr̃. hec greg. Aſcẽdit g̃ xp̄c vt corporali p̄ñ⸗
tia ſubtractu: ꝓuocet affectũ mũdi et toto cor⸗
de eũ deſideremꝰ. Et idõ q̃ ſurſũ ſũt q̃ramꝰ q̃ ad
vĩ ĩtellectiuã. q̃ ſurſũ ſũt ſapiamꝰ q̃ ad vĩ affe⸗
ctiuã. Sic aſcẽdit corde miles q̃dã. q̃ in ꝑtib vl
tra marinis oĩa loca ĩ q̃b ſaluator nr̃ fuerat ſo
licite cũ lacrimis viſitauit: et dũ oĩa ſãcta lo⸗
ca deuote ꝑq̃ſiuiſſet. vltĩo venit ĩ mõte oliueti
vñ dñs aſcẽdit. vbi pꝰ longã orõeꝫ cũ lacrimis
dixit. Ecce dñe vbiqꝫ q̃ſiui te diligẽẽ. vñ dũ ve⸗
nerĩ ad locũ vbi celos aſcẽdiſti: neſcio vbi am
pliꝰ te req̃rã. Iube g̃ ſpm̃ meũ ſuſcipi vt ad de⸗
xterã pr̃is videã te reſidẽtẽ ĩ gl̃ia. Et his dictis
ſpm̃ ſuuꝫ ſine dolore reddidit. Sic vt nos dñm
ꝑ ſingula ſua opa et virtutũ exercitia q̃ramus
vt tandẽ ad eũ aſcẽdẽ valeamꝰ. Aſcẽſio dñi
olĩ ĩ ſcala iacob p̄figurata fuit. q̃ vna extremi
tate ẽrã ⁊ alia celũ tãgebat. ⁊ ãgeli ꝑ eã deſcẽ⸗
debãt ⁊ aſcẽdebãt. Sic xp̄c de celo deſcẽdit ⁊ re⸗
aſcẽdit. qñ celeſtia et terreſtria reueĩre voluit
Oportebat eĩ q̃ mediator dĩ ⁊ hoĩm: deꝰ et hõ eſ
ſet. q: aliẽ pacẽ ĩẽ deũ ⁊ hoĩeꝫ reformare ñ poſ
ſet. Deꝰ eĩ altiſſimꝰ ẽ: ⁊ hõ ĩfimꝰ erat: ⁊ idõ xp̄c ĩẽ
celũ ⁊ ẽrã ſcalã faciebat. deſcẽdũt aũt angeli ꝑ
illã: nob grãꝫ apportãdo: ⁊ rãſcẽdũt aĩas nr̃as
ĩ celũ reportãdo. Hãc etiã aſcẽſionẽ xp̄c p̄nota
uit. qñ ꝑabolã de vna oue ex cẽtũ ꝑdita ⁊ ĩuẽ⸗
ta p̄dicauit. Ouis vna ꝑdita ẽ. qñ hõ mãdatuꝫ
dei trãſgreſſus ẽ. Deꝰ aũt nonagitanouẽ. i. no⸗
uẽ choros angeloꝝ in celo dimiſit: et veniẽs in
hũc mũdũ. hoĩeꝫ ꝑditũ ꝑ trigitatres ãnos q̃ſi
uit: et intãtũ ſe fatigauit. q̃ deꝰ toto corꝑe ſuo
ſudor ſanguis emanauit. Inuentã aũt ouẽ ſuꝑ
hũeros poſuit ⁊ portauit qñ crucẽ ꝑ pctĩs nr̃is
ꝓpis hũeris baiulauit. aĩcos ad ꝯgratulãdum

ſibi inuitauit. qñ cū hoīe aſcēdit et omnē celi
curiam letificauit. Hec etiam aſcēſio dñi olim
fuit in trāſlatōe helie p̄figurata. Helias legē
dei ī iudea p̄dicauit. et trāſgreſſores legis auda
cter īcrepauit. ꝓpter qđ magnā ſuſtinuit a iu-
deis ꝑſecutōez: ſʒ apud deū meruit in ꝑadiſuꝫ
trāſlatōꝫ. Ita xp̄c ī iudea viā veritatis docuit
et ꝓpter hoc a iudeis multas ꝑſecutiones ſuſti
nuit. ſʒ deus illū ſuꝑ oēs celos exaltauit: et no
mē qđ ē ſuꝑ omne nomē illi dedit. Oportebat
eñ pati xp̄m et ita ītrare ī gloriā ſuā: et mul-
tomagis oʒ nos tolerare ꝓpt̄ vitā eternā. Oro

O Ihu corona celſior q̄ reſurgēs a mortu
is ad p̄ris aſcēdiſti dexterā. trahe ad te
mētē meā vt te ſolū ardēter deſiderē et
inquirā. Da q̄ſo toto deſiderio meo et ſtudio tē
dere. q̄ te credo aſcēdiſſe. vt in p̄nti quidē miſe
ria ſolo tenear corpe. tecū aūt ſim cogitatōe ⁊
auiditate. vt ibi ſit cor meū. vbi tu ſis theſaurꝰ
meꝰ deſiderabilis et amabil'. Trahe me pꝰ te. vt
ꝑ tuā grāʒ de virtute ī virtutē aſcēdēs: te deum
deoꝝ videre merear in ſyon Amen.

De ſcripture euāgelice ac fidei fine et vtili-
tate. Capitulum .LXXXIII.

Unt ⁊ multa a lia ſigna
et facta ī multitudīe īcōp̄benſibili
exiſtētia. p̄ter ea q̄ ab euangeliſtis
ſūt ſcripta. q̄ fecit ihs ī terra ī ſe et
ī alijs tā actibꝫ cordis: q̄ꝫ oris et ope̾is. añ ſuam
reſurrectōez et pꝰ eandē. q̄ p̄ multitudīe ſua nō
ſūt ſcripta. Que ſi ſcribātꝰ ꝑ ſingl'a. q̄ ad facta
ꝑticularia et ꝯditōes et virtutē eoꝝ. nec ipm
arbitror mūdū. i. hoīes huiꝰ mūdi cape̾ poſſe li
bros q̄ eēnt ſcribēdi. Nō eī ſpacio locoꝝ creden
dū ē mūdū cape̾ ñ poſſe. qꝛ ī eo ſcribi ñ poſſēt
ſi ſcripta nō ferret: ſʒ capacitate ītellectꝰ legē
tiū et audiētiū et q̄ ad īcredulitatē īfideliū. ⁊ q̄
ad miſteria et ſenſū cōp̄hēdi fortaſſe nō poſſēt.
Facta eī et v̄ba xp̄i ñ ſūt hoīs tm̄: ſʒ ⁊ dī. quia
illa hūanitas erat organū diuinitatis. et idō ñ
p̄nt ad plenū ab hoībꝫ explicari. vel etiā ꝯp̄hē
di. qđ pʒ ex hoc. q̄ꝛ a p̄ncipio eccl'ie ceperūt ſcti
et doctores libros ſcribē ad explicatōꝫ v̄boꝝ et
factoꝝ xp̄i. et adhuc ad plenū ñ ſūt elucidata.
īmo ſi mūdꝰ duraret ꝑ mille milia annoꝝ. ⁊ ſꝑ
libri ſcriberētꝰ: nūq̄ ad plenū elucidarētꝰ. qꝛ ſic
dictū ē. facta ſt̄ et dicta dei. q̄ ſūt nob īcōprehē
ſibilia. ꝓpter eoꝝ excellētiā reſpectu intellectꝰ
nr̄i: et idō debemꝰ ſbiugare et captiuare intelle
ctū nr̄m ī obſequiū xp̄i. vt ei aſſentiētes ꝑ fidē
q̄ ē ī enigmate. tandē veniamꝰ ad ꝯtēplandam
facie ad faciē. Uñ ſm̄ criſ. Nec iohānes nec alij
euāgeliſte oīa dixerūt: ſʒ q̄ erāt ſuffitiētia attē-
here ad fidē audiētes. Oīs q̄ nō credit his que
dicta ſūt. neq; pluribꝫ attēdet. q̄ v̄o hec ſuſcipit
nullo īdigebit alio ī fidei rōeꝫ. Tātū eñ ꝯſcri
pſerūt: q̄tū ad fidē credētiū ſufficē poſſe cogno
uerūt: et idō pauca de pluribꝫ elegert̄. vt faciliꝰ
ītelligātꝰ. diligētiꝰ q̄rantꝰ. fide credātꝰ: et memo
rie tradātꝰ. Uñ augꝰ. Cū ml'ta feciſſet dñs ihs.
nō oīa ſcripta ſūt: electa ſūt aūt q̄ ſcriberētꝰ. q̄

ſaluti credentiū ſufficē videbātꝰ. hec aug. Mate
ria q̄deꝫ euangelij et oīm euāgeliſtaꝝ ē eadē. ſ.
ſācte trinitatis miſteriū: xp̄c ſm̄ diuinā ⁊ hūa
nā naturā. dicta et facta eiꝰ. aliorūq; dicta et
facta ad ipm: oēs eī agūt d̄ iſtis ⁊ materia iſto
rū. Intētō v̄o et finis oīm ē. ꝑ xp̄i geſta et do-
ctrinā. fideꝫ de eo aſtruē. qđ ex fine libri iohis
ꝑpenditꝰ. vbi dī. Hec aūt ſcripta ſūt vt creda-
tis. ſ. fide formata caritate. qꝛ ihs ē xp̄c filiꝰ dei
ſcʒ natural'. ī potētia ſibi eq̄lis: ⁊ ꝑ ꝯſequēs idē
ī dītate. qꝛ natura diuina ē diuiſibil'. Credatis
inquā corde ad iuſtitiā: et ore ꝯfiteami ad ſalu
tē. ope oſtēdētes ad fructū vite. qꝛ fides ſine o-
peribꝫ mortua ē. Ecce ſcripture vtilitas. ſ. effe
ctꝰ fidei. ad hoc eī ordinatꝰ tota ſcriptura noui
et veteris teſtamēti. Quā aūt vtilitateꝫ ex hac
credulitate ꝯſequamur: manifeſtatꝰ cū ſubiū-
gitꝰ. Et vt credētes vitā. ſ. eternā. ī q̄ clare vide
bis qđ nūc creditꝰ. habeatis nūc in ſpe et in fu-
turo in re. vel vt credētes vitā habeatis. hic vi
tā iuſtitie q̄ habetꝰ ꝑ fidē (iuſtus eñ ex fide vi-
uit) et ī futuro vitā ſpei q̄ habetꝰ ꝑ gloriam: et
hoc ī noīe eius. i. ꝑ fideꝫ nominis xp̄i. qꝛ non ē
aliud nomē ſub celo datū hominibꝫ. ī q̄ oporte
at nos ſaluos fieri. virtute g̃ noīs xp̄i ⁊ ſaluato
ris habetꝰ vita eterna. Uñ iohannes. Hec ē vi-
ta eterna. vt cognoſcāt te verū deū: et quē mi
ſiſti ihm xp̄m. Finis itaq;. i. finalis cā euāge
lij ē ſane credē. ꝑfecte diligē. ſacramētis īſigni-
ri. et hoꝝ triū finalis cā ē vita eterna. Ad hec
q̄ꝑpe adipiſcēda. fuit intentio ſcribē et p̄dicare
euāgelia. Ueteris quidē teſtamēti intētio ē. no
uū figuris et enigmatibꝫ demonſtrare: euāge-
lij aūt ad eterne beatitudinis gloriā mētes hu
manas accēdere. Fides g̃ catholica. i. vniuerſa
lis omnibꝫ ē neceſſaria: ad vitā et ſalutē eternā
Fidei ſuccedit ſpes: et ſpei ſuccedit beatitudo.
caritas aūt etiā fide et ſpe decedentibꝫ ꝑmanet
et augebitꝰ: et ideo maior his eſſe dicitꝰ. Que v̄o
credenda ſunt ex ſimbolo haberi poſſūt. Eſt eī
ſymbolum compendioſa collectio omniuꝫ ad
ſalutem ſpectantium. Sunt aūt tria ſymbola
primum apoſtolorū. ſecunduꝫ niceni concilij.
tertium athanaſij. Primum factuꝫ eſt ad fidei
inſtructionem. ſecundum ad fidei explanatio-
nē. tertiū ad fidei defēſionē. De primo ergo in
quo eſt fidei fundamentū. hic videamꝰ ſolum:
quia hoc magis eſt ad propoſitum. Ubi ſcien-
dum q̄ꝛ ſi reſpectus habeatur ad eos qui edide
rūt hoc ſymbolum: tunc articuli ſunt duode-
cim ſm̄ numerum duodeciꝫ apoſtoloꝝ. Si au
tem conſideremus que radicaliter ſunt creden-
da. tunc articuli ſūt quatuordecim. quorum ſe
ptē ſpectant ad diuinitatē. et ſeptē ad humani
tatē. et hec ſignata ſūt in ſeptē ſtellis et in ſe-
ptem candelabris aureis. in quorū medio am-
bulabat filiꝰ hoīs. Sūt igitꝰ ſeptē articuli fidei
qui pertinēt ad diuinitatē. Primus eſt vnū de
um eſſe. qui notatꝰ ibi. credo in vnū deū. Crede-
re deum. eſt credere deum eſſe. ſcilicet qꝛ ē: cre
dere deo: ē credere verbis eiꝰ. ⁊ ſacre ſcripture.

credere in deū: ē credendo deū fide et affectōne
ſeu fide ꝑ dilectionē opante ī ipm̄ tendere ⁊ ire
ac mēbris eiꝰ incorꝑari. Secūdꝰ ē patrē eſſe
deū.q̄ notaṫ ibi.patrē.qḋ hic ꝑſonaliter teneṫ
pater uo eſſentialiter teneṫ.vbi agiṫ de pater-
nitate adoptionis.q̄ paternitate ipa trinitas
pater eſt bonorum.vel creationis qua pater-
nitate tota trinitas pater ē.tā bonoꝝ ꝗ malo
rū.omnipotentē appropriate.ꝗuis et filius ſit
omnipotēs et ſpūſſāctꝰ.q: potētia appropriate
attribuiṫ patri ſicut ſapiētia filio. et bonitas
ſpūiſācto. Creatorē celi et terre.vbi ꝑ celum et
terrā intelligiṫ tā ſpūalis ꝗ corꝑalis creatura
Creare quippe ſeu creatorē eē.potiꝰ ſonat potē
tiā ꝗ ſapientiā vel bonitatē.q: opatio egredi
tur a potētia:et iō approriate atribuiṫ creare
hic patri ſicut potētia.cum tamen creet om̄ia
pater ꝑ filiū cooꝑante ſpūſācto. q: īdiuiſa ſūt
opa trinitatis.et tote tres ꝑſone vnꝰ ſūt crea-
tor. Tertiꝰ eſt filiū eſſe deū q̄ notaṫ ibi. et in
ihm xp̄m.q̄ duo noīa frequenṫ ꝯiūgunṫ ī no-
uo teſtamento.q: vnū.ſ.ihs.qḋ īterp̄tatur ſal-
uator exp̄mit eiꝰ diuinitatē.nā īq̄tū deꝰ ſalua
tor eſt:reliquū.ſ.xp̄c.qḋ interp̄taṫ vnctꝰ expri
mit eiꝰ hūanitatē.q: inq̄tū hō.vnctꝰ eſt p̄ ꝯſor-
tibꝫ ſuis.filiū eiꝰ vnicū.i.naturaleꝫ nō adopti
uū:vel vnicū dicit.q: nō ē filiꝰ vnꝰ inq̄tū deꝰ et
aliꝰ inq̄tū hō:ſꝫ vnꝰ xp̄c ī duabꝫ naturis.ſ.dei
tate et hūanitate.et tribꝫ ſubſtantijs.ſ.deitate
aīa et carne vnicꝰ ē filiꝰ:dn̄m nr̄m.ſicut enī pr̄
dn̄s ē oīm et om̄ipotēs:ita et filiꝰ.qḋ ītelliga-
tur ſm̄ deitateꝫ.q: ꝗuis hūanitati xp̄i collata
ſit oīm ſciētia:nō tamē om̄ipotētia. Quar-
tꝰ ē ſpiritūſāctū eē deū. q̄ notaṫ ibi.credo ī ſpi
ritū ſāctū:et circūloquiṫ hec vox ſpūſſāctus.
qn̄ teneṫ ditōnaliter tertiā ꝑſonā in trinitate.
qn̄ aūt ī vi orōis teneṫ eſſentialiṫ ſumiṫ ⁊ ꝯue
nit trinitati. Si ḡ patet ꝗ p̄dicti q̄tuor articu
li ſū.de diuine eēntie vnitate et ꝑſonaꝝ trinita
te. Quintꝰ ē credē remiſſionē peccatoꝝ. his
q̄ ſūt ī eccleſia q̄ notaṫ ibi. Sanctā eccl'iaꝫ ca-
tholicam ſāctoꝝ cōmunionem.id eſt.credo ſā-
ctam eccleſiam catholicam ſiue militantē ſiue
triūphātē eſſe cōionē.i. cōgregationeꝫ vel ſo-
cietatē ſanctoꝝ. Uel ſic.credo ſanctā eccl'iaꝫ ad
huc ī terris militantē.et credo ſāctoꝝ cōmuni
onē.idē aſſociatōꝫ ī celo.ſ.eē eccl'iaꝫ triūphātē
q̄ſi diceret.credo vtrāq; eccl'iaꝫ. Eſt aūt ſācta ec
cleſia in tres diuiſa.vna ē in mūdo. q̄ ē adhuc
in timore et expectatōe.alia ē in celo q̄ ē ſine ti
more et expectatōne.tertia eſt in purgatorio q̄
medio mō ſe habet.q: ē ī expectatōe cū adhuc
gloriā p̄n̄teꝫ nō habeāt:⁊ tn̄ ſine timore.q: ha
bēt liberū arbitriū ī bono ꝯfirmatū. Catholi-
con grece latine ſonat vniuerſale. Et dr̄ vni-
uerſalis duabꝫ de cauſis.ſ.q: vniuerſaliter p̄di
cata ꝑ quatuor ptes terre.et q: articulos habꝫ
veros vniuerſaliter.q̄bus nullū falſū pt̄ ſbeſſe
Remiſſionē peccatoꝝ.i.credo r̄miſſionē pecca
toꝝ fieri.ſ.ꝑ deū ī baptiſmo triplici.ſ.flumīs ⁊
flamīs et ſāguinis.ſiue pꝰ baptiſmū ī peniten
tia. Sextꝰ ē credē reſurrectōeꝫ mortuorum
q̄ notaṫ ibi.carnis reſurrectōeꝫ. In q̄ reſurre-
ctōe credēdū ē.idē corpꝰ qḋ ꝑ mortē cecidit: ad
eundē ſpiritū.i.ad eandē aīaꝫ redituru. Se-
ptimꝰ ē bonoꝝ remuneratō.ſub q̄ ꝯp̄hendiṫ et
maloꝝ punitō.q̄ notaṫ ibi.vitā eternā. Quaſi
dicēt.credo vitā eternā p̄miū bonoꝝ:et mortē
eternā ſupplitiū bonoꝝ. Et iſti tres vltimi arti
culi ad diuinitatē ꝑtinēt.q: ꝑ virtutē diuinita
tis fit peccatoꝝ remiſſio q̄ ē aīe viuificatio:et
corpoꝝ reſurrectō atq; corpoꝝ ſimul ⁊ aīe glo
rificatō. Alij ſeptē ſūt articuli.q̄ ꝑtinent ad
hūanitatē xp̄i. Primus eſt credere filiū dei cō
ceptū de ſpūſācto.q̄ notaṫ ibi.qui ꝯceptus ē de
ſpiritu ſācto.i.opatōe ſpiritu ſſācti. Uno ei eo-
deq; momēto ſegregata fuit illa caro aſſūpta a
reliqua carne virginis.opatōe ſpūſſācti: et a-
nimata aīa rōnali:et deitas vnita ei. Un̄ lr̄ de
nō denotat ſubſtantiā cauſe materialis: ſꝫ po
tius effitientis. Quis ei īcarnatio filij ſit opꝰ
totiꝰ trinitatis.quia qḋ opaṫ vna ꝑſona operā
tur omnes.eo ꝗ ſūt īdiuiſa opa trinitatis:tn̄
ipa grā mediāte qua natura hūana vniṫ diui-
ne.ē donū appropriatū ſpirituiſancto.quia hec
gratia appropriate ꝓcedit a caritate ſiue a be-
nignitate dei.que ſpirituiſācto appropriaṫ. Nō
enī deꝰ inq̄tū potēs vl' inq̄tū ſapiens:ſꝫ inq̄tū
bonꝰ et benignꝰ nr̄am redēptōeꝫ opatꝰ ē ꝑ īcar
nationeꝫ. Et tangiṫ hic natiuitas xp̄i ī vtero.
ſcꝫ qua natꝰ ē de ſpūſācto. Secūdꝰ ē filiū dei
natū ex maria virgine.q̄ notaṫ ibi.natꝰ ex ma
ria v̄gine.ſ.natiuitate ex vtero. Tertiꝰ ē fili-
ū dei ꝓ nobis mortuū ī cruce.q̄ notaṫ ibi. paſ-
ſus ſub pontio pylato. i.ſub poteſtate pylati
pontij genere.crucifixus ad diſtinguendū paſ
ſionē eius a paſſionibꝫ alioꝝ.qui in patibulis
ſuſpenduṅṫ. et citius moriunṫ. mortuus vera
morte per diſſolutionem aīe a corpore:diuini-
tate tn̄ ſemꝑ cōiūcta vtriq; et ſepultꝰ:nō tam̄
vt alij corruptꝰ et icineratus. Quartus filiū
dei deſcēdiſſe ad inferos ſm̄ aīam.q̄ notaṫ ibi.
deſcendit ad inferna.deſcendit tm̄ in aīa deita-
te vnita.q: corpus ī ſepulchro quieuit: deita-
te etiā ei vnita. Quītꝰ filiū dei reſurrexiſſe q̄
notaṫ ibi.tertia die reſurrexit a mortuis. vt ꝑ
ſynodochen ꝑs ponaṫ ꝓ toto.vt videlicet ꝑs il-
lius paſceues q̄ mortuꝰ eſt ꝯputeṫ ꝓ die vna.et
nox ſequēs cū die ſabbati ſequētis ꝓ alia ⁊ nox
ſequētis dn̄ice cuiꝰ mane ſurrexit ꝓ tertia. Iſti
duo articuli dicūt totū.ꝗ xp̄c nobis meruit ꝑ
mortē ſuā:hoc aūt ē redēptio in aīa.q̄ cōpleta
ē ꝑ fracturā inferni in deſcēſu ad inferos.et re
demptio in corꝑe.q̄ ꝯpleta ē ī reſurrectōne per
gloriā corporis ſui. Sextꝰ eundē aſcendiſſe
ad patris equalitatē.q̄ notaṫ ibi.aſcendit ad ce
los.ſ.inq̄tū hō et ſm̄ hūanitatē. q: vbiq; ē ſm̄
diuinitatē. Sedet ad dexterā dei p̄ris om̄ipotē
tis.conregnans patri in equalitate ſm̄ deita-
tem.et fruens potiſſimis bonis patris ſm̄ hu-
manitatem pacifice gloriatur:et omnia quie
te cū p̄re iudicat et diſponit. Septimꝰ filiū
dei iudicatuꝝ bonos ⁊ malos.q̄ notaṫ ibi.inde
venturꝰ ē iudicare viuos et mortuos. Inde.id

ē poſtmodū. vel inde .i. de celis quos aſcēdit. ve turus in die iuditij iudicare viuos ⁊ mortuos ad lr̄az. q: tūc viui et mortui repiūt̄ iudicādi Illi tñ viui morient̄: ſ3 ſtatī in momēto reſur gēt iuditiū cū reſuſcitatis recepturi. Iſti qua-tuordecim articuli colligūt̄ de ſimbulo qđ apl̄i ꝯdiderūt. Articulū primū et ſecūdū de diuini-tate poſuit petrꝰ. andreas tertiū. bartholome us quartū. ſymō quītū. thadeꝰ ſextū. mathias ſeptimū. Itē primū et ſecūdū articulū de xp̄i humanitate poſuit iacobus maior. iohannes tertiū. thomas quartū. matheꝰ quintū. iacobo minor ſextū. philippus ſeptimū. Si aūt querat̄ an teneamur aliqua credere q̄ nō ſūt articuli dicendū ē ꝙ ſic. Oportet enī credere deo. qđ eſt credere verbis eiꝰ ⁊ ſacre ſcripture. Sane ē cir ca hoc ſciendū. ꝙ ps diuine ſcripture q̄ ē teſti-monialis et euāgelica. in librorū quaternario ꝯtinet̄. Sūt enī q̄tuor euāgeliſte q̄i quatuor te ſtes. ꝙ hō ille q̄ dictꝰ ē ih̄s fuit xp̄c ī lege ꝓmiſ-ſus: rex et dñs oīm ſaluator hominū filius dei Diuidunt̄ ḡ inter ſe libri quatuor euāgeliſta-rū. quia matheꝰ intēdit p̄ncipaliter declarare illū hominē fuiſſe xp̄m. et iō in p̄ncipio dicēs liber generatōis ih̄u xp̄i. ñ exp̄ſſit filij dei: ſ3 fi lij dauid filij abrahā. Et in ſequētib° ſubdit. ge neratō xp̄i ſic erat. Hinc ē ꝙ figura hoīs inter q̄tuor aīalia euāgeliſtas rep̄ſentātia. deſignat matheū. q: maxie īmorat̄ circa hominē xp̄m. oſtendendo ih̄m fuiſſe illū. q̄ ꝓmiſſus fuerat in tota ſerie ſcripturaꝝ. Vñ quaſi de hoīe exorſꝰ ē ſcribē: dicēs. liber generatōis ih̄u xp̄i et cete ra. Marcꝰ vō p̄ncipaliter intēdit ꝺclarare illū hominē fuiſſe regē ⁊ dñm omniū. ſicut ī danie le habet̄. ꝙ ī dieb° q̄tuor regnoꝝ ſuſcitaret deꝰ celi r̄gnū quintū. qđ ñ corrūpet̄. cuiꝰ p̄tas erit p̄tas eterna. Hinc ē ꝙ marcꝰ deſignat̄ ꝑ leonē qui ē rex et dñs alioꝝ aīaliū. Vñ et in eo audi tur vox leonis in deſerto rugiētis et clamātis. Hinc ē etiā ꝙ maxime circa miracula īmora-tur et circa reſurrectōꝫ. et parū ponit de doctri na xp̄i. q: p̄ncipalit̄ ītēdit p̄tatē eiꝰ et dñium et v̄tutē explicare. q̄ ī reſurrectōe ⁊ miraculis maxime eluceſcūt. Lucas vō intēdit p̄ncipa liter declarare illū hoīeꝫ fuiſſe ſaluatorē hoīm et iō in p̄ncipio ītroducit gabrielē dicēteꝫ. vo cabis nomē eiꝰ ih̄m. ip̄e eī ſaluū faciet ꝑplm ſu uꝫ a peccatis eoꝝ. et ī ſecūdo capitulo ſubdit v̄bū angeli ad paſtores. natꝰ ē vob hodie ſalua tor ī ciuitate dauid. Hinc ē ꝙ maxime īmorat̄ circa geſta et facta xp̄i. q̄ ſonāt ī clemētiā ⁊ ſa lutē: et ī remiſſionē pc̄toꝝ. Et ꝓpter hoc ī refe-rendo paſſionē. maxime explicauit v̄ba dulcia et clemētia xp̄i. vt ē illud. pater dimitte eis q̄a neſciūt q̄d faciūt: et illud. hodie mecuꝫ eris in paradiſo: et illud. pr̄ ī manꝰ tuas cōmēdo ſpiri tū meū. et ip̄e ſolus refert quō factꝰ ē ſudor eiꝰ tanq̄ gutte ſāguinis ꝺcurrētis in terrā. quaſi ī ſignū balnei ſalutaris et medicinalis. Hinc e tiā ē ꝙ ꝑ figurā vituli q̄ aptꝰ ē ad īmolādū deſi gnat̄. Vñ ⁊ a zacharia ſacerdote īitiū ſūpſiſſe legit̄. Iohes vō p̄ncipalit̄ ītēdit declarare il lū hoīeꝫ fuiſſe dei filiū: et verū deū. Et ꝙ hec ſit ꝯcluſio quā ip̄e ītēdit. ip̄emet explicat circa fi nē ſui euāgelij. vbi ait. Hec aūt ſcripta ſunt. vt credatis qm̄ ih̄s ē xp̄c filiꝰ dei: et vt credētes vi tā habeatis ī noīe eiꝰ. Hic ē ꝙ īcipit a xp̄i dei-tate dicēdo. ī p̄ncipio erat v̄bū. et fere in q̄lib3 euāgelij capitulo ſēꝑ īfert illū hoīeꝫ fuiſſe filiū dī. Hic ē etiā ꝙ ꝑ aquilā figurat̄. q: aſſumptis pennis aquile ad altiora volans de v̄bo dei di ſputat et philoſophat̄. Sic igit̄ q̄tuor libri e-uāgelioꝝ. habēt ꝑ ſubiecto. idē. ſ. hoīeꝫ ih̄m: et de illo ſubiecto q̄tuor declarare ītēdūt. Mathe-us q̄dē ꝙ fuit xp̄c ī lege ꝓmiſſꝰ. iohānes vō ꝙ ē verus deꝰ et dei filiꝰ. Lucas at̄ ꝙ ē verꝰ ſalua tor hoīm. Marcꝰ vō ꝙ ē rex ⁊ etiā imꝑator oīm Et hoc ꝓbāt ꝑ facta et dicta. q̄ teſtificat̄ illum hoīeꝫ feciſſe ī ꝯſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ et mlti tudīs iudeoꝝ. Et ſic q̄tuor euāgelia diſtīguūt̄ nō penes q̄tuor ſubiecta: ſ3 penes p̄dicata de e-odē ſubiecto. Et ordinant̄ ſm ordinē editōis li-broꝝ: nō ſm ordinē originis vl̄ dignitatis ma terie. Incipit ḡ matheꝰ ꝑtē teſtimonialē ſcri pture diuine. et ꝓbat hoīeꝫ ih̄m meſſyā ⁊ xp̄m ī ſcripturis ꝓmiſſū fuiſſe. Et hoc ſibi maxime ꝯ gruebat. q: ī iudea hebreo ſmone et ſrib° iude is ad xp̄m ꝯuerſis ſcribebat. Intēdit ḡ minorē vnꝰ rōis ꝓbare. acſi ita velit arguē. Ille hō in quē ꝯcordāt voces oīm ꝓphetaꝝ q̄tū ad oīa q̄ ꝓphetata fuerūt ꝺ illo. q̄ dicebat̄ meſſias ⁊ xp̄c ille inquā hō fuit vere xp̄c. Nō eī ē poſſibile ꝙ oīa ꝯcurrāt in aliquā ꝑſonā q̄ de xp̄o dicta ſt̄. q̄n illa ꝑſona ſit xp̄c. Quis ḡ due vel tres con ditōes p̄dicte ī ꝓphīs poſſēt alicui ꝑſone ꝯueni-re. nō tñ oēs alioq̄n vana et abſq3 vlla vtilita te reuelatio ꝓphetica p̄ceſſiſſet ī nullo eī nos ī-troduxiſſet ad xp̄m: ſ3 potiꝰ errādi materiam p̄buiſſet. Propter qđ ſaluator dicebat. ꝙ neceſ ſe ē impleri omnia que ſcripta ſūt ī lege. ꝓphe-tis et pſalmis de me. Ex q̄bus patet ꝙ ille vere debet dici xp̄c in quem conſonant omnium ꝓ-phetaꝝ voces. Sed modo ſic eſt ꝙ in illum ſa-crum hominē qui dictus eſt ih̄s: concordauerīt voces omnium prophetaruꝫ q̄tum ad concur ſum omnium conditionum quas de xp̄o predi xerant: ergo homo ille fuit xp̄c. Hanc autē mi norem intendit probare euāgeliſta matheus. q̄tum ad vigintiduas conditiones in genere. quas de futuro xp̄o predixerunt prophete et ī-tendit ſic arguere. In illo homine qui dictus eſt ih̄s. teſtis ſum ego ꝙ omnia concurrerunt que prophete predixerant futura eſſe in vero xp̄o. ſiue q̄tū ad ꝓpagationem regiam et daui ticam. ſiue q̄tum ad grauidationem et gigni-tionem virgineam. ſiue q̄tum ad apparitionē ſyderam et adorationem regiam. ſiue q̄tuꝫ ad nominationem floridam et nazaream. ſiue q̄-tum ad acclamatōem p̄curſoris preuiam. ſiue q̄tū ad obſequium angeloꝝ et miniſtrationē ſedulam. ſiue q̄tum ad ꝯuerſationem prima-riam in galilea et in terra zabulon et neptali

ſiue q̄tũ ad expoſitõez decalogi et legiſlatõnem
autẽticã ⁊ nouã. ſiue q̄tũ ad multiplicẽ opatõz
deificã ⁊ miraculoꝝ chorruſcatõez mirificã. ſiue
q̄tũ ad cõuerſatõez pacificã ⁊ humilimaz. ſiue
q̄tũ ad eruditõnẽ ꝑabolicã ⁊ doctrinã figura-
tiuã. ſiue q̄tũ ad nutritõez ꝓuidã ⁊ benignaz ex
panibꝫ multiplicatis. ſiue q̄tũ ad deteſtatõnem
veridicã oĩs ẏpocriſis ⁊ ceremoniaꝝ. ſiue q̄tuz
ad colligatõz geminã duaꝝ naturaꝝ diuine. ſ. ⁊
humane ĩ vno hoĩe. ſiue q̄tũ ad eccl'iaſticam
diſpoſitõez ⁊ hierarchicã ordinationẽ vni⁹ noui
regni eccl'ie. ſiue q̄tũ ad oſtentatõez paupimã
⁊ ſeſſionẽ ſuꝑ pullũ azine. ſiue q̄tũ ad execatõz
iudaicaz q̄ ad phariſeos ⁊ populi ſeniores. ſiue
q̄tũ ad reſeratõez ꝓphetie arcanoꝝ ⁊ futurorũ.
ſiue q̄tũ ad inſtitutionẽ mirabilẽ ⁊ inſolitã no-
uorũ ſacramẽtoꝝ. ſiue q̄tũ ad tolerãciã amare
⁊ ſalutifere paſſionis. ſiue q̄tũ ad ſuſcitatõnem
magnificã: ⁊ reſurrectõz ſtupidã. ſiue q̄tum ad
cõuocationẽ multimodã oĩm gentiũ linguarũ:
⁊ ꝓploꝝ. Hec enĩ vtiqꝫ verificata ſunt ĩ hoc hoĩe
ſacro ihũ: que ꝓphete ꝓdixerãt de xp̄o. ergo ipſe
eſt ver⁹ xp̄c. nec ẽ alius expectand⁹. Marcus
õo apoſtoli petri diſcipulus q̄ in ẏtalia euãge-
liũ grece ſcripſit. ꝓbat de illo felici hoĩe q̄ dict⁹
eſt ihs: q̄ fuit rex ⁊ dñs oĩm. ⁊ excedẽs vere in
poteſtate ⁊ virtute omnẽ hoĩem: ⁊ omnẽ crea-
turã: qd̄ patet: qꝛ nõ tractat niſi de ꝓcipuis ⁊ ex
cellentioribꝫ miraculis eius. ⁊ fere ĩ quolibet ca
pitulo ꝯcludit magnitudinẽ potẽtie ⁊ virtutis
in eo. ⁊ iſtã cõcluſionẽ ſemꝑ infert ĩ toto euãge-
lio. finitqꝫ dei euãgeliũ ĩ aſcẽſione eius ĩ celũ. et
ſeſſione a dexteris dei: ⁊ q̄ diſcipuli ꝓfecti predi
cauerũt vbiqꝫ dño coopante ⁊ ſermonẽ ꝯfirmã-
te ſequẽtibꝫ ſignis. Sic g̊ patet q̄ ẽ ꝯcluſio quã
marcus ĩ euãgelio ſuo intẽdit: hoĩez. ſ. ihm eſſe
⁊ fuiſſe virtutũ dñm ⁊ imꝑatorẽ: ⁊ regẽ oĩm. Nã
in hac cõcluſione finit euãgeliũ ⁊ ipam ĩterſerit
in ſuo ꝓceſſu q̄ſi ꝑ totũ. Hanc aũt ꝯcluſionẽ ſuo
teſtimonio probat narrãdo facta illius hominiſ
⁊ intẽdendo vnũ talẽ ſẏlogiſmũ. Ille homo cui⁹
virtutẽ ac poteſtatẽ extẽdi vidimus ad omnem
ſpm̄ creatũ et increatũ. ſ. ad ſpm̄ ꝓpheticũ ⁊ di-
uinũ ⁊ angelicũ ⁊ apoſtaticũ. ⁊ quã extẽdi vidi
mus ad languores: ⁊ infirmitates corꝑm. ⁊ quã
extẽdi vidimus ad remiſſionẽ pctoꝝ: ⁊ ad infir-
mitates aĩaꝝ. ⁊ quã extendi vidimus ad totam
legem moſaẏcã: ⁊ ſabbatũ ĩmutandũ. ⁊ quã ex-
tẽdi vidim⁹ ad trãſferendũ virtutẽ: ⁊ poteſtatez
in alterũ: vt et ille ſilr̄ opetur virtuoſe. et quaz
extendi vidim⁹ ſuꝑ mare et ventũ: ⁊ ſuꝑ aque ⁊
aeris elementũ. ⁊ quã extendi vidim⁹ ad mortis
vinculum: ⁊ quorũcũqꝫ viuentiũ ſiue hoĩm ſiue
brutoꝝ. ⁊ quã extẽdi vidim⁹ ad multiplicanduz
corꝑalem cibũ: ⁊ alimẽta panũ. et quaz extendi
vidimus ad diſpenſandũ ſuꝑ omnẽ ſtatũ huma
nũ. et quã extẽdi vidim⁹ ad reſtituendũ audituz
⁊ loquele inſtrumentũ. et quã extẽdi vidim⁹ ad
illuminãdũ tam ſpũalem q̄ corꝑalem viſum. et
quã extẽdi vidim⁹ ad naturã paſſibilẽ ⁊ impaſſi
bilẽ cõmutandũ. et quã extẽdi vidim⁹ nõ ſolũ in
ꝓpinquũ: ſed etiã ad omnẽ diſtantẽ locũ: duz tñ
ĩueniret fidelẽ hoĩem et credulũ. et quã extendi
vidim⁹ ad ĩterp̄tandũ mãdata legalia: ⁊ ſuper
addendũ ꝑfectõnis cõcilia. et quã extẽdi vidim⁹
ad regnũ et thronũ dauid obtinendũ: iuxta mi
raculoſum clamorẽ ꝓpl'i. ⁊ iuxta teſtimoniũ qd̄
fuerat ꝑ ꝓphas ꝓdictũ. et quã extẽdi vidim⁹ ad
cõuincẽdũ potentiã: ⁊ omnẽ aduerſarioꝝ aſtu
ciã et machinatõez. et quã extẽdi vidim⁹ ad pre
cognoſcendũ omnẽ futuroꝝ euentũ: ⁊ totũ ſecu
li decurſum vſqꝫ in finẽ. et quã extẽdi vidim⁹ ad
tolerandũ ſũme fortiter et magnaniter oĩe ad-
uerſum: ⁊ ꝓcipue mortẽ amariſſimã q̄ ẽ vltimuz
terribiliũ. et quã extendi vidim⁹ ad reuoluẽdũ
ꝓpriũ monumentũ: ⁊ inde egrediendũ. cũ tamẽ
vere mortuus fuiſſet. et quã extendi vidim⁹ ad
apiendũ celũ: ⁊ ad ſedendũ ſuꝑ regale: ⁊ genera-
le glorie ſoliũ: ⁊ ad dexterã patris. Ille vtiqꝫ hõ
vere fuit rex virtuoſiſſim⁹ ⁊ dñs oĩm. Sꝫ homo
ille q̄ dictus ẽ ihs hũit ꝯditões ꝓdictas. igiẽ ipe
fuit oĩm dñs ⁊ rex ṽtuoſus. Hãc minorẽ ſerioſe
marcus deducit. ⁊ q̄tũ ad viginti cõditõnes ei⁹
in euãgelio ſuo probat. Lucas autez apl'i pauli
diſcipulus: q̄ in achaie bithinieqꝫ ꝑtibꝫ euange
liũ grece cõdidit. intẽdit iſtã cõcluſionẽ. ſ. q̄ hõ
ille qui dictus eſt ihs: fuit ſaluator hoĩm: ⁊ me-
dicus aĩaꝝ qd̄ cõgruebat: qꝛ erat arte medicus
vt dicit Hieronim⁹. Hinc eſt q̄ in ꝓmo capitulo
introducit angelũ: dicentẽ. vocabis nomẽ eius
ihm id eſt ſaluatorem. ⁊ zachariam dicentem.
ſalutem ex inimicis noſtris: ⁊ de manu omniuz
qui oderũt nos. et angelũ euãgeliſantẽ. nat⁹ eſt
nobis hodie ſaluator: ⁊ ſẏmeonẽ dicẽtẽ. viderũt
oculi mei ſalutare tuũ. Et vbiqꝫ ꝑ totũ euãge-
liũ ſemꝑ agit de illo hoĩe: ſub ratõne q̄ ſaluator
eſt ⁊ medicus animaꝝ. Et nõ ſolus ipe narrat de
maria magdalena: et ſolus ipe ponit mltas pa
rabolas ad pietatẽ et miſericordiã et remiſſio-
nem pctoꝝ ꝑtinẽtes. ꝑ qd̄ patet. q̄ ſua intentio
principalis fuit ꝓbare cõcluſionẽ ꝓdictã. Intẽ-
dit igiẽ probare eã ꝑ talẽ ratõez et ſẏlogiſmum
Homo ille cui⁹ ingreſſus et introductõ. cui⁹ cõ
uictus et cõuerſatio. cuius conat⁹ et recollectio
cui⁹ affatus et eruditio. cuius diſceſſus ꝑ mortẽ
et cõſumatio. cui⁹ regreſſus a mortuis et reſur-
rectio fuit ꝑ modũ cuiuſdaz ſpũalis antidoti et
medicine ſalutaris oĩm hominũ. vtiqꝫ hõ iſte cẽ
ſendus ẽ ſaluator hoĩm et medicus animaꝝ: ſꝫ
ita fuit d̃ illo hoĩe q̄ dictus eſt ihs. ergo ipe fuit
ſpũal' hoĩm medic⁹ ⁊ ſaluator. Minorẽ iſti⁹ q̄ntũ
ad ſex cõditiões poſitas ĩ maiori. intẽdit lucas
deducere ĩ ſuo euãgelio et probare. Primo enĩ
ꝓbat q̄ hui⁹ hoĩs introductio ⁊ ingreſſus fuit ꝑ
modũ cuiuſdã ſaluatoris mũdi et medici ſpũal'.
⁊ tractat de triplici introductione iſtius homi
nis. ꝓma quidẽ in vterũ maternũ ꝑ conceptum
ſcd̄a in munduz ꝑ natiuitatem et ortum. tertia
ad totũ populũ circa annũ triceſimũ. Scd̄o ꝓ-
bat q̄ huius hominis conuerſatio et conuictus
cum hominibus. fuit per modum veri ſalua-
toris. et oſtendit qualiter iſte homo per ſui

cõuerſationē ⁊ cõuictū exemplarē niſus eſt ho-
mines medicare ⁊ ſaluare. deſcribens eū fuiſſe
exemplar oīs penitētie. exemplar oīs deuotōis
⁊ latrie. exemplar mititatis ⁊ pacietie. exēplar
liberalitatis et beneficētie. exemplar hūilitatis
⁊ beniuolencie. exēplar veritatis ⁊ exiſtentie. ꝯ
omnē ẏpocriſim. exēplar oīs ꝑfectōis et ſuper-
cellentis vite. exēplar cōpaſſionis ⁊ miſericor-
die atq3 clemētie. et ex his octo cōditōibꝫ patet
q̄liter ſua cõuerſatō et cõuictꝰ fuit ad medican
duz ⁊ ſaluandū mundū. Tertio ꝓbat. ꝙ illiꝰ ho-
minis total' conatꝰ ⁊ recollectō fuit ad ſaluādūz
hoīes: ⁊ tribuendū eis ſpūalē medicinā: ⁊ oſtē
dit q̄liter homo ille conatꝰ ē ad ſalutē vocare et
reducere hoīes ꝑ ſeipm: ⁊ ꝑ alios. ſ. ꝑ duodecim
apoſtolos: ⁊. lxxij. diſcipulos. Quarto probat.
ꝙ hoīs huiꝰ affectꝰ et erudito oſtēdit ipm fuiſſe
oīm hoīm ſaluatorē: qꝛ tota ſua eruditio ordi-
nabat ad pellendū pctā: ⁊ morbos aīaꝝ. ⁊ po-
nit plures morales eruditōnes ſūme ac cōmode
ad hoīm ſalutē ⁊ curatōnē ſeu remotionē a vi-
cijs ꝑtinētes. Quito ꝓbat. ꝙ illiꝰ hoīs diſceſſus
⁊ cōſumatio ꝑ mortē. fuit vere medicinalis: et
veri ſaluatoris mūdi. Unde itroducit eū dicentē
hoc eſt corpꝰ meū qđ pro vobis tradet. et hic eſt
ſanguis meus q̄ pro vobis fundet: ⁊ plura alia
vba clemētie ſupius dicta. Sexto ꝓbat. ꝙ iſtius
hoīs regreſſus ad nos et reſurrectio fuit veri
ſaluatoris mūdi. Uñ oſtendēdo ꝙ ipē erat vere
iſte: q̄ oīm gentiū erat medicus ⁊ ſaluator. idu-
cit ꝙ ſicut ſcriptū eſt oportebat pati ⁊ reſurgere
xp̄m a mortuis tertia die. ⁊ p̄dicare i nomie eiꝰ
penitētiā ⁊ remiſſionē oīm pctoꝝ i oīs gentes

Johannes vo qui i aſẏa euāgeliū grece ſcri-
pſit. itroducit iſtā cōcluſionez. ꝙ homo ille qui
dictus ē ih̄s. fuit vere filiꝰ dei: qđ nō debet intel-
ligi ꝙ ſit filius dei ꝑ adoptōez ⁊ gratiā hñs hūa-
nam naturā. imo habēs i ſe vere illū q̄ ab eter-
no fuit filiꝰ a p̄re genitꝰ i ſubſtantia diuina: nec
debet etiā intelligi. ꝙ ſit homo ille filius dei per
cõuerſionē deitatis in carnē: ſed debet intelligi
ꝑ aſſumptionē carnis a filio dei. Hanc cōcluſio
nem ꝓbat multipliciē ⁊ deducit. ⁊ itendēs ratōez
vnā ⁊ vnicū ſẏlogiſmū ad eam ꝓbandaz ſic ar-
guit. Homo ille qui ē vere media ꝑſona itrinſe-
ca i trinitate. ⁊ eſt deo equal' in autoritate. ⁊ eſt
deo equalis i efficacia ⁊ ſalubritate reſpectu ho
minū. ⁊ ē deo equalis i illapſu ⁊ imenſitate. et ē
deo equal' in modo opandi ⁊ actiuitate. ⁊ eſt deo
equalis i reficiendo mentē: ⁊ i cordis ſacietate ⁊
gr̄a. ⁊ eſt deo equal' in iſtruendo et i vere doctri-
ne claritate. ⁊ eſt deo equal' in duratōne ⁊ eter-
nitate. ⁊ ē deo equalis i honore ⁊ gloria: ac cul-
tu ſeu latrie: ⁊ adoratōis dignitate. ⁊ eſt deo eq̄-
lis imo idē cū p̄re in eſſencia ⁊ maieſtate. et eſt
deo eq̄lis i beniuolencia ad hoīes et pietate. ⁊ ē
deo equal' in dño ⁊ regni ſolēnitate. ⁊ eſt deo eq̄-
lis i amicitia ⁊ caritate. ⁊ ē deo equal' in inſiſtē
tia mutua i ſeinuicē ⁊ itimitate. ⁊ eſt deo equal'
in cōferenda gr̄a hominibꝫ ⁊ influenda ſanctita-
te. ⁊ eſt deo equal' in ſapientia ⁊ ſcientie lumino
ſitate. ⁊ eſt deo equalis i beatitudine ⁊ eterna fe
licitate. ⁊ eſt deo equal' in pacietia ⁊ longanimi
tate. ⁊ eſt patri equal' in ꝓducendo ſpiritū ⁊ iſpi
ratiua fecūditate. ille vtiq3 homo ē vere filiꝰ dei
Nam iſte. xvij. conditōnes intermedie probant
ipm eſſe verum deum. prima vo conditio ⁊ vlti
ma oſtendūt ipm eſſe verū deum qui eſt filiꝰ dei:
quia he due ꝓprietates competūt filio. Sꝫ homo
iſte qui dictus eſt ih̄s. habuit ſupradictas. xix.
conditōnes: vt manifeſta expientia iohannem
⁊ alios diſcipulos edocuit: ergo ipē vere eſt filiꝰ
dei. Probat ergo iohannes iſtas. xix. conditōes
fuiſſe in homine qui dictus eſt ih̄s. ſcđm ꝙ ipſe
vere exptus eſt: ⁊ ceteri diſcipuli qui fuerūt cū
eo: tandē concluſionē diffuſe probatā infert re-
colligit et cōcludit: dicēs. Hec autē ſcripta ſunt
vt ⁊ vos credatis: qꝛ ih̄s eſt xp̄c filius dei viui:
⁊ ponit vlteriorē finē ad quē ordinat iſta cōclu
ſio ſubdēs: ⁊ vt credentes vitā habeatis i nomie
eius. Ultimo vo tanq̄ tabellio ⁊ notarius pub-
licus cōcludit. ꝙ ipē eſt diſcipulus ille qui teſti-
moniū ꝑhibet de his: ⁊ ſcripſit hec. ⁊ ſcimus: qꝛ
verū eſt teſtimoniū eius. Ponitq3 cōditionē ſuā
de familiaritate: qꝛ recubuerat in ſinu eius in ce
na illius hoīs. ⁊ idcirco multa ſecreta didicerat
vnđ p̄dicta probant. ⁊ notarius ille autenticus
reddit ⁊ ſolēnis. Ad hanc ꝑtē ſacre ſcripture te
ſtimonialē ⁊ euāgelicā. aſcendēdū eſt ꝑ aſcenſū
ſcalarē ⁊ celicū. Sūt em̄ euāgelia ſcala iacob:
qꝛ eis initiē dñs. et ibi repitur. ibiq3 videnē an-
geli aſcendētes ⁊ deſcendētes: qꝛ dina opa quibꝫ
voluit nobis cōdeſcendere: ⁊ nos i celū erigere
ibi ꝑ euāgeliſtas: q̄ſi ꝑ vera quatuor cherubin:
ſcđm Hiero. diſſerūtur. De quo aſcenſu ſcriptū
eſt i geneſi. ꝙ vidit iacob in ſomnis ſcalā: et ca-
cumen eius tāgens celū. et angelos dei aſcendē
tes ⁊ deſcēdētes ⁊ dñm ipi ſcale inixū. Oratio.

Domine ih̄u xp̄e: qui nos ꝑ ſcripturā et
doctrinā euāgelicā vocare dignatus es
ad fidē catholicā: vt credētes vitā habe
amus eternam. nūc quidē in ſpe ⁊ in futuro i re
et hoc in nomie tuo ⁊ ꝑ fidem nomis tui: qꝛ non
eſt aliud nomē ſub celo datum hominibꝫ i quo
oporteat nos ſaluos fieri. preſta mihi imerito et
oīm infimo: vt corde credā ad iuſtitiā: et ore cō
fitear ad ſalutē: ac ope oſtendā ad vite fructum
⁊ vtilitatem: quatenꝰ te miſerāte ad eterne bea-
titudinis gloriā. nūc mēte accēdar: ⁊ tandem re
ipſa ꝑuenire merear ih̄u mūdi ſaluator. Amē.

De penthecoſten. Capitulum. LXXXIIII.

Die vo pētecoſtes ideſt
quiquageſima a reſurrectōne: ſꝫ de-
cima ab aſcenſione dñi. narrat dñs
ih̄s patri de ꝓmiſſo ſuo: qđ diſcipul'
fecerat de ſpūſcto mittēdo. Patre g̃ gratuz hoc
habente. mittūt ſpm̄ſanctū vt ad diſcipulos de
ſcēdat: eoſq3 r̄pleat et cōſolet. roboret ac iſtru
at: ac cumulū virtutū et gaudioꝝ eis cōferat.
Et ſtatim ꝑatus ſpirituſſanctus ſubito venit et
ſuꝑ eos deſcēdit. Notandū autem ſcđm Bedam
ꝙ dominꝰ ih̄s eundem ſpiritum veritatis: et a ſe

mittendū eſſe pdixit. ⁊ eūdē mox a patre pcede-
re ſubiūgit: nō q2 idē ſpūs aliter a patre pcedat
q̄ᵽ a filio mittit̄. aut alio tp̄e a pr̄e pcedat q̄ᵽ cū
a filio mittit̄: ſed ideo filius eū a ſe mittit: et a
pr̄e dicit pcedere: vt aliā pr̄is aliā eſſe ſuā pſo-
nā deſignet: atq3 in eadē diſtinctōe pſonaꝝ vnā
eſſe opatōez. ac volūtatē ſuā cū pr̄is volūtate: ⁊
opatōne denūciet. Cū em̄ eiuſdē ſpirit⁹ gr̄a dat̄
hoīb. mittit̄ pfecto ſpūs a pr̄e. mittit̄ et a filio.
pcedit a pr̄e pcedit et a filio: q2 ⁊ eius miſſio eſt
ip̄a pceſſio: q̄ ex pr̄e pcedit ⁊ filio. Venit et ſua
ſponte: q2 ſicut coequal' eſt patri ⁊ filio: ſic eādē
habet volūtatē cōmunē cū pr̄e ⁊ filio Hec beda
Penthecoſte īterpretat̄ quīquaginta. et ē gre-
cū vocabulū. ſicut paraſceue et ſcenophegia. iu
dei em̄ admixti grecis q̄ īter eos ſicut cetere na
tōnes cōuerſabant̄. grecis crebro vocabul' vte
bāt̄. Eſt aūt penthecoſte equiuocū ad quīqua-
genā: ⁊ ei⁹ ſolēnitatē ſeptē dieb pt̄elataz. Tria
em̄ erāt feſta dieb ſeptē durātia. ſ. paſcha. pen-
thecoſte. et ſcenophegia. Cuz ḡ cōplerent̄ dies
penthecoſtes. i. quīquagene a reſurrectōne. et
inchoarent̄ dies pēthecoſtes. i. illius ſolēnita-
tis ſeptē dieb ptelande. erant pit̄er in cenaculo
mōtis ſyon vbi cena facta fuerat. diſcipuli fere
centū viginti vtriuſq3 ſexus cōgregati. in ora-
tōne pſeuerātes et pmiſſionē ſancti ſpūs expe-
ctātes. Duodenarius ille apl'oꝝ numerus. iaz
erat decuplat⁹. Et hora diei tertia factus eſt re
pente de celo. i. de aere ſon⁹: q2 fragor quidā in-
ſonuit. tanq̄ᵽ aduenīētis ſpūs. i. flatus vehemē-
tis: vt tanq̄ᵽ ſit nota ſimilitudinis: ac ſi diceret̄
venit ſpiritus in ſilitudine venti vehemētis: vl'
tanq̄ᵽ ſpirituſſancti vehemētis: vt tanq̄ᵽ ſit ex-
preſſiuū veritatis: q2 vere ſpirituſſanct⁹ dicit̄
vehemēs. q̄ſi vehens nos a mēte: ⁊ a mētis affe
ctibus alienās: vel q̄ſi ve adimēs. id eſt eternā
damnatōez auferēs. Poteſt ergo ad ſonū et ad
ſpiritūſanctū referri qđ dictū eſt. tanq̄ᵽ adueni-
entis ſpūs vehemētis: q2 equiuocū ē ad vtrūq3.
Venit in ſono ad terrendū rebelles: et in flatu
q̄ ab īteriori pcedit ad viuificandū deuotoꝝ af-
fectus. Et repleuit ſonus ille: vel ſpirituſſanct⁹
totā domū vbi erāt ſedētes. i. omnes ī domo ſedē
tes: implentes qđ dictū fuerat eis a domino. ſe-
dete in ciuitate. quoadusq3 induamini virtute
ex alto. Hec em̄ dona nō niſi in vnū cōgregatis
p ꝯſenſum: ⁊ ad ſupiora ſubleuatis p deſideriū
venire potuerūt. Et ligue diuiſe ſūt velut ignis
⁊ apparuerūt illis diſptite lingue tanq̄ᵽ ignis. i.
radioſi ignei in modū linguarum. inſidentes ca
pitibus ſingulorum. Ut ait Gregorius. Bene ī
igne ſpiritus apparuit: q2 ab omni corde quo d
replet torporem frigoris excutit. ⁊ hoc in deſide-
rio ſue eternitatis accendit. Unde et Origenes.
Deus noſter ignis cōſumēs eſt q̄ᵽdiu in nobis
ſunt que conſumi digna ſunt. cum autem ꝯſum
pta fuerint. iam nō erit ignis cōſumēs: ſed illu-
minans. Unde etiā Hieronim⁹. Ignis duplicē
naturā habet. quoniā et lucet et vrit: ſic et deus
lucet iuſtis ⁊ peccatores incendit. Inſup ⁊ ſeptē
dona ſpirituſſancti congrue demōſtrant̄ ī igne
Spiritus em̄ ſanctus inſtar ignis primo pur-
gat per donū timoris. ſecūdo liquefacit p donuz
pietatis. tertio decorat p donū ſcientie. quarto
conſolidat per donū fortitudinis. quinto eleuat
p donū cōſilij. ſexto illuminat per donū īellect⁹
ſeptimo dulcorat p donū ſapiētie. Prim⁹ effect⁹
ignis patet in veſte ſalamandre. ſecūd⁹ in cera.
tertius in metallis. quart⁹ in lateribꝫ. quītus ī
vaporibꝫ. ſextus in lucernis. ſeptim⁹ in cibis. Et
ſic repleti ſunt om̄s ſpiritu ſancto. ⁊ deinde ce-
perūt loqui varijs linguis ſm̄ impetū eiuſdem
ſpirituſſancti: ⁊ put ip̄e ſpirituſſanct⁹ dabat eis
pnūciare ⁊ eloqui. q̄ diuidēs ſingulis put vult. ⁊
ſpirās vbi vult. qn̄ vult. quātū vult. qūo vult. ⁊
quibꝫ vult. radioſo lumine ſcientie omnē eos ve
ritatē edocuit ⁊ inextinguibili caritatis ardore:
ad omnē dilectōnē accendit. ⁊ inuincibili vi for
titudinis ī omni virtute firmauit. inſpirās illis
oīm linguaꝝ notitiā iuxta qđ legit̄ in ſapiētia.
Spiritus dn̄i repleuit orbē terraꝝ: ⁊ hoc quod
cōtinet oīa. ſ. homo cōuenientiā hn̄s cum omni
creatura: ⁊ pp̄ter quē facta eſt oīs creatura. ſciē
tiā habet vocis. i. linguaꝝ. Ac ſi diceret̄. Spiri
tuſſanctus replens orbē terraꝝ. dedit diſcipulis
ſcientiā linguaꝝ: vt linguis oīm gentiū loque-
rent̄. Tūc em̄ eccl'ia in vna gente erat: cūq3 lo-
querent̄ linguis oīm. ſignificabat̄ q̄ᵽ eccl'ia cre
ſcēdo p om̄s gentes linguis oīm locutura eſſet
quia iam eccl'ia linguas oīm habet. Ubi ḡ iam
omnes lingue loquebant̄. omnes lingue credi-
ture oſtendebant̄. Ipſa aūt ſpecies creature in
qua ſpirituſſanct⁹ viſibiliter deſcendit. ad quem
vſum tūc in apoſtolos deſcēderit expreſſit: vt. ſ.
ori verbū. intellectui lucē. ⁊ affectui ardorem. ⁊
cordi robur miniſtraret. Lingua em̄ verba ex-
plcat. ignis đo illuminat calefacit et teſtam ro
borat. Sed ad aliū vſum. ſ. ad relaxandum pec
cata datus fuit. quādo poſt reſurrectōez ſuā do-
minus apoſtolis inſufflauit et dixit. Accipite
ſpiritūſanctū. quorum remiſeritis peccata: re-
mittunt̄ eis. ⁊ quorum r̄tinueritis: retēta erūt
Ubi notandu q̄ᵽ ſpirituſſanct⁹ bis miſſus eſt
ſup xp̄m. ⁊ bis ſup diſcipulos. Sup xp̄m quidē
⁊ in ſpē columbe ī baptiſmo. ⁊ in ſpecie nubis ī
trāſfiguratōne: q2 gr̄a xp̄i que datur p ſpirituz
ſanctū. deriuāda erat ad nos p ppagationē gr̄e ī
ſacramētis. ⁊ ſic deſcendit in ſpecie columbe que
eſt animal fecundum. ⁊ p doctrinā. ⁊ ſic deſcen-
dit in nube lucida. vnde ⁊ ibi oſtenditur doctor
ip̄m īquit audite. Sup apoſtolos aūt p̄mo de-
ſcendit in flatu. ad ſignificandū ppagationē gr̄e
in ſacramentis. cuius ip̄i miniſtri erāt. vnde di-
cit̄. quoruz remiſeritis peccata remittunt̄ eis.
ſcđo in linguis igneis ad ſignificandū ppagati-
onē gr̄e p doctrinā. vnde poſtq̄ᵽ repleti ſūt om̄s
ſpirituſancto. ſtatim ceperunt loqui varijs lin-
guis. His ergo ſcđm Gregorium ſcriptum legi-
mus apoſtolos manifeſta donatōne ſpm̄ſanctū
accepiſſe. primū domino conſiſtente in terra p
inſufflationē. poſtmodum preſidente in celo in

varijs linguis ꝑ ignē: qꝛ caritas q̄ in cordibꝰ ꝑ
ſpm̄ſanctū diffundit̄. duobꝰ p̄ceptis. ſ. dilectōe
dei et ꝓximi implet̄. In terra dat̄ ſpūs vt dili-
gat̄ ꝓximꝰ. e celo dat̄ ſpiritus: vt diligat̄ deus
Et ſicut vna ē caritas ⁊ duo p̄cepta: ita vnꝰ ſpi
ritus et duo data. Et qꝛ ꝑ dilectōeʒ ꝓximi ꝑue-
nit̄ ad dilectōeʒ dei. recte p̄mo dat̄ ſpūs ī terra
⁊ poſtmodū e celo. Sicut em̄ ait Johannes qui
nō diligit fratrē ſuū quē videt. deū quē nō videt
q̄uo diligere poteſt. Inſuꝑ etiaʒ datus ē aplīs
ſpūſſanctꝰ ante paſſionē: ad purgandū q̄n̄ fue
rūt baptiſati. ⁊ ad faciendū miracula q̄n̄ ad pre
dicandū ſūt miſſi: ⁊ dictū ē eis. egros ſanate. de
mones eijcite. mortuos ſuſcitate. Vnd̄ Hierꝰ.
Ego quidē audacter ꝓnuncio aplōs ex eo tpe q̄
crediderunt dn̄o. ſemꝑ ſpm̄ſanctū habuiſſe. nec
abſqꝫ eiꝰ gr̄a ſigna facere potuiſſe: ſed eū ꝑ mo-
dulo atqꝫ mēſura recepiſſe. Primo aūt die r̄ſur
rectōis eiꝰ acceperūt gratiā ſanctiſpūs. q̄ pc̄ta
dimitterēt ⁊ baptiſarēt. ac ſpiritū adoptōis cre-
dētibꝰ traderēt. Die ṽo penthecoſtes eis ampliꝰ
repromiſſuʒ ē videlicʒ q̄ virtutē ex alto recipe-
rēt: q̄ et euāgeliū xp̄i cūctis gentibꝰ predicarēt
Vnde Leo papa. nō igit̄ ambigamꝰ q̄ cū in die
penthecoſtes impleuit diſcipulos dn̄i ſpiritus
ſanctus. nō fuit huiꝰ inchoatō muneris: ſed ad
iectio largitatis. Nam et patriarche et ꝓp̄he et
ſacerdotes. omneſqꝫ prioꝝ tpm ſancti. ſūt eiuſdē
ſpūs ſanctificatōne vegetati: ⁊ ſine hac gr̄a nul
la vnq̄ ſunt inſtituta ſacramēta. nullaqꝫ cele-
brata miſteria: vt eadē ſemꝑ fuerit virtꝰ cariſ-
matū. q̄uis nō eadē fuerit menſura donoꝝ Hec
Leo. Et ſciendū q̄ ſpirituſſanctꝰ dat̄ ſeu mit-
tit̄ viſibilit̄ et īuiſibiliter. Viſibiliter cū in aliq̄
ſigno viſibili demōſtrat̄. Eſt autē in quītuplici
ſpecie demōſtratꝰ. p̄mo in ſpē colūbe ſuꝑ xp̄m
baptiſatū. ſecūdo ī ſpecie nubis lucid̄ ſuꝑ xp̄m
trāſfiguratū. tertio in ſpecie flatꝰ q̄n̄ inſufflauit
⁊ dedit ſpiritūſanctū ip̄o die paſche. quarto ī ſpē
ignis ⁊ lingue in q̄ duplici ſpecie apparuit hodi
erna die. Inuiſibiliter aūt mittit̄ cū ad ſanctifi-
candū creaturā mētibꝰ caſtis illabit̄. Vn̄ dicit̄
Spiritꝰ vbi vult ſpirat: ⁊ vocē eius audis. Sed
neſcis vnde veniat aut q̄ vadat. Nec mirū: quia
dicet Bernh̄. De verbo īuiſibili ꝑ oculos non ī
trauit: qꝛ nō eſt coloratū: ſed neqꝫ ꝑ aures: qꝛ
nō inſonuit. neqꝫ ꝑ nares: qꝛ nō aeri miſcet̄ ſed
mēte. neqꝫ ꝑ fauces: qꝛ nō eſt māſum. i. comeſtū
vel hauſtū. nec tactu cōperi illud: qꝛ palpabile
nō eſt. Queres igit̄ cū ſint īueſtigabiles vie eiꝰ
vnde illud adeſſe nouerim? Nempe ex motu cor
dis intellexi p̄ſentiā eiꝰ: ⁊ ex fuga vicioꝝ carna
liūqꝫ cōpreſſione affectuū. aduerti potētiā vir-
tutis eius: ⁊ ex diſcuſſiōe ſiue redargutōne ocul
torū meoꝝ. admiratꝰ ſum ꝓfunditatē ſapientie
eius: ⁊ ex quātulacūqꝫ emēdatōne moꝝ meorū
exꝑtus ſum bonitatē māſuetudinis eiꝰ. ⁊ ex re-
formatōne et renouatōne ſpūs mētis mee. ꝑce-
pi vtcūqꝫ ſpeciē decoris eius: ⁊ ex ꝯtuitu omniū
hoꝝ ſimul. expaui multitudinē magnitudinis
eius Hec Bernh̄. Vn̄ et Criſ. Si q̄n̄ boni aliq̄d
cogitamus. ſciamus quia ſpirituſſanctus habi-
tat in nobis. ſi ṽo aliquid mali. ſignū eſt q̄ ſpūſ
ſanctꝰ receſſit a nob. Vnde etiā Augꝰ. Primis
tēporibꝰ cadebat ſuꝑ credētes ſpūſſanctꝰ: ⁊ loq̄-
bant̄ linguis q̄s nō didicerāt q̄uo ſpūſſanctꝰ da
bat eis ꝓnūciare. Signa erāt tēpore oportuno
Oportebat em̄ ita ſignificare ī oībꝰ linguis ſpi-
ritūſanctū: qꝛ euāgeliū dei ꝑ om̄s linguas cur-
ſurū erat toto orbe terraꝝ. Significatū ē illud
⁊ trāſijt. Si ergo ꝑ hec miracula nō fiat modo
teſtimoniuʒ p̄ſentie ſpūſſancti. vnde fit. vnd̄ co-
gnoſcit quiſqꝫ accepiſſe ſe ſpm̄ſanctū. Interro-
get cor ſuū ſi diligit fratrē. manet ſpūs dei ī illo
Videat probet ſeip̄m corā oculis dei. Videat ſi ē
in illo dilectō pacis et vnitatis: ⁊ dilectō ecclīe
toto terraꝝ orbe diffuſe. Non attēdat eū ſolum
diligere fratrē. quē attēdit ante ſe. Multos em̄
fratres nr̄os nō videmꝰ: ⁊ in vnitate ſpūs illis
copulamur. Quid mirū qꝛ nobiſcū nō ſunt? In
vno corꝑe ſumꝰ. vnū caput habemꝰ ī celo. ergo
ſi vis noſſe: qꝛ accepiſti ſpm̄ſanctuʒ. interroga
cor tuū: ſi ē tibi dilectō fratris ſecurus eſto. nō
poteſt eſſe dilectio ſine ſpū dei: qꝛ paulꝰ clamat
Caritas dei diffuſa eſt ī cordibꝰ nr̄is. ꝑ ſpm̄ſan-
ctū qui datus ē nob̄ Hec Augꝰ. Miſſio ḡ ſpiritꝰ
ſancti īuiſibilis fit in habitatōne creature ratō-
nalis: ſed miſſio viſibilis fit ad inhabitatōnē de-
mōſtrādā alijs. Et notandū q̄ ſpm̄ſanctū ali-
cui ieſſe certitudinalit̄ ſcire nō poſſumꝰ: qꝛ ſpi
ritus vbi vult ſpirat: ⁊ neſcis vnde veniat: aut
quo vadat. Cōiecturaliter tamen poſſimꝰ colli-
gere aliq̄ ſigna ꝑ effectus. ex q̄bus vtcūqꝫ conij-
cere poſſimꝰ ſpm̄ſanctū alicui adeſſe vel ineſſe.
⁊ hoc differenter ſm̄ triplicē ſtatū. ſ. incipiētiuʒ
ꝓficientiū. ⁊ ꝑfectoꝝ. Nā ſcd̄m cuiuſlibet ſtatus
exigentiā ſpūſſanctꝰ diuerſimode in hominibus
opat̄. Et ſm̄ hoc diuerſimode ſigna accipiūtur.
Nam ſpūſſanctꝰ. ſpirat. īhabitat. ⁊ replet. Spi
rat q̄ ad incipiētes. inhabitat quo ad ꝓficiētes.
⁊ replet quo ad ꝑfectos. Signa autē ſpūſſancti
quibus ſpirat q̄ ad incipiētes ſcd̄m Bernh̄. ſunt
tria. Primū ē. dolor de culpa p̄terita: qꝛ ſpūſſan
ctus odit ſordes. nec habitare pt̄ in corꝑe ſubdi
to pc̄tiſ. Secūdū ē. firmū ꝓpoſitū cauēdi futura
cū effectu. qd̄ nullatenꝰ hri pt̄ conatu ꝓp̄o: ſine
ſpūſancto ꝑ grāʒ aſſiſtente: ⁊ infirmitatē nr̄am
adiuuāte. Tertiū ē. promptitudo boni: qꝛ ſcd̄m
Grego. amor dei q̄ ē ſpūſſanctꝰ. nūq̄ eſt ocioſus
opat̄ em̄ magna ſi ē. Quo ad ꝓficiētes ṽo ſunt
tria alia ſigna q̄bꝰ conijcit̄ ſpm̄ſanctū eos inha
bitare. Primū ē frequēs ⁊ iuſta ꝯſciētie exami-
natō. nō ſolū de pc̄tis mortalibꝰ. īmo de veniali
bus: qꝛ ſicut ſpūſſanctꝰ opponit̄ pc̄to mortali:
ita feruor caritatis q̄ ē a ſpūſancto. opponitur
pc̄to veniali: vt ip̄m ab aīa expellat. ne ſpūſan
cto diſpliceat. Secūdū ſignū ē ꝯcupiſcētie dimi
nutō: q̄nto ei in ꝓficiēte caritas ſꝑ auget̄: tanto
cor a tēꝑalibꝰ elōgat̄. Vn̄ dicit Aug. Qꝛ carita-
tis venenū ē ꝯcupiſcētia tꝑaliū: ⁊ nutrimētum
caritatis ē diminutō cupiditatis. Tertiū ſignuʒ
ē ſtudioſa mandatoꝝ obſeruatio: qꝛ obſeruatio

mādatoꝝ ſine vera dilectōne eſſe nō pt̄. Et ponit
de hoc exemplū Aug⁹. Quis ē īquit q̄ dicit dili
go īꝑatorē: ſʒ odio legē ſuā. Si ḡ dicis te diligē
deū: mādata ei⁹ obſerua. Quo ad ꝑfectos autē
ſunt alia tria ſigna: ex quibꝫ cōiecturat̄ ſpirit⁹
ſanct⁹ eos repleuiſſe. Primū ē diuine veritatis
manifeſtatio: cū em̄ ſpirituſſanct⁹ ſit ſpūs veri
tatis. ꝓꝛiū ſibi ē docere omnē veritatē. ⁊ ideo ī
quocūqꝫ fuerit ſpirituſſanct⁹. ꝑ aliq̄s reuelatio
nes diuinoꝝ ſecretoꝝ ſe pandit: ⁊ ei tanq̄ ami-
co ſecreto cōmunicat. Scd̄m ſignū ē. nihil time
re niſi ſolū deū. ꝑfecta em̄ caritas foras mittit
timorē. hec em̄ nihil penale habet. timor aūt pe
nā habet. Vñ aplus. vbi ſpūs dñi ibi libertas.
libertas aūt nō ſtat cū timore ſeruili. Tertiū ſi
gnū ē deſideriū diſſolutōis: vt videlicʒ hō ex ve-
hemētia diuini amoris cupiat diſſolui ⁊ eſſe cuʒ
xp̄o: qꝛ ſpūſſanct⁹ leuat mētē ad ōſideriū ſupno-
rū. Felix ḡ aīa que cupit diſſolui ⁊ eſſe cū xp̄o
quoniā certiſſimū hʒ ſignum q̄ ſpirituſſanctus
eā repleuerit. Preter p̄dicta aūt ſigna ſunt alia
tria: ꝑ q̄ quis pt̄ conicere ſe ſpm̄ſanctū habere
Ideo em̄ ſpirituſſanct⁹ ī triplici ſigno apparuit
ſcʒ ī ſpē nubis ſuꝑ xp̄m trāſfiguratū. ī ſpecie co
lumbe ſuꝑ xp̄m baptiſatū. ⁊ ī ſpecie ignis ſuper
apl'oꝝ collegiū ꝯgregatū. Primū ḡ ſignū ē ha-
būdantia lacrimaꝝ. ⁊ ideo apparuit in ſpē nub.
ſicut em̄ adueniēte auſtro nubes reſoluūt̄ ī plu
uias. ſic adueniēte ſpiritu ſc̄o mētes reſoluūt̄ ī
lacrimas. Scd̄m ſignū eſt dimiſſio īiuriaꝝ. ideo
apparuit ī ſpecie colūbe q̄ felle caret. Tertiū ſi-
gnū eſt deſideriū ſuꝑnoꝝ. ideo apparuit in ſpecie
ignis. ſicut em̄ ignis ſurſum tendit: ſic ſpiritus
ſanct⁹ corda ſurſū eleuare facit. Erāt aūt iu-
dei viri religioſi ī hieruſalē ⁊ in iudea habitan-
tes. ⁊ p̄ter illos multi alij fere ex oī natōne q̄ ſb
celo ē ſuꝑueniētes: qꝛ mltis captiuitatibꝫ iudei
diſꝑſi fuerāt: ⁊ modo ordināte deo ad diē feſtuʒ
oīs cōuenerāt. Audito ḡ fragore et ſono venti
q̄ ſuꝑ cenaculū ī aere ſonuerat. ītantū q̄ ꝑ totā
ciuitatē audiri poterat. cōuenerūt oēs ad diſci-
pulos et mirati ſūt: qꝛ audiebat vnuſq̄ſqꝫ ligua
ſua illos loquētes. Alij aūt irridebāt eos: dicē-
tes: qꝛ muſto pleni eſſent. i. vehemēter ebrij: qꝛ
vehemētior ē ebrietas de muſto q̄ de vino defeca
to. Et q̄uis hoc irridendo dicerēt: tñ verū erat:
qꝛ nō vino veteri qd̄ in nuptijs fuit: ſed muſto
gr̄e ſpūalis erāt impleti. de q̄ dicit̄ alubi. nemo
mittit vinū nouū ī vtres veteres. Tūc ſurrexit
petrus cū vndecim. oſtendēs eos nō ebrios: cuʒ
eſſet hora diei tertia: ⁊ nōdū eſſet tēpus comedē
di. nec ſolebāt inebriari ieiuni: ſed poti⁹ ſpiritu
ſancto repletos: ⁊ ꝓphetatū eſſe a iohel ſpiritus
ſancti aduentū ſuꝑ hoīes. Tūc ḡ xp̄c q̄ aſcende-
rat dedit dona. i. ſpm̄ ſcēm hoībꝫ: qꝛ oīa nr̄a bo-
na deſurſuʒ ſūt q̄ ip̄e aſcēdit. Tūc īpleuit qd̄ an̄
paſſionē ꝑmiſerat: dicēs. Si ego nō abiero pa-
clitus nō veniet ad vos. ſi aūt abiero mittā eū
ad vos. Si carni carnalit̄ adheſeritis. capaces
ſpiritus nō eritis. Senſus eſt. Nō poteſtis ple-
ne cape ſpm̄: q̄diu ſcd̄m carnē ſū vobiſcū. Vnd̄
ille q̄ iam ceꝑat ſpm̄ ait. Et ſi noueram⁹ ſcd̄m
carnē xp̄m: ſʒ nūc iā nō nouim⁹. Vbi attēdant
carnalibꝫ deſiderijs ⁊ delectatōnibꝫ dediti. verbū
Bernardi dicentis. Si apl'i carni adhuc dñice
adherētes. q̄ ſola ſcta: qꝛ ſancti ſctoꝝ erat: ſpi-
rituſancto repleri nequiuerāt. donec tolleretur
ab eis. tu carni tue q̄ ſordida ē: ⁊ diuerſaꝝ ſpur-
citiarū fantaſijs repleta aſtrictus ⁊ ꝯglutinat⁹
illū veraciſſimū ſpm̄ te poſſe putas ſuſciꝑe: niſi
iſtis carnalibꝫ ꝯſolatōnibꝫ fundit⁹ renūciare tē
ptaueris. Reuera cū inceꝑis triſtitia implebit
cor tuū: ſʒ ſi ꝑſeuerauerīs. triſtitia tua ꝯuertet̄
ī gaudiū. Tūc em̄ purgabit̄ affect⁹ ⁊ voluntas
renouabit̄: vel noua creabit̄. et erit vt q̄ prius
difficilia īmo īpoſſibilia videbant̄: cū multa ꝑ-
currāt dulcedine ⁊ auiditate Hec Bernh. Si ḡ
delectatōnes ſpūs deſideras. delectatōnes carnis
reſpuere debes. Quia vt ait Grego⁹. ſi carni qd̄
libet abſcidim⁹. mox ī ſpiritu qd̄ delectat īueni-
mus. Sed heu pauci ſūt ſpirituales hodie: ⁊ de-
lectatōes ſpūs delectatōnibꝫ carnis p̄ferētes. li-
cet multi deferāt habitū ſpūalē. Poſſunt aūt ſpi
rituales ⁊ carnales cognoſci ex v̄bis apl'i dicen
tis. Qui ſcd̄m carnē ſunt: q̄ carnis ſūt ſapiūt: q̄
v̄o ſcd̄m ſpm̄: q̄ ſpūs ſunt ſentiūt. Specialit̄ tñ
ex q̄buſdā ꝓbat̄ hō vere ſpūalis. videlicʒ ſi tam
cito: ⁊ tātū fugit locū vbi ledi pt̄ ī ſpū: ſicut vbi
offendi pt̄ ī corꝑe: ⁊ ſi tamlibēt̄ ſtudet medicari
ſpūi ſicut corꝑi: qꝛ quāto dignior ē ſpūs corꝑe:
tāto magis cauēdū ē ſpūi q̄ corꝑi a leſiōe. Itē ſi
cibꝫ ſpūal' ſiue ſit orō: ſiue p̄dicatio: ſcriptura:
ſiue lectō: ſiue corp⁹ xp̄i: ſiue diuinū officiū: tan
tū ōlectat ⁊ ꝯfortat ſpm̄. ſicut corꝑal' cibꝫ corp⁹
⁊ ſi tam īuitus negligit tēpus cibi ſpūal': ſicut
tēpus cibi corꝑal'. Itē ſi tā diligēs ē circa ſpm̄.
ſicut homo carnalis circa carnē. Solliciti em̄
ſunt homines carnales: vt in ſingulis tēporibꝫ
habeant neceſſitates copꝛis in victu ⁊ veſtitu hy̅e
me ⁊ eſtate cōpetentib⁹. ita ſpūalis homo ſolici
tari debet: qua gr̄a indigeat in aduerſitate: et q̄
in ꝓſperitate: qua egeat ad amicos: ⁊ q̄ ad ini-
micos. q̄uo ſe habeat ſolus cuʒ deo: ⁊ q̄uo inter
homines cōuerſando: ⁊ ſic de ceteris. Sed q̄s eſt
hic et laudabimus eum? Quis em̄ aliqui hui⁹
tēporis viri bona operent̄. dimidiū tñ opꝛis ſunt
Quia alij largitatis gratiā ſunt adepti: ſed car
nis incōtinentia ſunt lubrici. Alij v̄o corꝑe qui-
dem ſunt caſti: ſed auaricie eſtibus ſunt cupidi
Alij autē gratiā lenitatis habētes: ſed rancore
animi ſunt puſillanimes. Alij v̄o nō recordādo
iniurias ſuas cito ignoſcūt: ſʒ minus caute cor
cuſtodiendo citiuſqꝫ iraſcendo rixas prouocant
Alij qd̄ deus ſingulis largiendo donauit. in hoc
quaſi ꝓprio labore acquirētes gloriāt̄. Alij cor-
pus ī abſtinētia affligūt: ſed ſuꝑbiā. auaritiā.
īuidiā. ⁊ alia nephanda admittūt: vl' detrahēdo
proximo quaſi carnes illi⁹ cum ſanguine come
dūt. Et ſic in multis hodie qui optimus in eis ē
quaſi paliurus et rectus q̄ſi ſpina de ſepe. Sci
endū autē. q̄ plura ſunt neceſſaria homini volē
ti ꝓficere. et ī vita ſpūali deo ſeruire. Primū eſt
clara et ꝑfecta notitia ſuorū defectuū et infirmi
tatū. Scd̄m eſt ira magna et feruēs cōtra ſuas

naturales malas inclinationes et voluntates.
Tertiū eſt timor magnus: quē debet hr̄e de offē
ſis actenꝰ ꝯ deū factis. Quia nō eſt certꝰ an bn̄
ſatiſfecerit: ⁊ ſi cū deo pacē fecerit. Quartū eſt
magnus timor ⁊ tremor q̄ debet eſſe in ip̄o. ne ꝑ
ſuā fragilitatē relabat̄ iterū in ſil'ib3: vel maio
ribus pctīs. Quītū eſt fortis diſciplina. aſpera
correctō. ad regendū q̄nq3 ſenſus corꝑales: ⁊ to
tū ſuū corpꝰ ſubiugandu3 in obſequiū ih̄u xp̄i.
Sextū eſt vitare virtuoſe omnē ꝑſonā: ⁊ omnē
aliā creaturā: q̄ impellit eum nō ſolū ad pecca-
tū: ſed etiā ad aliquā īꝑfectōe3 ſpūal' vite: ſicut
vnū demonē infernalē. Septimū ē dulcis ⁊ con
tinua recordatio beneficioꝝ dei: q̄ hactenꝰ re-
cepit: ⁊ quotidie recipit a dn̄o ih̄u xp̄o: cū gr̄aꝝ
actōne. Octauū ē nocte ⁊ die ſtare in or̄one. No
nū eſt q̄ portet ſuꝑ ſe crucē xp̄i: q̄ quatuor hab3
brachia: quoꝝ primū ē mortificatō mortaliū vi
cioꝝ. ſecūdū derelictō oīm bonoꝝ tēporaliū. ter
tiū p̄ciſio oīm affectuū carnaliū amicoꝝ. quar
tu3 ſuip̄ius cōtēptus ⁊ ab hominatō ⁊ anihila-
tio. Diſcipuli itaq3 ſpūſſancti virtute docti et
illuminati. accenſi et adiuti. cōfortati et robora
ti. cōſolati et oī gaudio repleti: cū pauci eſſent:
⁊ ſimplices. totū mūdū concuſſerūt: ⁊ ꝑ magna
ꝑte ſubiecerūt. partimq3 verbis ignitis. ꝑtim ꝑ
fectis exemplis. ꝑtim mirādis prodigijs. ꝑ totū
mundū eccleſiam plantauerunt: que ⁊ eiuſdem
ſpirituſſancti virtute purgata. illuminata atq3
ꝑfecta amabilis facta eſt ſponſo. eiuſq3 parani
phis: vt ſpecioſa nimis miraq3 varietate circū
data. ſathane do ⁊ angelis eius terribil': vt ca-
ſtrorū acies ordinata. Profecti quidem ſūt non
tam paſſibus pedum. q̄ paſſibus virtutū. ſcd̄m
ſupra dictum xp̄i mandatū: non īmediate poſt
aſcenſionē: ſed poſt ſancti ſpūs acceptionē. nec
ſtatim accepto ſpirituſancto diuiſi ſunt ꝑ mun-
dum. ſed perdurauerūt adhuc circiter duodecī
annis in iudea. ⁊ deinde ſolennis eoꝝ diuiſio fa-
cta eſt ꝑ orbem vniuerſum: cum eatenus tm̄ in
iudea p̄dicaſſent. ſicq3 ꝑfecti ⁊ diuiſi. predicaue-
runt intelligenda. credenda. agenda. ⁊ appeten
da. vbiq3 ꝑ orbem vniuerſum. domino ſine quo
nihil facere poterāt cooperāte. hoc eſt virtute3
operis miniſtrante: ⁊ ſermonē confirmante ſe-
quētibꝰ ſignis: vt in virtute nomīs ih̄u xp̄i im-
pararēt omnib3 creaturis ⁊ morbis. Nam vt p̄-
dicatōis eoꝝ doctrina credibilis fieret et firma
addibita ſunt ſigna ⁊ miracula: ſermo em̄ qui
ſuper naturam et ratōnem eſt. nō niſi ſignis cō
firmari poteſt. Vn̄ Grego. Preceptū obediētia
ſequit̄. obedientiam ſigna comitant̄. Sicut do
tūc cōfirmata eſt predicatio ſignis. ita nūc quē
libet predicatorē ſermonem confirmare oportet
ſignis bone oꝑatōnis. Vn̄ Theoph. Sciendum
aūt eſt et hoc. q̄ nūc ſermo ꝑ oꝑa confirmat̄. ſi-
cut in apoſtolis tūc oꝑa cōfirmabāt ſermonem
ſequētib3 ſignis. Fiat aūt o xp̄e vt noſtri ſermo
nes quos de virtute dicimus ꝑ oꝑa cōfirment̄:
⁊ actus: vt tandē ſimus ꝑfecti. te cooperāte in
omnib3 verbis et operib3: quia te decet ⁊ ſermo

nū: ⁊ operū gloria. cū ſis virtus dei ⁊ ſapiētia in
ſecula ſeculoꝝ. Hec Theoph. Et tūc impleta eſt
ꝓphecia q̄ ait ī omnē terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ. et in
fines orbis terre vba eorū. Seminauit quidem
igneus ac ſanctificus ſpiritꝰ. in apoſtoloꝝ cor-
da ſermones. ⁊ vt ſapiēs adinuentor duodecim
tibias fidei ī organo poſitas nouo flatu īpleuit
diuerſiſq3 ſpūalibus currēs in fiſtulis apoſtoli
cis cūctis verba diuine virtutis ſparſit. omnes
gentes delectabilem īuitauit ad ſonū ⁊ trinita-
tis p̄dicauit miſterium. Igit̄ effectus ⁊ fructꝰ
nō modicꝰ ex hoc ſubſecutꝰ oſtendit. q̄ magna ve
neratōne ſit digna ſolennitas hodierna. Vnde
Grego. Penſate fratres kariſſimi poſt īcarna-
tionē vnigeniti filij dei. qualis ſit hodierna ſolē
nitas de aduētu ſpūſſancti. Sicut em̄ illa: ita
q̄3 et hec ē honorabil'. In illa q̄ppe deꝰ in ſe ꝑma-
nēs. ſuſcepit hoiem. in iſta do hoies veniētē de-
ſuꝑ ſuſceperūt deū. In illa deꝰ naturalit̄ factus
eſt hō. in iſta hoies facti ſūt ꝑ adoptōe3 dij. Pē
ſate quāta ſit iſta ſolēnitas. hr̄e in cordis hoſpi-
tio aduētū dei. Tergat ḡ ſordes praui oꝑis: qui
deo p̄parat domū mētis. Hec Grego. Et nota-
dū q̄ nō ſtatim pꝰ aſcenſionē: ſed poſt decē dies
miſit ſpm̄ſanctū. p̄mo vt apl'i. ieiunijs ⁊ oratōi-
bus ſe aptos eiꝰ aduētui p̄pararēt. ſecūdo q̄ dij
ſpm̄ſanctū ꝑciperēt. qui decē p̄cepta explerent
Miſit autē quiquageſimo die a reſurrectōne: vt
ſicut ꝓpl'us iudeoꝝ poſt liberatōe3 ſuā ab egypto
quiquageſimo die accepit legē timoris: ita po-
pulus fideliū poſt liberatōe3 ſuā a mūdo q̄nqua
geſimo die accipet legē amoris. In iubilo etia3
id ē q̄nquageſimo anno recepit ꝓpl'us iudeoꝝ li
bertatē amiſſa3 ⁊ hereditatē. ita hac die recepit
ꝓpl'us xp̄ianus libertatē amiſſam: ⁊ ꝑadiſi here
ditatē. Dies ḡ penthecoſtes erat apud iudeos ce
lebris: q2 tūc deſcēdit dn̄s ſuꝑ montē ſynai ī flā
ma ignis. ⁊ cūctis audiētib3 dedit legē eis. Ita
q̄nquageſimo die a paſcha ſpūſſanctus ī mōte
ſyon ſuꝑ diſcipl'os ī liguis igneis d̄ſcēdit: ⁊ legē
nouā gr̄e ſpūal' eoꝝ mētib3 īpſſit. Vn̄ beda. Hec
nimirū ſolēnitas nō tm̄ cariſmatib3 ꝯſecrata ē
euāgelicis. verūetiā legalib3 iā olī ē p̄figūta my
ſterijs: ac dn̄o iubēte ꝑ om̄s annos ſacris obſer
uate ceremonijs. Libati q̄ppe egyptia ſeruitute
filij iſrael. ꝑ imolatōe3 agni paſchal' exierūt ī de-
ſertū: vt venirēt ad terrā r̄promiſſiōis. ꝑuenert̄
q3 ad montē ſynai: ⁊ deſcēdēs dn̄s ī igne ſuꝑ mō
tē. q̄nquageſima die paſche ꝑacta. legis decalo
gū eis diſpoſuit: atq3 ī memoriā date legis. ſta-
tuit eo die ꝑ ānos ſingl'os ſacrificiū ſibi d̄ frugi
b3 eiuſdē anni ad altare deferri. Que aūt ſit agni
paſchal' īmolatō: q̄ egyptie ſeruitutis abſolutio
cūctis legētib3 liquet: q2 videlic3 paſcha nr̄m ī-
molatꝰ ē xp̄c. ⁊ ip̄e verus ē agnꝰ q̄ abſtulit pcc̄a
mūdi: q̄ ſui ſanguis p̄cio nos a pctoꝝ ſeruitute
redemit: ſue r̄ſurrectōis exēplo nob̄ ſpē vite ⁊ ꝑ
petue libtatis oñdit. Quiq̄geſimo ḡ die poſt oc-
ciſionē agni data ē lex deſcendēte dn̄o ſuꝑ mon-
tem in igne. et quinquageſimo eq3 die poſt re-
ſurrectōnē nr̄i redemptoris. data ē gr̄a ſpūſſcti

diſcipulis ĩ cenaculo ꝯſtitutis. Et hic aũt altitu
do cenaculi. ⁊ ibi cacumẽ mõtis. ſublimitatẽ p̃-
ceptoꝝ ⁊ donoꝝ ĩdicat celeſtiũ: ⁊ q꞉ nemo inti-
mis adhuc deſiderijs inherẽs: vl'diuĩs obtẽpa-
re mãdatis: vl' ſupnis poſſit dign⁹ exiſtẽ donis
Hec Beda. Sic ꝑ ſpũſſancti miſſio fuit ĩ legiſ-
datõne p̃figurata: ⁊ feſtũ penthecoſtes qꝺ mõ
ꝑagit ab eccl'ia. olim q̃ſi figuralit ꝑagebat a ſy
nagoga. Quĩq̃geſima ꝑ die poſtq̃ iudei ꝺ egy-
pto exierũt. decẽ p̃cepta ĩ mõte ſynai a dño re-
ceperũt: ita quĩq̃geſima die poſtq̃ nos fuim⁹ ab
ĩferno liberati. receperũt diſcipli grã ſpũſſcti.
Iſtud etiã p̃figuratũ fuit ĩ ſupabũdãtia olei:
qꝺ datũ ẽ paupcule vidue ꝑ p̃ces heliſei: q̃ miſe
ricordia mot⁹ ſup paupculã. ĩpetrauit ei a dño
olei habũdantiã. Per viduã iſtã deſignat ſcta
eccl'ia: q̃ ablato ſpõſo ſuo xp̃o videbat tanq̃ vi
dua: ſꝫ dñs miſericordia mot⁹: dedit ei olei ha-
bũdantiã. hoc ẽ ſpũſſancti grã et linguaꝝ ĩtel
ligentiã. Iſtud miraculũ de ĩtelligẽtia ligua-
rũ q̃ſi ꝑ figurã de⁹ p̃mõſtrauit. in eo q̃ ĩ edifica-
tõne turris babel diuerſas liguas creauit. Tũc
eñ vnã linguã ĩ diuerſas mutauit. mõ vnicui-
qꝫ ĩtelligẽtiã oĩm illaꝝ dedit. Nec miraculũ iſtõ
nũc feciſſꝫ. ſi diuiſionẽ linguaꝝ tũc nõ p̃miſiſſet
Et ſicut tũc ꝑ liguas ꝯfudit edificãtes. ita mõ
ꝑ liguas ꝯfudit iudeos: q̃ mltũ ꝯfuſi fuerũt. qñ
tãgrãde miraculũ audiuerãt. In hac ꝑ ſolẽni
tate laudem⁹ totis virib⁹ dñm. exultem⁹ ⁊ lete-
mus ĩ ea: q꞉ ĩde fructũ nõ modicũ nos q̃ ad fidẽ
venim⁹ ꝯſecuti ſum⁹. Nõ ſolũ aũt hoĩb⁹ gaudiũ
ĩ hac ſolẽnitate ꝓuenit: ſꝫ et beate v̾gis gaudiũ
ĩde cremẽtũ accepit. ꝺ q̃ Anſel. ſic ait. Sꝫ ⁊ gau
dioꝝ ſuoꝝ magnitudo nõ nihil ĩcremẽti accepit
cũ veniẽte ſup diſcipl'os ſpũ ſcto. mox ad p̃dica
tõeꝫ illoꝝ fidẽ filij ſui tanta hoĩm multitudo ſu-
ſcepit. Ibi nãqꝫ excepto gaudio qꝺ de ſalute ge-
neris hũani ĩ iſtoꝝ cõuerſiõe ꝯcipiebat. ĩtelle-
xit filiũ ſuũ nõ fuiſſe g̃tis. i. fruſtra mortuũ: cuꝫ
tã efficacit videbat opari fidẽ mortis ei⁹. etiã in
eis q̃ actores illi⁹ extiterãt. Gen⁹ hũanũ ad ſalu
tẽ vocari videbat. cui⁹ rei grã filiũ de ſe ĩcorpo-
ratũ ⁊ ĩ cruce paſſũ añ ĩtellexerat. Quaꝓpt leta
bat. q̃ ſpes quã añ cõcepat. iam ĩ rẽ verã trãſi-
bat. Gaudebãt et gaudẽt hoĩes: q꞉ qꝺ amiſerũt
cẽtuplicati p̃cij fenore recipiũt. Corruerũt ſer-
ui: reſurgũt fr̃es et filij Hec Anſel. Et q̃uis p̃
cipue et ſpãlit ĩ ſolẽnitatib⁹: nihilomin⁹ tñ ſꝑ ⁊
momẽtis oĩb⁹ deũ laudare debem⁹. Nam vt dicit
Grego⁹. Mirũ eſt q̃ hõ ſemꝑ deũ nõ laudat: q꞉ q̃
libet creatura ad deũ laudandũ nos ĩuitat. Ad
hoc aũt nob̄ valde ẽ neceſſaria ſpirituſſcti grã
Vñ Bernh. ſi q̃s torpet de dei laude. certiſſimuꝫ
hꝫ ĩ ſe expimentũ. q̃ nõ habeat ĩ ſe ſpũſanctũ:
q꞉ vbi ſpũſſanct⁹ inhitat laudẽ dei excitat. Inuo
cãtes ꝑ ſpũſanctũ ſemꝑ laudem⁹ deũ. ad hoc eñ
facti ſum⁹: vt deũ ſine fine laudem⁹. ſicut ſupni
ciues ſemꝑ deũ laudãt ⁊ cõtinue: vbi ſemꝑ ſunt
dies leticie. ⁊ nũq̃ deeſt ſolẽnitas ⁊ grãrũ actõ: ⁊
vox laudis. Scriptũ ẽ eñ. Beati q̃ habitant in
domo tua dñe. ĩ ſecl'a ſeculoꝝ laudabũt te. Hoc
maxime veri monachi faciũt: qui die ac nocte
pſallũt. Vñ Hiero⁹. Monachi debẽt hr̃e purita
tẽ martirũ. ſiquidẽ ⁊ ipi martires ſũt. Qꝺ enim
faciũt angeli ĩ celis hoc monachi pſallẽtes die:
ac nocte faciũt ĩ terris Hec Hiero. Et maxime
aſſimilat nos celeſtib⁹: q̃uis adhuc ĩ terris pe-
grini ſim⁹. Vñ Bern. nihil itaꝗ̃ꝑe quedã terris
rep̄ſentat celeſtis habitatõis ſtatũ: ſicut alacri
tas laudantiũ deũ: dicẽte ſcriptura. Beati q̃ ha
bitãt ĩ domo tua dñe: ĩ ſecula ſecl'oꝝ laudabũt
te Hec Bernh. Feſtinem⁹ igit ⁊ nos ingredi in
illã requiẽ: vbi tãta ſupabũdat indeſinenẽ leti
cia. ⁊ ad patriã noſtrã totis conatib⁹ ſuſpirem⁹
Meſti ĩ ſeculo: q꞉ ꝑegrinamur a dño. q̃ eñ nõ
ꝑegrinat a corꝑe ſuo. ꝑegrinat a dño. Multo at
meli⁹ ẽ diſſolui a corꝑe et adherẽ deo. Odiam⁹ ꝑ
h⁹ miſeri ⁊ putridi corpis nr̃i cõpagẽ: ⁊ ei curã
ĩ deſiderijs nõ faciam⁹: qꝺ hic nos detinet carce
ratos ⁊ ꝑegrinos a tanto bono: q꞉ ſm apl'm. q̃
diu ĩ hoc corꝑe ſumus ꝑegrinamur a dño. Di-
camuſqꝫ cũ eodẽ apl'o cupio diſſolui ⁊ eẽ cũ xp̃o
Et iterũ. Infelix ego homo. q̃s me liberabit de
corꝑe mortis hui⁹? Deſiderem⁹ eius diſſolutõnẽ
⁊ eã cõtinue a dño poſtulem⁹: q꞉ ꝑ nos eã ꝯſeq̃
nõ valem⁹. Et interim ſaltẽ moriamur mũdo et
pompis: ac cõcupiſcẽcijs ei⁹: ⁊ abſtraham⁹ nos
corde forti ⁊ pſeuerãti ab his reb⁹ caducis et a
miſerijs. breuib⁹ ⁊ leuib⁹ haꝝ reꝝ viſibiliũ ſola-
ciuncul': q̃ aĩas nr̃as vicijs inficiũt: ⁊ virtutes a
nob̄ excludũt: q꞉ ſm Gregoriũ. ꝯcupiſcẽs viſi-
bilia. ĩuiſibiles v̾tutes amittit. Et ſm Criſ. nul
la res ſic p̃cedit virtutẽ ſicut voluptas corꝑal'.
Vnde et Leo papa. Hoc maxime ĩteriora hoĩs
corrũpit: qꝺ exteriora delectat: ⁊ tãto ratõnal'
anima purgatior: quãto fuerit ſubſtantia car-
nis afflictior. Et breuiter: vt ait Aug⁹. cetera
creatura vileſcat: vt ſolus creator in corde dul-
ceſcat. Nam ſm apl'm. vanitati creatura ſubie-
cta eſt. ⁊ idõ amatores ſuos facit vanos: ⁊ mul
tos decipit incautos. O q̃ felix: quẽ miſera mũdi
vanitas nõ ſeduxit. que nũc p̃cipue multis illu
dit. Vnde Criſoſtom⁹. Semꝑ quidem: ſed nunc
p̃cipue compete̾ter dicit. vanitas vanitatum et
omnia vanitas. Hunc verſiculũ ſi ſaperent qui
in potẽtia verſant. in parietib⁹ omnibus ⁊ veſti
bus ſuis ſcriberent. in domo. in ianuis. in igreſ
ſibus. ⁊ ante omnia in cõſciencijs ſuis: vt ſemꝑ
eum oculis cernerent: ⁊ corde ſentirẽt. Quoniã
quidem multe ſunt facies. multe ẏmagines fal-
ſe: que decipiũt incautos. Iſtud oportet quotti
die ſalutare. carnẽ et in prandijs: ⁊ in cenis: ⁊ ĩ
oĩm cõuẽtu vnũquẽqꝫ primo ſuo canẽ. a primo
ſuo libẽter audire: q꞉ vanitas vanitatũ ẽ: ⁊ oĩa
vanitas Hec Criſoſtom⁹. Amorem ergo rerum
deficientiũ ad incorruptibilia transferamus: et
ad ſublimia vocati celeſtibus delectemur. Vt
ſancti gaudent inde gaudeamus. horum diuici-
as concupiſcentes. per bonaꝫ emulationem ad
ipſos tendamus. Cum quibus nobis fuerit cõ-
ſorcium deuotionis. erit et conmunio dignita-
tis. Mentem noſtrã ſemper in celis habeamus.

⁊ ad dominū multipharie nos vocantē toto cor
de ⁊ deſiderio tendamꝰ. Quia vt ait Augꝰ. Ex⸗
ultauit vt gigas ad currendā viā: nō em̄ tarda
uit ſꝫ cucurrit. clamās dictiſ. factis. morte. vita
deſcenſu. aſcenſu. vt redeamꝰ ad eū. ⁊ diſceſſit ab
oculis: vt redeamꝰ ad cor ⁊ inueniamus eū. Ad
ipm̄ quoqꝫ aſpiciētes ⁊ eū ſemꝑ in corde retinē⸗
tes. pugnemꝰ viriliter: qꝛ tota hec preſens vita
militia eſt ac conflictus ⁊ pugna. Nam pſpera
⁊ aduerſa. feruor ⁊ tepiditas. refectio ⁊ inedia.
ſopor ⁊ vigilia. ſolicitudo ⁊ pigricia. fletus ⁊ le⸗
titia. quies ⁊ labor. ſalus ⁊ infirmitas. afflictō ⁊
voluptas. ⁊ quecūqꝫ i hoc mūdo ſunt. pugnant
ꝯtra nos ⁊ inſidiantē nobis. Et quia nūq̄ deeſt
aduerſarius nobis inſidiando. ſit ſemper ꝑatus
noſter animꝰ reſiſtēdo: qꝛ certamē noſtrū breue
eſt. p̄miū ꝟo eternū. Nec vnq̄ a pugna ceſſemꝰ:
qꝛ quātūcūqꝫ vicerimus. ſemper tn̄ reſtat q̄ vi
camus. Vnd̄ Leo papa. Donet licꝫ ſanctis ſuis
quottidianā gr̄a diuina victoriā. nō aufert tam̄
dimicandi materiā: qꝛ ⁊ hoc ipm̄ de miſericor
dia ꝓtegentis eſt. qui nature mutabili ne de cō⸗
fecto ꝑlio ſuꝑbiret. ſemꝑ voluit ſuꝑeſſe q̄ vince
ret. Vn̄ ⁊ Criſ. Sancti ⁊ ſi a carne vinci nō poſ
ſūt q̄ſi iam ſpiritales. tn̄ ꝑcuti poſſūt q̄ſi adhuc
carnales. Hec Criſ. Igit̄ q̄cquid delectamēti vl̄
cruciatus tranſitorij occurrit. ſtatim hoc tanq̄
p̄teritū reputemꝰ. ⁊ ad id qd̄ ſemꝑ manet men⸗
tis oculos dirigamꝰ. Nam oīa que in mūdo ſūt
velut vmbra velociter trāſeūt. ita vt p̄terita ſūt
nec fuiſſe putentē. Et ideo momētaneū eſt ⁊ cito
trāſit qd̄ hic delectat ⁊ cruciat: ſed eternū eſt et
ſine fine manet qd̄ ibi cruciat vel delectat. Nec
tn̄ digna facere vl̄ pati hic poſſumꝰ. ad ea q̄ ibi
ꝯſequi vel euadere ſperamꝰ. Vn̄ Bernħ. Nō ſūt
cōdigne paſſiōes hꝰ tp̄is ad pc̄ta que cōmiſimꝰ
ad beneficia que accepimꝰ. ad penas inferni q̄s
euaſimꝰ. ad p̄mia eterna que expectamus. Hec
Bernħ. Tanta quippe eſt p̄eminēcia eterne glo
rie. ad tp̄ales ⁊ trāſitorias paſſiōes: vt diligens
ꝑſpector deberet potius eligere. multis annis i
fornace ignis ardētis velle torqueri: ⁊ m̄lta ma
la pati. q̄ minimo premio in futuro ſibi reſeruato
velle p̄uari: qꝛ labor eſt cū fine. ⁊ merces ſine fi
ne. Vnde Augꝰ. O aīa mea ſi quottidie oportēt
nos pati tormēta ⁊ ꝑferre penas. ſi ipām ie hen
nā longo tp̄e tollerare: vt xp̄m in gl̄ia ſua poſſe
mus videre ⁊ ſanctis eius aſſociari. nōne eſſet
dignū pati om̄e qd̄ triſte ē: vt tanti boni tāteqꝫ
glorie ꝑticipes haberemur. Inſidientē ergo de⸗
mones. parēt ſuas temptatōnes. frāgant corpꝰ
ieiunia. p̄mant veſtimēta. labores grauēt. vigi⸗
lie exiccent. inclamet me iſte. inq̄etet me ille. fri
gus icuruet. ꝯſciēcia murmuret. calor vrat. ca⸗
put doleat. pectus ardeat. inflet̄ ſtomachꝰ. pal
leſcat vultus. infirmer totus. deficiat in dolore
vita mea: ⁊ anni mei i gemitibꝫ. ingrediat̄ pu⸗
tredo in oſſibꝫ meis ⁊ ſubter me ſcateat: vt req̄⸗
eſcam in die tribulatōis et aſcendā ad populuꝫ
accinctū nr̄m. Vn̄ ⁊ Criſ. Oīa agamꝰ: vt non a
gloria excidamꝰ. Nequaq̄ em̄ difficile ſi volueri
mus. nequaq̄ oneroſū ſi attēderimus. Si enim
ſuſtinuerimꝰ ⁊ cōregnabimus. Quid eſt ſi ſuſti
nuerimus? Si tribulatōes ferimꝰ. ſi ꝑſecutōnes
ſi artā ambulauerimꝰ viam. arta em̄ via eſt et
laborioſa. optōne ꝟo noſtra leuior fit ſpe futuro
rū. Trāſponamꝰ igit̄ oculos in celum: ⁊ ſemper
illa ẏmaginenē et videamus. Si em̄ in illis ſem
per conſeruabimur. non a voluptuoſis que hic
ſunt paciemur quid. neqꝫ triſtia: vt grauia por⸗
tabimus. hec et his ſimilia deridebimus. ⁊ nihil
neqꝫ nos ſubicere. neqꝫ eleuare poterit. ſolū ſi de
ſideriū illuc tenderimus. ſi ad amorē illum aſpi
ciemus. Et quid dico: quoniā nō dolebimus in
p̄ſentibꝫ verſucijs. Neqꝫ em̄ videre ea putabimus
ꝺ reliquo. tale em̄ eſt amor ſp̄ūalis. Eos deniqꝫ
qui nō p̄ñtes ſunt nobiſcū: ſed abſūt. diligūt̄ at
ſcōm vnāquāqꝫ ẏmaginamur die̅. magna enim
amoris tẏrannis. ab oībus em̄ deſiſtit. ⁊ ei q̄ dili
git̄ alligat animā. Si ita xp̄m amauerimꝰ oīa
que hic ſunt vmbra. oīa ẏmago videbunt̄ ⁊ ſom
niū. Et dicemus ⁊ nos. Quis nos ſeꝑabit ab a⸗
more xp̄i. Tribulatō vel artatio. Nō dixit pecu
nie: vel diuicie: vel pulcritudo. hec em̄ valde vi⸗
lia et deriſibilia. ſed q̄ videbant̄ eſſe grauia po⸗
ſuit. fames ꝑſecutōnes mortes. deind̄ ille quideꝫ
⁊ hec vt nihil exiſtentia expuit. Hec igit̄ oīa ex
cogitātes ⁊ voluptatē voluptati cōparētes. eli
gamus que meliora ſunt: vt ⁊ futuris fruamur
bonis. Hec Criſoſtomꝰ.

Oratio.

Ihū largitor donorum oīm: qui in ignis
ſpecie ſuꝑ diſcipulos tuos miſiſti ſpiritū
ſcm̄. p̄cor ⁊ obſecro pijſſime: vt hec do⸗
na q̄ diſcipuli tui de tua ſumſerūt largitate (licꝫ
idignus) ſumā ad ſalutē meā te largiēte. ⁊ mit⸗
te ſuꝑ nos ſeruos tuos ſpm̄ tue caritatis. dile
ctōis et pacis. q̄ corda nr̄a viſitet. a vicijs pur⸗
get. ꝟtutibꝫ illuſtret. i vīculo dilectōis aſtringat
luīe tue cognitōis illuſtret. ⁊ ardore tue dilectō
nis inflāmet: cōdona nobis pc̄ta ⁊ dona vitam
eternā. Amē.

De laude diuina. Capitulū. LXXXV.

Et qꝛ dictū ē de laude di
uina. q̄ ſꝑ deū laudare d̄bemꝰ. idcir
co ꝯſequēt̄ ꝺ ea aliq̄tulū latiꝰ vide⸗
amꝰ. Immēſa q̄ppe creatoris ⁊ cōdi
toris tui bn̄ficia. q̄ tibi o aīa mea ab eo cū te ex
nihilo creauit ⁊ ꝯdidit collata ſūt. ad debitū ꝯti
nue dilectōis: ac gr̄arū actōis ⁊ laudis iugit̄ r̄d
dēdū te aſtrigūt. Ad hoc em̄ cū nō eſſes ſola et
ḡtuita bonitate illiꝰ creata ⁊ ad ſilitudinem dei
fc̄ta es: vt eū diligēdo ſꝑ: ⁊ ſn̄ fine collaudes. Vn̄
Anſ. Euigila aīa mea euigila. adhē diuis boīs
itēde ſempiēnis tp̄alibꝫ delictis. Cōſidera in ipo
creatōis exordio. q̄d ſblimitatis. q̄d dignitatis
ꝯditor tibi ꝯtulerit: ⁊ ꝑpēde q̄ amore: q̄ venera⸗
tōe colēdꝰ ſit. Certe cū vniuerſitatē rex viſibiliū
⁊ iuiſibiliū creās ⁊ ordinās. hūanā naturā fatē
diſpoſuiſſꝫ. ſūmo ꝯcilio ꝺ tue ꝯditōis dignitate
tractauit: vt pote quā ceteris creaturis q̄ i mōo
ſūt altiꝰ honorare diſpoſuit. Vid̄ igit̄ ſblimitatē
tue creatōis. ⁊ retracta debituꝫ reddēdi amoris.

Faciam⁹ (ait deus) hominē ad ymaginē ⁊ ſili-
tudinē nrã3. Attēde igit̃ diligēt̃. q̃d ſit ad yma
ginē ⁊ ſilitudinē dei te eſſe creatã. Agnoſce aliŏ
eſſe ſimilitudinē. aliud ymaginē verbi grã. Po-
teſt hr̃e ſimilitudinē q̃ndã cũ hoīe. equus. bos.
⁊ cetere ſimiles creature. ymaginē ŏo hoīs non
habet niſi alter homo. Manducat homo. man
ducat ⁊ equus. Ecce quedã ſilitudo ac cõmunis
inẽ naturas diuerſas. ymaginē ŏo hoīs nõ imi
tat̃: niſi alter hõ eiuſdē nature cui⁹ ymago eſt.
Dignioꝛ igit̃ eſt ymago q̃ ſilitudo. Similitudi
nem itaq3 ad deũ hoc modo hr̃e poterim⁹. ſi eu3
eē bonũ ꝯſiderãtes. nos boni eſſe ſtuduerim⁹: ſi
eũ iuſtũ eſſe cognoſcētes nos iuſti eſſe cõtenda
mus. ſi miſericoꝛdiã ꝯtēplantes nos miſericoꝛ
die operã demus. Quõ aũt ad ymaginē ſuã at-
tēde. Deus ſemꝑ meminit ſui. itelligit ſe: amat
ſe. Et tu g̃ ſi ꝑ modulo tuo infatigabilit̃ memoꝛ
fueris dei. intellexeris deũ. amaueris deu3. eris
ad ymaginē eius: q2 hoc facere niteris qŏ ſemꝑ
facit deus. Ad memorandũ ⁊ intelligendũ: atq3
amandũ ſũmũ bonũ totũ debet homo referre q̃
viuit. Ad hoc omnis cogitatõ. oīs volũtas coꝛ
dis retoꝛqueat̃. arceat̃. cõfirmet̃: vt īfatigabili
affectu ſis memoꝛ dei. intelligas deũ. ames deũ
⁊ tue creatõis dignitatē. q̃ ad ymaginē dei crea-
ta es ſalubꝛiter exꝑmis. Ut quid te de⁹ tamp̃cla
ro cõditõis ꝑuilegio ſublimaret: niſi te ſuis lau
dib⁹ indeſinēter intēdere vellet. Ad laudandu3
igit̃ cõditoꝛē tuũ creata es: vt eius laudib⁹ va-
cãs. ⁊ hic iuſtitie merito in illũ ſemꝑ proficias:
⁊ in futuro beate viuas. laus eñ eius ⁊ hic iu-
ſtitiã. ⁊ ibi beatitudinē tribuit. Sed ſi laudas
ex toto coꝛde lauda. diligendo lauda. Hec eſt eñ
ſanctis laudandi ꝓpoſita regula. de omni coꝛde
ſuo laudauit dñm. ⁊ dilexit deũ q̃ fecit illũ. Lau
da g̃ ex toto coꝛde lauda: ⁊ que3 laudas dilige:
q2 ad hoc facta es vt laudes et diligas. Laudat
nãq3 ſed ex toto coꝛde nõ laudat: quē ad benedi
cendũ deũ ꝓſpera demulcent: ſed a benedicendi
munere aduerſa reſtringũt. Laudat quoq3 ſed
nõ diligit: qui in dei laudib⁹ aliud q̃ ipm̃ laudã
do requirit. Lauda igit̃ ⁊ digne lauda: vt nulla
in te cura. nulla intētio. nulla cogitatio. nulla
ſolicitudo mētis. inquãtũ tibi virtus ſuppetit a
laude dei ſit vacua. Ab eius laude nulla te hui⁹
vite ꝓſperitas reuocet. nulla cõpeſcat aduerſi-
tas. Sic eñ ex toto coꝛde laudabis dñm. Sed
cũ ex toto coꝛde eũ laudaueris. et diligēs lauda.
nil aliud ab eo q̃ ipm̃ expetẽs: vt ipe ſit finis de
ſiderij tui. ipe premiũ laboꝛis. ipe ſolaciũ huius
vmbꝛatil̃ vite. ipe poſſeſſio illi⁹ beate vite. Ad
hoc itaq3 facta es: vt cu3 ſine fine collaudas: qŏ
tũc vtiq3 itelliges pleni⁹. cũ eius beata viſione
ſublimata. videbis te ſola ⁊ gratuita bonitate
illius. cũ nõ eſſes. de nihilo tam beatã: ⁊ ad tam
ieffabilē beatitudinē creatã. vocatã. iuſtificatã
glificatam. Talis nãq3 contēplatio infatigabi-
lem tibi amoꝛē dabit. eum ſine fine laudãdi: ex
quo: ⁊ ꝑ quē: ⁊ in quo: tantis ⁊ tam imutabilib⁹
bonis te beatificatã gaudebis Hec Anſel. Nõ
ſolũ aũt hec ꝑmiſſa: ſed maxima q̃3 redēptoꝛis ⁊
ſaluatoris tui bñficia: q̃b⁹ te cũ ꝑdita eſſes rede-
mit ⁊ ſaluauit. ac multipharie mltiſq3 modis vi
ſitauit ⁊ ſublimauit: ad laudãdũ deũ te ꝓuocãt
multipliciter ⁊ obligãt. Exerce g̃ te ī laude diui
na: q2 ad hoc tibi mēbꝛa ſũt data: vt deo laudes
canas: ⁊ grãs ei r̃feras. Uñ Criſ. Nã ⁊ oculos ⁊
os ad auditũ ꝑterea ī nob̃ poſuit de⁹: vt oīa ipi
mēbꝛa ſeruirēt: vt q̃ ipius ſũt audiam⁹: q̃ ipius
ſũt loq̃mur: q̃ ipi⁹ ſũt operemur eiq3 laudes cana-
mus aſſiduas. ⁊ grãs ꝑ cũcta referam⁹. ꝑ q̃ hec
oīa ꝯſciẽcie nr̃e ſecreta mũdem⁹ Hec Criſ. Ut
aũt meli⁹ ī laude diuina te valeas exercere. ꝓus
hũilia te deo valde: ⁊ dic ex ītimis p̃coꝛdijs tuis
hũiliter ⁊ deuote. O pat̃ miſericoꝛdiaꝝ: ſcio et
vere cognoſco. q̃ me pc̃toꝛē miſerũ magis dece
ret corã te iacere proſtratũ: ⁊ cũ fletu ac gemi
tu pc̃toꝛũ veniã flagitare. q̃ te oꝛe polluto lau-
dare. Sed tñ de tua piſſima bonitate ⁊ īgenita
dulcedine. oīb⁹q3 moꝛtalib⁹ ꝓmulgata ꝯtute ꝯfi-
ſus. te laudare cupio ex ītimis p̃coꝛdijs: obſe-
crãs viſcera miſeratõnũ tuaꝝ: vt me vermē in-
mũdũ. canē moꝛtuũ. ⁊ cadauer putridũ. nõ de-
ſpicias dñe deus me⁹. Nempe virtutes celoꝝ te
cõdigne laudare nequeũt. q̃nto min⁹ homo fra-
gilis putredo ⁊ vermis. Honoꝝ quidē meoꝝ nõ
indiges: ſ3 tuã ſupexcellēte3 bonitatē tãto nob̃
manifeſtã facis: q̃nto infirmitatib⁹ nr̃is magis
miſerãdo cõdeſcēdis: ⁊ gratiã g̃tis ex ſola libera
litate ligaris. Umbrã quidē nitit̃ apprehēdē: et
ſequit̃ vētũ: q̃ ſe ex ꝯdigno laudare te exiſtimat
Impoſſibile attēptat. q̃ te ad plenũ laudare la-
borat. Nec tñ ideo a laude ceſſandu3 ē: ſed mihi
ꝑiterq3 oīb⁹ creaturis laudare ꝯuenit ſuũ crea
toꝛē: q2 nulla creatura ē q̃ opificē ſuũ nõ laudat
vel ſaltē laudabilē reddat. Nõ ignoro dictũ pro
pheticũ: q2 videlicet rectos decet collaudatõ: et
q2 nõ ē ſpecioſa laus in oꝛe pc̃toꝛis: ⁊ ideo ve mi
hi: q2 q̃d dicã nõ habeo. aut q̃d r̃ſpondebo mihi
cũ ipe fecerim? Si eñ iuſtificare me voluero.
os meũ ꝯdemnabit me. Sed nũq̃d ido te nõ lau
dabo: q2 imũdu3 me eſſe cognoſco? Nõne ⁊ ver-
mes. ⁊ rane imũde ex putredine generate coaxi
tãtes ī paludib⁹. te ſuũ creatoꝛē laudare cupi-
unt ꝓut ſciũt ⁊ pñt. Nã ⁊ ſi velut alaudula ⁊ phi
lomena dulcit̃ cãtare neſciũt: ſ3 nec velut hõ ra
tõnal̃ te cognoſcere poſſunt. ſaltē hoc faciũt qŏ
te cognoſcentib⁹ materiã tue laudis tribuunt.
O vtinã cũcta ſuauia inſtrumēta muſicalia. ce-
leſtes quoq3 armonie. ac terreſtres melodie de
coꝛde ſuo ſurſum ꝓcederēt: ⁊ condignas laudes
tam dulcit̃ ꝑſonarēt: vt oculis diuine maieſta-
tis tue grate fierēt: ac totã celeſte3 curiã nouo
quodã et ieffabili gaudio letificarēt. Sed quid
dicã? Memetipm̃ domine tua laude indignũ eſſe
cognoſco. q̃obꝛem precoꝛ: vt ſalte3 cetere cre-
ature nobilitate preclare. impfectum meũm di
gnent̃ ſupplere. Igitur opto et ex toto coꝛde de-
ſidero: vt oꝛbes planetarum: ac celum ſydereũ
limpidiſſimo lumine radioſum. Floꝛifera quoq3
germina vernali decoꝛe conſpicua. pulchriſq3

coloꝛibus adoꝛnata: necnō et omnia ignite ca-
ritatis deſideria de coꝛdibꝫ te vehemētiſſimo a-
moꝛe diligentiū ꝓcedētia: te laudēt ⁊ benedicāt
ī ſecula. Optarē etiā ex itimis ꝑcoꝛdijs meis:
vt ſi iuuētus celerius cōſumata annoſitatē ma-
thuſalē coequaſſet. ꝙ vnuſqſqꝫ ann⁹ tālongeui
tpis ꝑdicti. ⁊ vnuſqſqꝫ mēſis annoꝝ eoꝛūdē: et
vna queqꝫ ebdomada hoꝝ mēſiū: et qlibet dies
ebdomadaꝝ: ⁊ quelibꝫ hora ipoꝝ dieꝝ: ⁊ qlibꝫ
minutū horaꝝ ꝑdicti tpis. te ex ꝑſona mea col
laudarēt: tādeuote ⁊ effectuoſe: quātū vnq̄ ali-
qs de numero beatoꝝ ſpūū ī ſplendoꝛibꝫ ſctoꝝ
te laudare ī tanta duratōne potuiſſet: ac ſi hec
oīa in ꝓpa ꝑſona cōpleuiſſem: ⁊ ꝙ h⁹ laudis fre-
quēs inouatō ī ſua īfinitate oīs excederet ſpēs
numeroꝝ. Quid plura? Fac de me hoc qd tibi
placuerit: qꝛ q̄diu eſt alit⁹ in naribꝫ meis. a tue
laudis ꝑconijs nō ceſſabo. Sed et cū virtus lo
quēdi moꝛtis hora defecerit: ⁊ meū iſtm ampli⁹
ꝑ debilitate ꝓferre nō valebo: peto vt ſaltē nut⁹
oculoꝝ: vel extēſio digitoꝝ ſit inouatio ⁊ cōfir-
matio. oīm deſiderabiliū affectuū ⁊ verboꝝ atqꝫ
opm ꝑteritoꝝ et futuroꝝ: q̄ vſqꝫ ad extremū iu
dicij diē tibi cū deuoto famulatu offerre vellem
ſi tādiu viuē poſſem. Inſuꝑ dilecte hoc additio
cōſiderās coꝛde affectuoſo: vt qn̄ coꝛp⁹ meū fuerit
ī pulueres minutiſſimos redactū ⁊ lapide clau
ſuꝫ. ꝙ de qlibet ꝑticula minutiſſima vox amena
laudis: ⁊ glīe tue exurgat. q̄ duriſſimū lapidē
penetrās. celoꝝ altitudinē trāſcendat: ⁊ vſqꝫ ad
extremā iudicij diē viue laudis ꝑconiū extollat
donec ī reſurrectōne beata: coꝛp⁹ ⁊ aīa pit vni-
ta ī tue laudis glīficatōne eternaliter copulēt
Sane q̄diu adhuc ſum ī hoc coꝛpis ergaſculo.
a laude tua n̄ tacebo. Nimirū videm⁹. ꝙ plerūqꝫ
īter dulciſſimas nemoꝛis auiculas ⁊ cintinnan
tes philomenas. coꝛui qꝫ crocitātes aſſūt: ī hoc
eodē modico qd acceperūt creatoꝛi ſuo ſubſer-
uiētes. Sic et ego pctoꝛ cū ſim. cātum ad ma-
nus habeo pctoꝝ: ⁊ ꝓut poſſum deū meū ꝑ ipm
laudo ⁊ glīfico ī eternū. Siquidē aliud d deo dul-
tius canere neſcio: niſi hoc videlicꝫ. qm̄ ſuauis
ē dn̄s vniuerſiſ: ⁊ qd miſericoꝛdia ei⁹ ſuꝑ omnia
opa eius. O de⁹ meus miſericoꝛdia mea. In hoc
letat̄ aīa: exhilarat̄ ꝯſcientia: ⁊ gaudio imenſo
irrigant̄ oīa oſſa mea. Hoc ſuaue canticū aīa
mea vſqꝫ ī ſeculū. inter ſpūale genus auiū. cū le-
to coꝛde. dulci canit carmīe. Quocienſcūqꝫ eteim
mēte reuoluo qlis aliqn̄ fui. qualia diſcrimina
euaſi. a quātis ꝑiculis me ꝓtexiſti. ⁊ a qbus ma
lis me eripuiſti. Dirupiſti vincula mea: ſanaſti
vulnera putrida. ⁊ laqueos ꝑiculoſos ꝯtriuiſti
⁊ me dulciter ac paterne liberaſti. Cū hec īquā
⁊ ſīlia bona a te mihi exhibita ꝑtracto. mirū eſt
ꝙ in hoꝝ oīm affectuoſa recoꝛdatōne. meipſum
ꝑ amoꝛe poꝛtare valeo. ardētiſſimis ſiquidē a-
moꝛis ignibꝫ īcandeſco. O deus me⁹ q̄diu pecca
toꝛē tibi recalcitrātē paciēter expectaſti. quoti-
ens ⁊ q̄ paterne nūc quidē dulciter. nūc do du-
re me ammōuiſti. ne ſcientē ī benedictōibꝫ dulce
dinis ꝑueniſti. filio ꝓdigo ⁊ peccatis ꝑgrauato
ac gratijs nudato ī occurſum veniēs paterne oc
curriſti. abiterāte vias ꝓuas miſericoꝛdē faciē
nō auertiſti: ſed ſemꝑ ⁊ vbiqꝫ pius ⁊ miſericoꝛs
fuiſti! Et qd his oībꝫ maius eſt. ꝙ his oībus bo
nis tam mltiplicibꝫ īgratus ſemꝑ extiti. nec tu
ſumma bonitas ꝓpter hoc deſtitiſti. donec tandē
me dulciter ad te traxiſti. Ach ſumma ⁊ ineſti-
mabilis pietas. nūqd ī his oībus meipm a lau
de cōtinere potero? Nequaq̄. Deus meus miſe-
ricoꝛdia mea. ꝓ his omnib⁹ ⁊ alijs īnumeris be
neficijs opto ⁊ deſidero: vt talis tāq̄ iocūda lau
datio ſit tibi ex me qualis fuit beatoꝝ ſpirituū
lauſ. tūc cū ī ꝑmo aſpectu tue diuiniſſime maie-
ſtatis. gaudebāt ſe eternalit̄ in tua laude cōfir-
matos. malos do a te ſine fine detruſos. Itemqꝫ
tā magna tamqꝫ iocūda ſit illa laudatio. quāta
ē aīaꝝ ſanctaꝝ. cū a carcere purgatoꝛij erepte.
vultui glīe tue ꝑmo ꝑſentāt: vt tuā iocūdā fa-
ciē intueant. ⁊ quāta erit laus in platꝛis cele-
ſtis hieruſalē. poſt finalē omniū reſurrectōnē
qn̄ electi a malis ſegregati. deū iocūdo coꝛde lau
dabūt. ac de ſua ſaluatōne eternalit̄ gloꝛiabūt
O amātiſſima ſapiētia bonitatis īmenſa te pre
coꝛ: vt omni mane diluculo cū ad te ſurrexero
⁊ oculos aperuero. ſimul qꝫ coꝛ meū ī tua laude
apiat. ac quodā lucifero ſplendoꝛe ⁊ flammeo
ardoꝛe laudis tue facula īmenſa ex eo ſimul ex-
urgat. Et peto vt hec laus tamblande ⁊ ſuauit̄
reſonet in coꝛde tuo paterno. ſicut ſonare cōſue
uit ſuo mō omniū cythare doꝝ. ac muſicaliū in-
ſtrumētoꝝ ſuauis modulatō ī coꝛde iocūdo ſta-
tu iuuētutis floꝛido. Et ī hac laudis facula ſimꝉ
aſcēdat tue laudis tāodoꝛifera fumi virgula tā
gratioſa. ac ſi eſſet ꝯpoſita ex oībus aromatib⁹
mirre ⁊ thuris: ⁊ vniuerſi pulueris pigmētarij
tam ſpecioſa ſicut cū vernali tēpoꝛe floꝛes her-
barū pullulant ī campis coloꝛibus pulcris. et
arboꝛes ſtant frondibꝫ oꝛnatis gr̄tis odoꝛibus.
Sitqꝫ laudis hui⁹ facula tamamaroſa ⁊ delicio
ſa. vt in ea oculi tui delectabiliter ferāt. totaqꝫ
celeſtis aula reſultet: ⁊ hec iugiter ſine ītermiſ-
ſione feruidiſſimo eſtu. ⁊ rapidiſſimo coloꝛe tui
amoꝛis exurgat. ex coꝛde ꝑ deuotā meditatōnē
ex labijs ꝑ feruidam locutōnē. ⁊ ex omnibꝫ ope
ribus meis ꝑ ſanctā ac celeſtē cōuerſatōnē. Et
hec laudis facula ſua virtute oīs inimicos re-
pellat. gratiā augeat. finē beatū obtineat. ⁊ glo
riā eterne beatitudinis acquirat: vt finis hui⁹
temporalis laudis. ſit iniciū eterne laudis pa-
trie celeſtis. Ut aūt ad dei laudē magis ꝓuoce
ris. abſtrahe qſo mētē tuā a terrenis. ⁊ eleua eā
ad celeſtia toto cōatu q̄ poteris. ac ꝯſidera quō
illi⁹ celeſtis curie ciues delectāt. iubilāt ⁊ exul-
tāt ī deo ꝯtinue. ſinglōꝝqꝫ gaudia rememorās
tādē ꝓut poteris ⁊ ꝑmitteris. ipis letantib⁹ ⁊ iu
bilantib⁹ te īgere ⁊ īmiſce. Exclama g̃ coꝛde to-
to. ⁊ dic ex ītimis. cū Anſelmo. De⁹ me⁹. qd me
lius. qd amabilius te eſtimaui ſuper terram: vt
abſtraherem coꝛ meum a te. ab concupiſcen-
buꝫ quicq̄ in mūdo abſqꝫ te? Cur amaui quare
cōcupiui in omni vita mea. quicq̄ ꝑter te iſtm

deū meū! Quare diſtuli. cur ītermiſi vllo tpe te
ihū verſare in corde. te tota mēte amplecti: ⁊ de
lectari ī tua dulcedine! Cur ñ oīa deſideria mea
ad te cōuerti: q̄ abierūt qñ te ſolū nō adierunt
oīa īteriora ſpūs mei! Ubi erā qñ tecū mēte nō
erā! Quo defluxerūt qñ nō te ſolū habuerūt de-
ſideria mea! Jam ex hoc nūc oīa deſideria mea
īcaleſcite. ⁊ affluite ī dñm ihm: currite qꝫ ſatis
hactenꝰ tardaſtis. ꝓperate quo pergitis. querite
quē queritis. Jhm queritis nazarenū crucifixū
Aſcendit in celū. nō eſt hic. Amātiſſimus dñi
habitat cōfidēter. ⁊ flagellū nō appropinquabit
tabernaclō eiꝰ. Sup altitudinē celoꝝ. ſup oēm
excellentiā angeloꝝ ꝓpria virtute aſcendit. ſup
ſoliū ſingularis glīe ī dextera pr̄is tui coeternꝰ
⁊ ꝯſubſtātialꝰ ſedet. ⁊ diuina amictus lumīe. co-
ronatꝰ glīa ⁊ honore: vt decet vnigenitū dei. ſere
nꝰ ī letitia. plenꝰ oīpotētatu dñs ī celo ⁊ in ťra.
Jbi adorāt eū oēs angeli dñi. ⁊ vniuerſa mltī-
tudo ciuiū celeſtis ſyon. Jn ipo vnanimiť letāť
oīm corda. in eiꝰ deſiderabili facie paſcunť oīm
ocľi beatoꝝ. in ipm vndiqꝫ ꝯfluūt deſideria oīm
ſanctoꝝ. Jpi iubilat. ipi applaudit. ipm magni-
ficat tota vranica ciuitas glīoſa ꝑ omnē moduꝫ
in ſplēdoribꝫ eiꝰ. Exulta ⁊ lauda habitatō ſyon:
qꝫ magnꝰ ī medio tui ſanctꝰ iſrael. Per ipm cen
tena decies millies millena aſſiſtūt ī ſanctuario
vranici tēpli. ītendētes vultū maieſtatis claro:
⁊ inflexibili viſum: ac ꝑſonātes armoniā īceſſa
bilis ymni ī gloriā trine ⁊ ſimple dītatis. Per
ipm milia miliū. ad cōplenda patris miſteria a
lacri diſcurſu iugiter meāt inť celū ⁊ ťrā: qſi
apes negocioſe inť aluearia ⁊ flores. diſponen-
tes oīa ſuauiť. ꝓplus accinctꝰ. neſciēs labē: vel ī
obedientie morā. Per hos quippe ſūma nr̄e ſalu
tis admiſtranť negotia: ſūmaqꝫ ſupni ꝯſilij ad
nos deferūť archana. ꝑ hos ſanitates mortaliū
ꝓcreanť. ꝑ hos ꝯſiſtūt regna ⁊ īperia mōi. Jnť
quos p̄cipuū nouimꝰ michaelē ſigniferū nobilē
celi ciuī: q ſtat ꝓ acie dei viuētis. extendēs rum
pheā ꝓpugnatōis: ac voce terrifica intonās q̄s
vt deꝰ. ſup eos q̄ ex aduerſo ſūt. Exultate in no
bili filio vr̄o vos illuſtres patriarche: qꝫ īpleta
eſt ī eo oīs expectatio veſtra. ⁊ ipſe ſublimis eſt
valde: ⁊ benedicenť ī ipo veſtro videlicꝫ ſemine
oēs gentes. ſic em̄ pollicitus ē ſermo diuinus.
Gaudete in ihū ꝓpheta magno. vos ꝓphete viri
veraces: qꝫ mirifice ⁊ glīoſe impleta videtis oīa
que de ipo ānūciaſtis ī ſpūſancto. ⁊ fideles inuē
ti eſtis ꝑ ipm. ī cūctis ſermonibꝫ vr̄is. Gaudete ī
dño ihū meo. mgr̄o vr̄o vos īcliti pceres celi bt̄i
apl̄i. gaudete ī xp̄o ipo. ⁊ iterū dico gaudete cuꝫ
xp̄o. familiari letitia. Ecce em̄ quē vidiſtis ī me
dio vr̄i eſuriētē ⁊ ſicietē. fatigatū ⁊ his ſilīa car
nis īfirma tolerātē: ab oībꝫ ꝛ̄probari ⁊ cū ſcele-
ratis ꝛ̄putari: q̄ūo vicit: q̄ūo regnat: q̄ūo ei oīa
ſb pedibꝫ ſūt: q̄ glīoſus ī ſuo dīno: lūie fulget: et
ſui gaudij ſueqꝫ īeffabilis glīe nūc vos ſocios hꝫ
q̄ oli ꝑmāſiſtis cū ipo ī tēptatōibꝫ ſuis ⁊ vexatō
nū eius ꝯſortes fuiſtis. Adorate nūc dulcia illa
genua: q̄ ſe curuauerūt añ vos vſqꝫ ad terrā. ſe
dētibꝫ vobis ad ſacratiſſimā cenā. Adorate nūc

ſacroſctās illas manꝰ. q̄bꝫ puluerē pedū vr̄orū
rex regū lauare ⁊ extergē dignatꝰ ē. Gaudete ī
ihū principe militie vr̄e vos martires glīoſi: qꝫ
ipm ꝓ q̄ tradidiſtis ī mortē aīas vr̄as. ipꝫ īquā
ihm filiū dei poſſidetis p̄miū certamīs vr̄i. Gau
dete ī ihū ſūmo doctore ṽitatis. o venerādi ꝯfeſ
ſores ⁊ doctores: qꝫ quē oli doctris ſacris ⁊ opi-
bꝫ iuſtis ꝯfeſſi eſtis corā hoībꝫ. nūc ꝯfiteť vos co
rā pr̄e ſuo ⁊ ſc̄tis angelꝰ eiꝰ. Gaudete ī ihū ṽgīe ⁊
ṽginū ſc̄tificatore: vos ꝑadiſicole ṽgīes vos an
gelꝰ ſiľes: qꝫ ecce quē amaſtis: quē optaſtis: quē
ardētibꝰ deſiderijs expetiſtis: ꝓ cꝰ amore ťrenos
ſpōſos: ⁊ omnē ornatū ſcľi ꝯtēpſiſtis. ſūmi regiſ
filiū nūc videtis. nūc tenetis. nūc ī eiꝰ caſtis am
plexibꝰ q̄eſcitis: ⁊ diuelli a vobis nulla īſidiato
ris fraudulēcia pt̄. Uerū aūt inť oēs celicolas
vberrimū tibi gaudiū ſit o maria ṽginū ṽgo ſi
gularis. roſa celice amenitatis. ꝑlucidū ſidꝰ inť
primeuas lucernas diuini luīs ſuſceptiuas. Jn
ihū tuo dulciſſimo filio ſola p̄ oībꝰ gaude gau-
dio magno: qꝫ quē vt hoīem peperiſti. et ꝓprijs
vberibꝰ enutriſti. ipm cū angelꝰ ⁊ vniuerſis ciui-
bus celi adoras: vt deū viuū ⁊ verum. Gaude fe
lix mr̄: qꝫ quē vidiſti ī ligno crucis pēdētē. vides
ī celū regnātē cū glīa mag̃. vides oēm altitudinē
celeſtiū ťreſtriū ⁊ īfernoꝝ maieſtati eiꝰ īclinatā
⁊ oēm robur īimicoꝝ eiꝰ attritū. Gaudia gau-
dioꝝ ſint tibi. oīs plēbritudo ſc̄toꝝ. Btā hirľm
mr̄ nr̄a q̄ ſurſū es. feſtiuitatē age letabūdā ⁊ in
deficiētē. ī viſiōe pacifica tui ihū libtatis tui au
toris. Et tu ñc rurſū eleuare aīa mea q̄li potes
conatu. ⁊ ſacris te ingē milibꝰ letātiū ī dño ihū.
Jlluc fidei ⁊ ſpei vehiculo ꝑge: ibi ꝓ caritatis ar
dorē ꝯuerſare. vbi xp̄c ē ī dexťa dei ſedēs. Jntēde
mētis oculū ī luīe vultꝰ eiꝰ. luſtra ac deoſcula-
re ꝗtulāda deuotōe ſinglīa loca felitiū plagarū
eiꝰ. d̄ q̄bꝰ egreſſi ſūt p̄cioſi illi liq̄res ſanguīs ſa
cri. q̄ te app̄ciauit vnigenitꝰ dei. ⁊ ſc̄tificauit in

G Ratias: ⁊ laudes ti- [vitā eternā. h Anſ.
bi ago dñe deꝰ meꝰ mīa mea: q̄ me dignatꝰ
es creare ⁊ redimē: atqꝫ ad tui cognitōꝫ ꝑducē:
⁊ ꝑ ſacri baptiſmatis ablutōꝫ iť filios adoptōis
aggregaē. Te laudo. te glīfico q̄ me ſepe ꝑ mlťa
defluētē vicia. ad emēdatōꝫ expectaſti: ac d̄ tri-
bulatōibꝰ ⁊ ꝑiculꝰ mlťis libaſti: tibi gr̄as ago ꝓ ī
ceptis ī me gr̄e tue donis. q̄ depcor vt miſcōiť ꝑ-
ficias. meqꝫ ī viā ſalutis eť ne dirigas: ⁊ ad tuā
viſionē feliciter ꝑducas Amē.

De aſſūptōne ⁊ laude beate virgīs. Capitulū. LXXXVI.

PErmāſit aūt btā ṽgo q̄ᵭ
diu vixit ī mōte ſyon p̄dicto. vbi eſt
cella ī q̄ pꝰ aſcēſiōꝫ filij ſui morabať
orōni vacādo: ⁊ ea q̄ cogūerat ťuol
uēdo. Eſt etiā ibi alia cella bt̄i iohīs euāgeliſte:
q̄ fuit p̄a eccl̄ia mōi. ī q̄ celebrauit p̄mā miſſā ī
ꝯſpcū btē ṽgīs: ⁊ q̄ᵭdiu ipſa vixit pꝰ aſcēſiōꝫ filij
Quo q̄bē tpe q̄ntis doloris ⁊ amoris ardoribꝰ e-
ſtuauerit. teſtať Hiero. q̄ d̄ ea ſic ait. Ceteꝝ ro-
go cogitate attentius. et perpendite diligentiꝰ:
quibꝰ afficiebať btā ⁊ intemerata ṽgo doloribꝰ
pꝰ xp̄i aſcenſū ad celos: expletis omnibus que

de ip̄o erāt ab angelis p̄dicata: ⁊ a p̄phis mltiua
rie mltiſq; modis p̄ſig̃ta. diuīs ꝺclarata oracul'
ꝺtutib' exhibita: ⁊ q̄ hūaītatis ſūt oñſa p̄ſagijs
Queſo ſi q̄ ſūt ī vob' viſcera pietatis. ꝯſidera te q̄
cruciabat̃ amore. q̄ue deſiderio eſtuauit hec ꝟ-
go. dū reuoluēt aīo cūcta q̄ audierat q̄ viderat
q̄ ꝯgnouerat. Puto ꝙ q̄cq̄d cordis ē: q̄cq̄d mētis
q̄cq̄d ꝟtutis hūane. ſi totū abdibeas. n̄ ſufficiet
vt cogitare valeas. q̄nto īdeſinēt̃ cruciabat̃ ar
dore pij amoris: q̄ntis mouebat̃ votis r̄pleta ſpi
rituſc̄to. q̄ntis celeſtiū ſecretoꝝ trāſportabat̃ ī
citamētis. Fortaſſe g̃ p̄ nimio amore ī loco q̄ ſe
pult' dicit̃. iterdū eā hītaſſe credim': q̄ten' pijs
paſceret̃ itern' amor obtutib'. Hic nāq; locus
medi' ē hīcinde ꝯſtitut': vt abire poſſ; ei' aſcen
ſiōis veſtigia: ⁊ locū ſepulture ac reſurrectōnis
ſeu oīa ī q̄b' paſſus ē loca īuiſere. nō ꝙ iā viuē-
tē q̄reret cū mortuis: ſ; vt ſuis ſolaret̃ aſpectib'
Et iō ꝙſepe locoꝝ recreabat̃ viſitatōib': ⁊ quē
genuerat fideli ſpū. mētis ꝯplexabat̃ amplexib'
Et iteꝝ ꝙſane angl's Gabrielītactā cuſtodiuit
⁊ Johs ꝟgo ꝟginē ſeruauit. ſuiſq; deſeruiuit ob-
ſequijs. nō ꝙ exími' ille ſc̄toꝝ chor' aploꝝ eam
deſeruerit. int̃ q̄s p' reſurrectōē; intrās ⁊ exiēs
familiari' ꝯtulit ꝺ xp̄i īcarnatōe: ⁊ ab exēplu;
hūane vite cōuerſatio ei' poſt aſcenſionem xp̄i
generalit̃ cū apl'is fuit. quouſq; diſp̄ſi ſūt Hec
hiero. Eſt aūt in mōte ſyon magna ⁊ deuota
eccl'ia. in qua ſolebāt eſſe cū abbate canonici re
gulares ſm̄ regulā beati Auguſtini dn̄o ſeruiē
tes. infra quā eſt cella in q̄ habitauit beata ꝟgo
diebus vite ſue. poſt aſcenſionē filij ſui: ⁊ prope
illā cellā eſt et alia cella in qua migrauit ad ce-
lū p̄ angelos aſſumpta. Cui' dormitōni omnes
apl'i dicunt̃ interfuiſſe: ⁊ in vallis ioſaphat me-
dio eā ſepeliſſe. Ibi em̄ ſepulcrū eius multū ve-
nerabile oſtendit̃: qd in maxima reuerētia etiā
apud ſarracenos habet̃. Hec autē; vallis licet
adhuc ſit valde p̄funda: multū tn̄ eſt impleta.
Sepulcrū em̄ virginis glorioſe tūc erat in ſup-
ficie ip̄i' vallis. nūc eſt longe ſub terra. intantū
ꝙ etiā eccleſia ei uſdē cum ſit valde alta ⁊ teſtu-
dinata: cū ip̄o ſepulcro penitus ſit ſub terra: et
vallis deſup tota plana. In ſupficie tamē val-
lis eſt edificiū modicū quaſi vni' capelle: quod
poſtꝙ quis ītrauerit. deſcendit̃ p̄ grad' quīqua-
ginta ī eccleſiā ad ſepulcrū: vbi eſt pulcerrimū
altare marmoreū et cripta: ac deſup edificata
eccleſia pulcerrima rotūda ⁊ tabulatu lapideo
diſcreta. in honore ip̄ius beate virginis dedica
ta: cui' in ſupiorib' quatuor habent̃ altaria: ⁊ ī
inferiorib' vnū in orientali plaga: ⁊ ab dexterā
monumentū vacuū cernit̃. in q̄ ſancta Maria
aliq̄n pauſaſſe dicit̃: ſed a quo vel q̄n ſit ablata
neſcit̃. Hanc eccl'ia; ītrātes. vidēt ad dexterā in
ſertā p̄ieti petrā. ī qua dn̄s nocte q̄ tradebat̃ ora
uit. veſtigijs genuū quaſi cere molli īp̄reſſis. Et
ſolebāt ī ea eſſe monachi nigri cū abbate. ſcd̄m
regulā beati Benedicti dn̄o ſeruientes. S; quo
ordine beata virgo hinc ad ſupna trāſierit re-
gna. nll'a catholica narrat hyſtoria. Nec iuenit̃
apud latinos aliquis tractatoꝝ de ei' morte ali-
q̄d apte dixiſſe: cū nec ip̄e q̄ hāc ante crucē dn̄i
accepit in ſuā. i. Johs euāgeliſta de hoc poſte-
ris aliquid retinendū ſcriptis legitur mādaſſe.
Nullus em̄ hoc fidelius narrare potuit. ſi illud
de' manifeſtari voluiſſet: ꝙ ille vtiq; q̄ hāc nu-
triendā ſuſcepit. Reſtat g̃ vt hō mēdacit̃ nō fin
gat aptum: qd de' voluit manere occultū. Unō
Hiero. Mōſtrat̃ autē ſepulcrū eius cernentib'
nobis vſq; ad p̄ſens in vallis ioſaphat medio: q̄
vallis ē int̃ montē ſyon ⁊ montē oliueti poſita
vbi ī eius honore fabricata ē eccleſia miro ta-
bulatu lapideo. in quo ſepulta fuiſſe ab oīb' ibi-
dem p̄dicat̃: ſed nūc vacuū cernētib' oſtendit̃.
Hec idcirco dixerim: q: multi noſtroꝝ dubitant
vtrū aſſumpta fuerit ſimul cū corp̄e. an obierit
relicto corp̄e. Quō aūt vel quo tēpore: aut a qui
bus p̄ſonis ſanctiſſimū corp' eius inde ablatu;
fuerit: vel vbi tranſpoſitū. vtrū ve reſurrexerit
neſcit̃: q̄uis nōnulli aſtruere velint eā iam re-
ſuſcitatā. ⁊ beata cū xp̄o īmortalitate ī celeſtib'
veſtiri. Uerūtamē quid hoꝝ veri' cenſeat̃. am-
bigimus. Melius tn̄ deo cui nihil īpoſſibile ē cō
mittimus: ꝙ aliud temere diffinire velim'. auto
ritate nr̄a qd probamus Hec hiero'. De hoc
Aug'. in quodā ſermone longo iter cetera ſic
dicit: nō tn̄ aſſerendo. De ſanctiſſimo corp̄e p̄pe
tue virginis marie. eiuſq; ſacre aīe aſſumptōne
loqui ſuſcipiētes: hoc ip̄m dicim'. ꝙ in ſcriptu-
ris poſtꝙ dn̄s eam in cruce diſcipulo cōmenda
uit. nihil de ea reperit̃: p̄ter qd lucas in actib'
cōmemoret: dicēs. Hij om̄s erāt p̄ſeuerātes vna
nimiter in oratōne cū maria matre ihū. Quid
ergo de morte. q̄d de eius aſſumptōne dicēdū eſt
vnde ſcriptura nihil cōmēdat: niſi querēdu; ra-
tōne qd ꝯſentiat veritati. Fiat ergo ip̄a veritas
ſine q̄ nec valet autoritas. Memores igit̃ cōdi tō
nis hūane. mortē illā beatiſſime temporalē di-
cere nō metuim': ſed ſi eā dicim' reſolutā in cō
munē putredinē vermē ac cinerē. liberādū eſt ſi
tāte cōueniat ſanctitati. tante aule dei p̄rogati-
ue. Scim' em̄ dictū p̄mo parēti: q: puluis es ⁊
in puluerē ibis. Hāc cōditōē; caro xp̄i euaſit: q̄
corruptōē; nō ſuſtinuit. Excipit̃ g̃ ab illa gene
rali ſentētia. de virgine ſūpta natura. Mulieri
quoq; dixit deus. Multiplicabo erumnas tuas:
in dolore paries. Erumnā ſc̄ta maria ſuſtinuit:
cui' aīa; doloris gladi' p̄trāſiuit: ſed ſine dolore
genuit. Maria g̃ excipit̃ a quibuſdā generalib'
quā tāta attollit dignitatis p̄rogatiua. Si g̃ eā
dicim' mortē ſubiſſe. nec tn̄ vincul' retineri: nū
q̄d ip̄iū erit? Si voluit dn̄s ītegrā mr̄e; ꝟginita
tis ſeruare pudore: ⁊ cur nō velit īcorruptā ſer
uare a putredinis fetore? Nūq̄d nō p̄tinet ad be
nignitatē dn̄i mr̄is ſeruare honorē: q̄ legē ſol-
uere n̄ venerat ſ; adiplē? Qui ei ī vita p̄ ceteris
illā gr̄a ſui ꝯcept' honorauit. piū ē credē: eā in
morte ſingl'ari ſaluatōe ⁊ ſpāli gr̄a honoraſſe.
Putredo ⁊ vermis: hūane ē obprobriū ꝯditōis
Ab hoc obprobrio cū ihs ſit alien': natura ſc̄te
ꝟgis marie excipit̃: quā ihs de ea ſūpſiſſe p̄bat̃

Caro enī ihū xpī. caro ē ſancte virginis marie
quā ſup̄ aſtra trāſuexit. honorās omnē huma-
nā naturā: ⁊ mltomagis maternā. Si natura
mrīs ē filꝰ. cōueniēs ē vt ſit ⁊ filij maē. nō q̄tū
ad vnitatē ꝑſone: ſed q̄tū ad vnitatē corꝑalē na
ture. Quātū igiē itelligo quātū credo. ſcte ma-
rie aīa excellētiori q̄dā ꝑrogatiua a filio hono-
raē. poſſidēs corpꝰ ſuū qd genuit gloꝛificatum.
Et q̄re nō ſuū ꝑ qd genuit. ſi ñ obuiauerit nec
dū tāta ꝓſpecta autoritas. Uere credo et ꝑ qd
genuit: qꝛ ſcīificatō dignioꝛ ē celo q̄ ēra. Tam
p̄cioſū theſaurū dignꝰ ē celū ſeruare q̄ terrā.
Tantā itegritatē merito icoꝛruptibilitas. non
putredinis vlla reſolutio ſequiē. Illud ſactiſſi-
mū coꝛpꝰ in eſcā vermibꝫ traditū: qꝛ ſentire nō
valeo dicē ꝑtimeſco: quā eſtimatōꝫ ꝓcul ꝓpellit
icōꝑabilis grē munꝰ. qd me dicē multaꝝ ſcri-
pturaꝝ ꝯſideratō iuitat. Cōfitēdū igiē cenſeo:
mariā ad eēnitatis gaudia aſſūptā benignita-
te xpī. honorabiliuſq; ſuſceptā ceteris quā grā
honorauit p̄ ceteris. atq; ad cōmunē hūanita-
tē nō eſſe adductā. pꝰ moꝛtē putredīs. videlicet
v̄mis ⁊ pulueris: q̄ ſuū et oīm genuit ſaluatoꝛē
Si elegit diuina volūtas inē igniū flāmas pue
roꝛū veſtimēta ſeruare illeſa. cur abnuat i mr̄e
ꝓpa: qd elegit i veſte aliena? Ionā ſeruare i vē-
tre ceti icoꝛruptū voluit ſola miſericoꝛdia. ma
riā icoꝛruptā nō ſeruabit grā? Seruatꝰ ē dani
el intēperātiſſima fame leonū: non ſeruāda eſt
maria tātis donata meritis virtutū? Hec ḡ cū-
cta q̄ diximꝰ: qꝛ naturā ſeruaſſe cognoſcimꝰ: in
itegritate q̄ꝫ marie plus gratiā q̄ naturā potu-
iſſe nō dubitamꝰ. Xp̄c ḡ letari facit mariā aīa
⁊ coꝛꝑe i ꝓpo filio: nec vllā ſequi coꝛruptōis erū
naꝫ: quā nulla ſecuta ē tantū pariēdo filiū ite-
gritatiſ coꝛruptō. vt ſit ſꝑ icoꝛrupta quā tāta ꝑ
fudit grā. ſic itegriē viuēs q̄ oīm itegrā genu-
it vitaꝫ. Si ḡ dixi: vt debui. aꝓproba xp̄e ⁊ tui.
Si vō ñ vt debui. ignoſco obſecro tu ⁊ tui Hec
Aug. Sic ḡ nō eſt credēdū q̄ maria moꝛtua ñ
fuerit: ſꝫ moꝛtua ē: ac tñ caro eiꝰ nō cōputruit
Anima cōiuncta eſt iterato coꝛꝑi moꝛtuo: ⁊ ita
aſſūpta ē in celū cū coꝑe glīficato. Uera autē ⁊
idubitata de eius aſſūptōne ſentētia hec eē pro
baē: vt ſm aplm. ſiue i coꝛꝑe. ſiue extra coꝛpꝰ
ignorātes aſſumptā tñ et exaltataꝫ ſuꝑ omnes
choꝛos angeloꝝ credamꝰ. Uñ Hiero. Hec eſt
dies p̄clara: in q̄ vſq; ad throni celſitudinē inte-
merata maē ⁊ v̄go ꝓceſſit: atq; i regni ſolio ſub-
limata pꝰ xp̄m glioſa reſedit. Hic itaq; vbiq; cō
fidēter de illa ſancta dei canit eccl'ia. qd de nllo
alio ſanctoꝝ fas eſt credere: vt vltra angeloꝝ:
vel archangeloꝝ merita trāſcēderit: qꝛ ⁊ ſi ſili-
tudo ꝓmittiē ſanctis veritas denegaē. Ad cuiꝰ
ꝓfecto exeq̄as quātū fas ē credere famulabanē
angeli: ⁊ vniuerſe celi ꝯḡtulabāē curie. Quia
credēduꝫ ē militiā celoꝝ cū ſuis agminibꝫ feſtiue
obuiā veniſſe genitrici dei. eāq; igēti lūie circū-
fulſiſſe. ⁊ vſq; ad thronū olī ſibi eē añ ꝯſtitutōeꝫ
mōi ꝑatū cū laudibꝫ ⁊ cāticis ſpūalibꝫ ꝑduxiſſe
nlli dubiū oēm illā celeſtē hierl'm tūc exultaſſe
ieffabili letitia. tūc iocūdatā eē ieſtimabili ca-
ritate. tūcq; cū oī ḡtulatōe iubilaſſe. Oīm feſti-
uitas hec q̄ nob̄ reuoluiē aīa. illis oībꝫ facta ē
ꝯtinua. Nec imerito. Crediē enī q̄ ſaluatoꝛ oīm
ip̄e q̄ntū daē itelligi ꝑ ſe totꝰ feſtiuꝰ occurrit. et
cū gaudio eā ſecū i throno collocauit. Oꝫ ſi gau
diū ſit i celis ō q̄libꝫ pctoꝛe ꝯuerſo. mltomagis
putandū ē ꝑ tāte v̄gis exaltatōe ⁊ glīa. q̄ exul-
tatō ſit i ſuꝑnis. Cuiꝰ nimirū feſtiuitas oīm ſuꝑ
noꝝ ē gloꝛiatō. celicolarūq; ꝯḡtulatō. p̄ſerti qꝛ
eiꝰ celebꝛitas laus et fauoꝛ ē ſaluatoꝛis. Uñ cre-
dimꝰ: vt ſup̄ dictū ē. q̄ nō hunc tm̄ diē ſolēnem
ducūt ꝑ eiꝰ amoꝛe annuū: veꝝ ꝯtinuū eē ⁊ eēnū
iocūditatis ⁊ letitie: veneratōis obſeq̄o: cū omī
tripudio amoꝛis: ⁊ gaudij. Nec imerito oīs illa
celeſtis ciuitas ꝯḡtulaē ⁊ veneraē mr̄eꝫ: cuius
ſꝑ adorat filiū regē: ante queꝫ tremūt ptātes. ⁊
curuaē oīe genu. Quā ſi diligēē aſpicias: nihl'
v̄tutis ē: nl' ſpecioſitatis et glīe: qd nō ta i ea re
ſplēdeat. Et iō ſi placet tal' ⁊ tāta v̄go. placeat ⁊
opꝰ v̄tutis: cꝰ vita oīm diſcipl'a ē. cꝰ moꝛes iſtitu
ta ſunt oīm eccl'iaꝝ: q̄ p̄cellit cūctis. ſuꝑeminet
vniuerſis. ꝓp̄ea q̄cūq; v̄go ſibi ab ip̄a optat p̄-
miū ⁊ iplorat auxiliū: debꝫ imitari exēplū Hec
Hiero. Uñ ⁊ Bernh. Precioſū hodie munꝰ ēra
nr̄a direxit i celū: vt dādo ⁊ accipiēdo felici ami
citiaꝝ fedē. copulēē hūana diuis. Illo enī aſcē-
dit fructꝰ terre ſublimis. vñ data optima deſcē-
dūt. Aſcēdēs i altū v̄go ſcta maria. dabit ip̄a q̄ꝫ
dona hoībꝫ. Siq̄dē nec facultas ei deeſſe pt: nec
volūtas. Regina celoꝝ ē: miſericoꝛs ē: mr̄ vni-
geniti dei. Nihil enī ſic pt ptātis eiꝰ. ſeu pieta-
tis magnitudinē ꝯmēdare. Niſi foꝛte aut ñ cre
diē dei filꝰ honorare mr̄eꝫ: aut dubitare q̄s pt
oīno i affectū caritatis trāſiſſe marie viſcera: i
q̄bꝫ ip̄a q̄ ex deo caritas nouē mēſibꝫ coꝛꝑaliter
req̄euit. Et hec q̄dē ꝓpter vos dixeri frēs: vt tñ
interi ſileā bñficia: q̄ ꝑ ipꝰ glīficatōe ꝯſeq̄mur
ſi eā diligimꝰ gaudebimꝰ vtiq;: qꝛ vadit ad filiū
niſi foꝛte qd abſit iuētrici grē. oīmodis iuenia-
mur ingti. Quē enī i caſtellū mōi hꝰ itrātē pꝛiꝰ
ip̄a ſuſcepat. ab eo ſuſcipiē hodie ſcāꝫ igrediēſ
ciuitatē. Sꝫ cū q̄nto putas honoꝛe: cū q̄nta ex-
ultatōe: cū q̄nta glīa. Nec i ēris locꝰ dignioꝛ v̄gi-
nal' vteri tēplo. i q̄ dei filiū maria ſuſcepit. nec i
cel' r̄gali ſolio q̄ beatā mariā hodie filꝰ ſblīauit
Felix nimiꝝ vtraq; ſuſceptō. ieffabil' vtraq;: qꝛ
vtraq; iexcogitabil' ē. Ut qd ei hodie ea i eccl'ijs
xp̄i euāgl'ica lectō recitaē. i q̄ mlr bñdicta i mli
eribꝫ excepiſſe itelligiē ſaluatoꝛē. Credo vt hec
quā celebꝛamꝰ exceptōne aliq̄tenꝰ eſtimeē. imo
vt iuxta illiꝰ ieſtimabilē cogſcaē ⁊ iſta. Quis
eē ſi liguis hoīꝫ ⁊ angl'oꝝ loq̄ē explicare valeat
quēadmodū ſr̄uenīete ſpū obūbrāte v̄tute altiſſi
dñs maieſtatis quē ñ capit vniuerſitas creaē
i ēra v̄gīea ſeſe clauſit viſcēa factꝰ hō? Sꝫ ⁊ illō
q̄ſ cogitare ſufficiat. q̄ glo'ſa regia mōi hodie ꝓ
ceſſerit: ⁊ q̄nto deuotōis affcū. tota i eiꝰ occurſū
celeſtiū legionū ꝓdierit mltitudo? q̄ſ explicare q̄
at. q̄bꝫ ad thronū glīe cāticiſ ſit ōducta q̄ placido
vl'tu: q̄ ſerēa facie: q̄ letis āplexibꝰ ſuſcepta a fi
lio: ⁊ ſr̄ oēm exaltata ſit creaturā: cū eo honoꝛe
q̄ tāta mr̄ digna fuit. cū ea gl'a q̄ tm̄ decuit filiū

¶Felicia prorſus oſcula labijs īpreſſa lactentis. cui virgineo mater applaudebat ī gremio. Ueꝝ nũquid nõ felitiora cenſebimus: que ab ore ſedentis ī dextera prīs hodie in beata ſaluatione ſuſcepit cũ aſcenderet ad thronũ glorie. epithalamiũ canēs et dicēs. oſculeť me oſculo oris ſui Xp̄i generatōez. marie aſſumptōez q̄s enarrabit? Quãto eñ grē in terris ē adepta p̄ ceteris. tantũ et in celis obtinet glorie ſingularis. Qd̄ ſi oculus nõ vidit. nec auris audiuit. et ī cor hoīs nõ aſcēdit. que p̄parauit deꝰ diligentibꝰ ſe. ⁊ qd̄ de rebꝰ certũ eſt. diligēti p̄ oībꝰ q̄s loquiť? Felix plane maria ⁊ multipliciť felix. ſiue cũ eũ excipit ſaluatorē. ſiue cum a ſaluatore ſuſcipiť Hec Bernħ. Uñ etiã Anſel. Cum xp̄c matrē in regnũ ſuũ aſſumere: ⁊ ei magnificentiaʒ glorie decreuiſſet oſtendere. cuiꝰ p̄cor dignitatis ⁊ honoris apparatibꝰ intendebat tota curia angelorum? Quibꝰ vocibꝰ exultatōis atq3 ſalutis reſonabãt vniuerſa tabernacula antiquoꝝ patrũ. ipi curie tũc nuꝑ aſſociatorũ? Certe crediderim oīs illius patrie ciues. feſtiui ori ſolito et ſublimioris decoris nitere. ad aduentũ mr̄is dñi ſui p̄parari: ac noua q̄dam ⁊ ieffabili iocũditatis grā p tante rei expectatōne cōiubilare. Et qd̄ mirum Ipe illis deus ⁊ dñs omniũ. filiꝰ ipius caſtiſſime virginis ⁊ dñe rerum. ipe ei ſicut vnice ſue matri totus feſtiuꝰ occurrere volebat. ne ⁊ aliquis de familiaribꝰ ſuis ſe a tanti gaudij imenſitate ſubtraheret. Utiq3 moris iter hoīes eſſe ſcitur vnũqueq3 bonũ ſeruũ cuiuſuis p̄potētis dñi: eo maiori gaudio ī aduētu amici ſui exultare. quo ipm dñm ſuũ cognoſcit aduentantē amicũ magis amare. Cum ḃo de aduētu parentũ dñi ſui agiť. de quoꝝ ſpeciali dilectōne nullus vlla dubitatōne teneť. ille nimirũ magis felicez ſe eſtimat: qui maiori iubilo et feſtiuiori occurſu letitie frena relaxat. Si ğ hec ita ſe habent apud homīes: quibꝰ ſi q̄ bonitas eſt. longe tñ ſupnorũ ciuiũ bonitati impar eſt. cōtempleť aīo qua poteſt. quo gaudio. q̄ feſtiuitate. quibꝰ cōcentibus iubilãt omnes beatoꝝ ſpirituũ ordines: qñ ⁊ vnicã matrē dñi ſui aduentare. ⁊ ipm dominũ deũ ſuũ. ei videbãt omni glīa ſua decoratũ velle occurrere. Stipatus itaq3 mille milibus. imo īnumerabiliũ angeloꝝ agminibꝰ deus. ipe huic pijſſime matri ſue de hoc mũdo migrãti occurriť eamq3 ſuꝑ omnes celos exaltatã. cũcte ſecũ creature ꝑhenni iure dominaturã. in throno glīe cōuocauit. O dies tanti occurſus glorioſa: ⁊ felix dies tam p̄clare exaltatōnis. Beata et celebris dies: tam ſublimis glorificatōnis feſtiua. et omni ſeculo admirabilis. Dies eñ illa nõ ſolũ te domina ineffabiliter ſublimauit: ſed celũ ipm qd̄ penetraſti. nec nõ cũcta q̄ in eo ſunt noua: ⁊ ieſtimabili grā decorauit. Noua quidē grā celũ decorauit: q2 priorē gloriã eius ex p̄ntia tua vltra q̄ꝫ dici poſſit: aut cogitari magnificauit. Nam tu dña illuc aſcendēs. noua illud ac p̄cellēti virtutũ tuaꝝ dignitate irradias. imēſaq3 miſeratōnũ ⁊ grãrũ luci ꝑluſtras. Eadē q3 dies tui aſcenſus: eos q̄ ciues celi ab inicio creature eē meruerũt: ſolita feſtiuiori exultatōnis gaudio ibuit. Quia nãq3 ꝑ glorioſũ fructũ fecũde ḃginitatis tue. vidēt ſemirutã ciuitatē ſuã reintegrari. vere in tuo aduētu ꝑ quē tantũ bonũ meruerũt. gaudij ſui magnitudo iure debuit augmētari. Terrã etiã dies exaltatōis tue. o beatiſſima femīaꝝ mira grā irrigauit: q2 dũ te quã de ſe: et ī ſe alioꝝ hoīm lege ꝓgenitã nouit: vſq3 ad creatoris oīm thronũ exaltari recognoſcit. antiq̄ maledictōis penã: quã ī pc̄to p̄moꝝ filioꝝ ſuoꝝ ſe merito excepiſſe ſciebat. iã ꝑ tante bñdictōis tue abũdantiã ſe euadere indubitanť credebat Quid ampliꝰ dicē poſſũ dña? Immēſitatē q̄ꝑe grē ⁊ glīe tue ꝯſiderare cupiēti. ſenſus deficit. ligua tateſcit. Quēadmodũ eñ oīa q̄ in celo ſunt ꝑ glīficatōez tuã ieffabiliť decorãť. ita ꝑ eandē glīficatōz cũcta q̄ ī t̄ra ſubſiſtũt. ieffabiliť ſblimãť. Singula nēpe imēſe dignitatis decꝰ ꝓfecerũt: cũ ꝑ tuã beatã ⁊ itegerrimã ḃginitatē. deũ ſuũ quē nõ ꝯgnouerãt agnoſcē. ⁊ agnitũ colere atq3 amare meruerũt: qñ oēs celos aſcendē: ac ī dextera dei ſui bñdicti filij tui exaltare cognouerũt. In eo etiã didicerũt ſe eidem deo ſuũ toto debē qd̄ ſunt. qñ tu q̄ inť illa: ⁊ de illis vna fuiſti tantã dignitatis eminentiã meruiſti. Nihil igiť aut ydolis dies. aut velle alie rerũ ſpēs ydoloꝝ cultoribꝰ ſe debere itellexerũt: vbi et ſingularē actorē ſui ex caſtiſſimo vtero tuo. ad rſtitutōez p̄me creatōis ſue ꝓgenitũ ſuſcepeřt: ⁊ te ꝑ quã amiſſã dignitatē ſuã recuꝑauerũt. oī creature tã ſolimiter p̄poni iſpexerũt. Quãs igiť laudes q̄s ve grãrũ actōnes. nõ ſolũ hũana: ſ3 etiã oīs creatura huic ſacratiſſime virgini debet? Puriſſima nãq3 ſanctitas. ac ſctīſſima puritas pijſſimi pectoris eius. omnē oīs creature puritatem ſeu ſctītatē. icōꝑabili ſublimitate trãſcēdēs. hoc ꝓmeruit: vt ꝯpatrix ꝑditi orbꝰ digniſſime fieret Uñ qd̄ laudis ꝓ tã ieffabili bono. ipē ꝑ eã reparatus mũdꝰ ei iure debeat. cor alicuius ſub carne mortali viuētis. eſtimare nllãtenꝰ ſufficit. vtiq3 cũcta q̄ deꝰ fecit ⁊ vtiliť bona ī eo ſtatu q̄ cōdita fuerũt eē deſtiterũt: ⁊ ꝑ hãc btīſſimã ḃginē ī ſtatũ p̄ſtinũ reſtituta ſũt. Sicut ğ deꝰ ſua potētia cũcta patrãdo. prʼ ē ⁊ dñs oīm. ita beata maria ſuis meritis cũcta rꝑãdo. mr̄ ē ⁊ dña rerũ. Deꝰ ē eñ dñs oīm: ſinglã ī ſua natura ꝓpa iuſſiõe cõſtituēdo: ⁊ maria ē dña reꝝ. ſinglã ꝯgēite dignitati. ꝑ illã quã meruit grãʒ reſtituēdo. Et quēadmodũ deꝰ ex ſua ſbſtãtia. genuit eũ. ꝑ quē cũctis originē dedit: ita maria d̄ ſua carne peperit illũ. q̄ ī decorē p̄me creatōis oīm cũcta reſtituit. Itē nllã reꝝ ſpēs: niſi ꝑ dei filiũ facta ſubſtitit: ita lex debite dãnatōis neminē deſerit niſi quē ab ea filiꝰ marie abſoluit. Quis igiť iſta recto ſenſu ⁊ corde ſincero ꝑpēdēs. plene ꝑcipe q̄at excellētiã dñe hꝰ: ꝑ quã tã ieffabili grã: ⁊ tã ineſtimabili electōe erectꝰ ē mũdꝰ? Quis igr̄ mirã ⁊ oī rei p̄ter hãc iauditã. mlīeris iſtiꝰ grãʒ. oculis mētis aſpiciēs nõ obſtupeſcat: ⁊ nõ mõ elinguis. veꝝ et tãte rei ꝯphēſiõe ꝓſus imunis fiat

Quapropt̄ ea q̄ nob̄ ſūt īpenetrabilia īt̄mittē
tes pcibꝫ ipetrare nitamur: vt qđ ītellectu cape
neq̄mus. ſalutari effectu obtinere mereamur.
Per has ḡ ratōes īpoſſibile ē: vt aliq̄s hō̄ ab eā
cōuerſus: et ab ea reſpect⁹ damnet̄. Nā ipa ge
nuit eū p quē mortua reuiuūt: per quē hoīes ex
pctō ſaluant̄: qꝛ nō ē iuſtificatō: niſi quā ipa in
vtero fouit: nō ē ſal⁹: niſi quā ipa peperit. Ipa
ē ḡ mr̄ iuſtificātis et iuſtificatoris: ipa ē mater
ſaluātis et ſaluatoris. Igit̄ mr̄ dei q̄ ſolus dam
nat: q̄ ſolus ſaluat. quē ſolū timem⁹. ī q̄ ſolo ſpe
ram⁹: ē mat̄ nr̄a. Judex et ſaluator nr̄ ē frat̄ nr̄
Quō ḡ deſperem⁹: cū ſal⁹ ſiue damnatio nr̄a ex
boni frīs. et pie mr̄is pēdeat arbitrio? Nūq̄d ſu-
ſtinebit bon⁹ frat̄ puniri frēs ſuos q̄s redemit.
bona mr̄ damnari filios ſuos: quoꝝ ipa redēpto
rē genuit? Dulcis mat̄: rogabit dulcē filiū ſuū.
piū frem nr̄m. filiū p filijs. vnigenitū p adopta
tis. Pius fili⁹ libēt̄ audiet matrē p filijs. vnige-
nit⁹ p his q̄s adoptauit. dn̄s p his q̄s liberauit:
Hec Anſ. Exultem⁹ igit̄ ꝛ nos miſeri cū celi-
colis ꝛ creaturis vniuerſis: ꝑut poſſum⁹: ac ta
lē et tantā v̄ginē p nr̄o modulo laudare ſtudea
mus. Vn̄ Hiero. Ad hec nos ꝓuocās ꝑ īuitās. in
ter cetera ſic ait. Idcirco letami ꝛ laudate: qꝛ ſi
deū ore ꝓpheto ī ſuis ſctīs laudare iubemur. mlt̄-
tomagis eū ī hac celebritate btē v̄gīs mr̄is eius
oportet cū hȳmnis ꝛ cāticis diligēti⁹ extollē: et
dignis deo iubilare p̄conijs: ac miſticis honora-
re muneribꝫ. Nulli dubiū quī totū ad gloriā lau
dis ei⁹ ꝑtineat. q̄cq̄d digne genitricis ſue īpen-
ſū fuerit ac ſolēnit̄. Profecto q̄cq̄d hūanis p̄t di
ci v̄bis. min⁹ ē a laude celi: q̄ diuinis ē: ꝛ angeli-
cis excellēcijs predicata ꝛ laudata p̄conijs. A
ꝓphis q̄dē ꝓnūciata. a p̄rīarchis figuris: ꝛ eni-
gmatibꝫ p̄ſiḡta. ab euangeliſtis exhibita ꝛ mō-
ſtrata. Ab anglō venerabiliter atq̄ officioſiſſi-
me ſaluata. Tn̄ et ſi ad hec nemo idone⁹ īuenit̄
votis oībꝫ ceſſare nō debet etiā q̄libet peccator
a laudibꝫ. q̄uis explē nō q̄at qđ ſentit̄. Vn̄ ꝛ ſer
mo diuin⁹ cū de pctōre ageret ī pſalmis. ſacrifi-
ciū īquit laudis honorificabit me. et illic iter q̄
oſtendā illi ſalutare dei. Ac ſi patēt̄ dicat. Illic
iter ē laudis ad laudē ſine fine māſurā: ſꝫ nemo
app̄hēdit illud niſi ego p̄mōſtrauero. Propt̄ea
qꝛ iter ſalutis nr̄e ī laudibꝫ ē ſaluatoris. hortor
vos ꝛ cōmoneo: ī hac ſacra ſolēnitate genitri-
cis dei marie. nolite ceſſare a laudibꝫ. Et q̄uis
ſpecioſa laus nō ſit in ore peccatoris. noli ceſſa-
re: qꝛ inde ꝑmittit̄ tibi venia. vn̄ et oībꝫ vt lau-
des. Alioqui niſi iuxta modulū ingenij nr̄i deū
laudare ī ſctīs ſuis ſtudeam⁹. quō eū iuxta mlt̄
titudinē magnitudinis ei⁹ laudare poterimus?
Oīno hoc p̄termittēdū nō ē: qđ ipleturi ſumus
q̄n̄q̄ꝫ. ſm̄ q̄ dicit̄. Beati q̄ hitāt ī domo tua dn̄e
ī ſecl̄a ſeculoꝝ laudabūt te. Interī v̄o qꝛ īmen-
ſus ē: qđ voce nō poſſum⁹. nec facūdia valem⁹
exeq̄mur votis et medullis cordis Hec Hiero.

Aſſūptio btē v̄gīs fuit olī p̄figurata. q̄n̄ arca
dn̄i in domū regis dauid ē trāſlata. Rex dauid
corā arca cȳtharīſauit. ꝛ eā cū magno iubilo in
domū ſuā adduxit. In archa māna celi cōtine-
bat̄: ꝛ cōueniēt̄ ꝑ eā btā v̄go deſignat̄: qꝛ panē
angeloꝝ quē hō̄ māducauit. ipa generauit. Ar
cha d̄ ligno cedrī iputribili erat facta. figurās q̄
maria ī putredinē nō ē redacta. Rex dauid q̄ co
rā archa reſiliēdo cȳtharīſauit. regē celi ꝛ terre
xp̄m p̄figurauit: q̄ vt credit̄. mr̄i ſue ꝑſonalr̄ oc
currit: ꝛ eā cū magno iubilo ī domū ſuā itrodu
xit. Aſſūptio etiā marie. olī fuit iohī ī pathmos ī
ſula p̄figurata. Nā mlīerē q̄ndā admirabilē ī ce
lo videbat. q̄ ſole amicta erat. ꝛ maria circūdata
diuitate ī celū aſcēdebat. Lūa ſb̄ pedibꝫ ei⁹ eē vi
debat̄. ꝑ qđ ꝑpetua ſtabilitas marie deſignat̄.
Luna eī īſtabil̄ ē ꝛ nō diu manet plena. ꝛ deſiḡt
mūdū ꝛ oīa t̄rena. Hec īſtabilia maria ꝯtēnens
ſb̄ pedibꝫ cōculcauit: et ad celū vbi oīa ſtabilia
ſūt anhelauit:. Coronā etiā ī capite ſuo mlīer ha
bebat. q̄ ī ſe ſtellas duodecī cōtinebat. Corona
ꝯſueuit eē honoris ſignū: ꝛ ſignat honorē glīoſe
v̄gini ꝯdignū. Per duodecī ſtellas aplī ītelligū
tur: q̄ ī deceſſu marie oēs affuiſſe dicūt̄. Mlīe
ri ſūt date ale ad volādū. ꝑ q̄s ītelligit̄ aſſūptō
tā corꝑis q̄ aīe. Feſtiuitas aūt h⁹ ſctē aſſum
ptōīſ. figurata fuit olī ī mr̄e ſalomōis. Salomō
eīn rex ī throno glīe reſidebat: ꝛ mr̄i ſue thronū
ad dexterā poni faciebat. In quē ipaꝫ a dexterīſ
ſuis locauit: ꝛ qđcūq̄ꝫ pecierat ſibi nō negauit.
Sic ꝛ xp̄c mr̄eꝫ ſuā a dexſ̄is ſuis locauit: et oīa
q̄cūq̄ꝫ voluerit ab eo īpetrabit. O felix maria: ꝛ
oī laude digniſſīa. O v̄go maria dei genitrix glī
oſa. O ſb̄limis puerꝑa: q̄ deū autorē celi ꝛ terre
quē oīs creatura n̄ capit tuo īmaculato vtero
clauſū geſtaſti? Quid nos tātilli. q̄d actōe puſil
li. q̄d ī tuis laudibꝫ referam⁹: cū etiā ſi oīm nr̄m
mēbra v̄terent̄ ī līguas te laudare null⁹ ſuffice
ret? Quid dicā paup īgenio. cū d̄ te q̄cq̄d dixero
minor laus ē q̄ dignitas tua mereat̄? Quid ḡ de
te dignū dicā? q̄d referā: cū nō ſufficiat lingua
carnis tuas enarrare v̄tutes? O maria tui t̄cor
datō nois melle dulcior. nectare ſuauior. feſſos
recreat. meſtos letificat. oppreſſos r̄leuat. erran
tes ad viā ſalutis r̄uocat. ꝛ pctōres ne deſperēt
ſue ſuauitatis odore ꝯfortat. Sicut eīn tp̄e ver-
nali: cū ad alta celi ſol īcipit aſcēdē. ꝛ terris fe-
cūda radioꝝ ſuoꝝ lūinoſitatē īfūdē vegetabilia
cūcta hȳemali glacie ꝯſtricta īcipiūt reuiuiſcē:
aīantia q̄ꝫ ꝛ volatilia ī ātris ꝛ ſpecubꝫ ac diuer
ſis q̄buſq̄ꝫ latibul̄ abſcōdita. ad tāte lucis noui
tatē r̄ſpirare īcipiūt: ac vires r̄ſumē ꝛ cordis le
titiā cātibꝫ ꝛ plauſibꝫ letabūdis oſ̄ndē: hoīes q̄ꝫ
ſenes cū innoribꝫ ei⁹ ī aduētu exhilarāt̄: ꝛ tota
ſ̄ficies t̄re decore īduit̄ ꝛ applaudit ac ꝯḡtulat̄
Sic nob̄ accidit cū ſole amicta. v̄go fecūda. regi
na celi p̄electa: vt ſol: fines cordis nr̄i īgredit̄ ꝛ
memoria ei⁹ mētibꝫ nr̄is rutilātibꝫ abſq̄ꝫ nube ī
fūdit̄: ꝯtiuo nāq̄ꝫ duritie oīs ad tāte lucis īmē
ſitatē r̄ſoluit̄: arida cūcta roꝛe celeſtis gr̄e irri
gant̄: fugant̄ tenebre. lumen nouum exoritur
ꝛ gaudiorum nobis materia immēſa cumulat̄
O nomē admirabile. O nomē delectabile. O no-
mē grauidū ſacrīmētis: ꝛ diuis plenū mȳſterijs.

O nomē glorioſum. O nomē celeberrimū. O no
men ſublime: ante tēpora vniuerſa ī dei p̄deſti-
natōne cōpoſitum. et in tēpore digne pſone: ſm
rem cōueniēter impoſitū. O nomē qđ nominat̄
ſepius: ⁊ frequētat̄ dulcius in conſilio et cōgre
gatione iuſtorum: ⁊ quod verſat̄ clementius in
ore peccatoꝝ. Quis eñ vnq̄ criminū veniā pe-
cijt: niſi mediāte maria? Omnes mariā inuocāt
Omnes mariā nominānt. Mariā p̄ omībꝫ amāt
Omnis etas ſexus et profeſſio: mariam ſtudioſe
reclamat. Cum eñ ſūmum regē peccādo perdi
mus. cū angelos et ſanctos oīs offendimꝰ. cū
etiā nobiſipſis graues ſumꝰ: ⁊ oīno neſcimꝰ qđ
agere debeamus. hoc ſolū reſtat miſeris: vt ocu
los cordis ⁊ corpis ad te leuemus. conſiliū que
rentes. petentes auxiliū. Unde Anſelmꝰ. Nihil
certe vtiliꝰ poſt deū memoria matris dei. nihil
ſalubrius meditatōne pij amoris. quo feruebat
in memoria et cōtemplatōne filij ſui. nihil iocun
dius ſapore pertracti gaudij eius. quo multipli
citer paſcebat̄ in eodē: et p eūdem filiū ſuum.
Sepe quidē vidimꝰ et audiuimꝰ plurimos homi
nū. in ſuis periculis recordari nomīs ipſius bea
te Marie virginis. et ilico omnis periculi ⁊ malū
euaſiſſe. Uelocior eſt eñ nonnūq̄ ſalus memo-
rato nomīe eius: q̄ inuocato nomīe domini ihu
vnici filij eius. Et id quidē nō ideo fit: q̄ ipſa ma
ior eo ſit. aut potētior. nec eñ ipſe magnus aut
potēs eſt p illā: ſed illa p ipm. Quare ergo ſalꝰ
promptior ī recordatōne eius q̄ filij ſui ſepe pci
piatur? dicam quod ſentio. Filius quidem eius
dominus eſt et iudex omniū. diſcernens merita
ſinguloꝝ. Dum igit̄ ipſe a quouis ſuo nomīe in-
uocatus. non ſtatim exaudit. pfecto iuſto iudi-
cio id facit. Inuocato aūt noīe mr̄is ſue: ⁊ ſi me
rita iuocātis nō merent̄. merita mr̄is itercedūt
vt exaudiat̄. Hec deniq̄ humanꝰ vſus q̄tidie p
bat: cū q̄s pꝓpoſito amici noīe ab alio ipetrat effi
cacit̄: qđ ſimplr̄ ſua p̄ce nequāq̄ ipetrare vale-
bat. Itaq̄ ſi tam vtilis ē ī ſubueniēdo memoria
nomīs mr̄is dei: nō mirū ſi magis affert fructū
frequēs meditatō ſancti amoris eiꝰ: ſi plenā io
cūditatē dabit dulci ſtudio. cogitata et recogi-
tata imenſitas gaudij eius. Hec Anſel. Tibi ḡ
O ſpes nr̄a gaudiū et leticia cordis nr̄i. ego pec
cator ī vocē ſalutatōnis et laudis cupiēs prūpe-
re. teq̄ ex intimo cordis. cū gemitu et lacrimis
et deuota cordis genuflectōe affectuoſiſſime ma
trē ḡre ſalutare et laudare: cū mēte ptracto vi-
ros illuſtres q̄ te ab inicio laudauerūt. p̄ ſtupo
re deficio. ⁊ vltra ſpm̄ non habeo. Sꝫ cū ad me
ipm̄ redeo. hec itra me reuoluo: dicēs. Salue o
pia dei mr̄: et virgo: quā laudat orbis ēre ⁊ ple
nitudo eiꝰ. celi celoꝝ et oīs virtꝰ eoꝝ: quicq̄d de
p̄conio tuo lingua dicē potuit. calamꝰ ſcribere
valuit. cor potuit cogitare oībꝫ illis ſil' collectis
et ꝯſcriptis. ⁊ ī vnū manipulū cōgeſtis. cētupli
cata: ⁊ infinicies multiplicata corde deuoto. au-
reo cū decore. mellifluo ſapore. ⁊ odore aromati
co tibi porrigo ad laudandū et glorificandū te
virgo beata nūc ⁊ in eternū. Uñ Augꝰ. Accipe
itaq̄ quaſcūq̄ meritis tuis ipares grāꝝ actio
nes ⁊ laudes: et cū ſuſcipes vota. culpas nr̄as:
orādo excuſa. Admitte noſtras p̄ces itra ſacra
riū pie exauditōnis: ⁊ reporta nobis antidotū
recōciliatōnis. Sit p te excuſabile: qđ p te inge
rimus. fiat impetrabile quod fida mēte poſcimꝰ
accipe quod offerimus. impetra qđ rogamꝰ. ex
cuſa quod timemꝰ: quia nec potiorē meritis in
uenimꝰ ad placādū irā iudicis: q̄ te que merui-
ſti mat̄ exiſtere eiuſdē redēptoris ⁊ iudicis. Suc
curre ergo miſeris. Iuua puſillanimes. refoue
flebiles. ora p pplo. interueni p clero. intercede p
monachoꝝ choro. exora p deuoto femīeo ſexu.
Sentiāt oēs tuū iuuamē quicūq̄ deuote cele-
brant tuā aſſumptōē. Sit tibi cōpaſſio ſup af-
flictis. ſit piꝰ affectꝰ ſup celoꝝ pegrinis. Et cum
te ſemp letantē aſpicis. fletus q̄z nr̄os ad deum
ipſa admittas: eūq̄ vt ꝓpriū filiū pro nobis iter
pelles p̄camur. Nos eñ adhuc in hac terra af-
fligimur. iniurijs laceſſimur. obprobrijs affici-
mur. eſurimus. ſitimus. ſomnū patimur. ī car-
cere retinemur. Tu vō in celeſtibꝫ regnis. p̄la-
ta es cūctis virginū choris. Tu agnū quocunq̄
perrexerit ſequeris. tu virgineos choros: ⁊ ab ī
centiue carnis illecebris alienos. p albentia li-
lia. roſaſq̄ vernātes: ad fontē perennis vite po
tādos iuitas. Tu ī illa beatoꝝ feliciſſima regna
p̄mi ordinis dignitate intēpta. plantis roſcidis
oberrās. iter paradiſi amenitatē gramineoſq̄.
⁊ crocos tenero poplice pgis. feliciq̄ palma vi-
olas imarceſſibiles carpis. Tu ꝯcinis ſine fine
choris cōiūcta angelicis: archangeliſq̄ ſociata
ī defeſſa voce ſanctꝰ clamare ñ ceſſas. Tu ī cubi
culo regis. btitudine gēmis ac margaritis orna
ta extitis. Tibi thronꝰ ab angelis ē collocatꝰ in
aula regis eterni. teq̄ ipſe rex regū: vt mr̄ē ve
ram ⁊ decorā ſponſam. p̄ oībꝫ diligens. amoris
amplexu aſſociat. Nec mirum ſi dignet̄ tibi ad
gaudere deꝰ regnās ī celis. quē tu puulum ex te
hoīē natum totiēs oſculata es ī terris. Has ḡ
tuas felicitates poſſidēs. cōuerte ad nr̄aꝝ miſe
riaꝝ ſalutē. Inē hec fr̄es cariſſimi toto mētis af
fectu btīſſime v̄ginis intēceſſiōibꝫ nos ꝯmittamꝰ
Oēs patrocinia oī niſu iploremꝰ: vt dū nos ſup
plici eā obſeqo frequētamꝰ ī t̄ris. ipſa nos ſedu-
la p̄ce cōmēdare dignet̄ ī cel'. Neq̄ eñ dubiū eſt
eā q̄ meruit p liberādis pferre p̄ciū. poſſe plus
ſctīs oībꝫ libatis ipendē ſuffragiū. Sꝫ qđ nob p
deſt hāc iterpellare vocibꝫ: niſi et hūilitatis eiꝰ
exēpla teneamꝰ: Curemꝰ ḡ dilectiſſimi fr̄es: vt
cū hꝰdiei feſtiuitati inteſſe cupimꝰ. veſtimētis
hūilitatis atq̄ caritatis iduti appeamꝰ. Nō nos
īuidia aliene felicitatis torq̄at. ñ ira vſq̄ ad di-
uiſionē dilaniet. nō cupiditas a nob xp̄m exclu
dat. nō ſecl'i nos triſticia exurat. nō pſpitas eiꝰ
icaute decipiat. nō luxuria inq̄net. nō imūdicia
polluat. non elatio corrumpat. non ſuperbia ī-
flet: vt cum nos virtutibus ornatos. caritate
coniūctos. humilitate fundatos. beata dei ge-
nitrix maria ſue nos intereſſe feſtiuitati pſpe-
xerit ardentiꝰ ſubuenire feſtinet apđ filiū ⁊ dn̄m

ſuum ihm xp̄m deū ſaluatorē nostrū: qui co⸗
ronis ꝑhennis regni clarificat ſanctos ſuos.
⁊ eſt eterna laus ⁊ expectatō oībꝫ electis ſuis.
hec Aug. Un̄ ⁊ Anſhel. Rogamꝰ ḡ te dn̄a. ꝑ
ipam grām q̄ te pius ⁊ oīpotens deꝰ ſic exalta
uit. ⁊ oīa tecū poſſibilia donauit. quatenus id
apud ipſuʒ nobis obtineas. vt plenitudo grē
quā meruiſti ī nobis ſic opeꝛ̄. qđ ꝑticipiū bti
premij eiꝰ nobis miſcđiter: qn̄qꝫ doneꝛ̄. Ab hoc
q̄ppe deus noſter ꝑ te factꝰ eſt frater nr̄. vt quē
admodū ip̄e dignatus ē ꝯſors fieri nr̄e hūani
tatis. ſic nos mereamur ꝯſortes fieri ſue diui
tatis. Intende ḡ piſſima dn̄a. vt nobis ad ef⸗
fectū ꝑueniat. ꝓpter qđ deus noſter ex tuo ca⸗
ſtiſſimo vtero factus homo inter hoīes venit
Nec ſis queſumꝰ exoratu difficilis. qꝛ ꝓcul du⸗
bio idem benigniſſimꝰ filiꝰ tuus erit ad cōcedē
dū quicq̄d voles ꝓmptus ⁊ exaudibilis. Tātū
modo itaqꝫ velis ſalutē noſtrā ⁊ vere nequaq̄
ſalui eſſe nō poterimꝰ. Quid ḡ ſtringes larga
viſcera miſcđie tue cōtra nos dn̄a: vt nolis ſal
uari nos. Certe deus nr̄ teſte ꝓpha miſcđia no
ſtra ē. tu eiuſdē dei noſtri abſqꝫ dubio vera ma
ter es. Si tu ḡ q̄ deles ⁊ reuera miſcđie maꝛ̄.
denegas nobis effectū miſcđie. cuiꝰ tā mirabili
ter facta es mater. qđ faciemꝰ cū idē filiꝰ tuꝰ
aduenerit cūctos equo iuditio iudicaturꝰ? Si
quidē licet ipſe filius tuus ſit ꝑ te factꝰ frater
nr̄. vtiqꝫ tn̄ vbi volūtatē tuā ſue videlꝫ dulciſ⸗
ſime matris magis porrectaʒ aduerterit. illuc
ſeruata equitatis ratōe. a qua te nullatenꝰ di⸗
ſcrepare velle videbit. iuditij ſui ſn̄iaʒ. ſiue ad
miſcđiam inflectēdo. ſiue ad iuſticiā intēdēdo
ꝓmulgabit. Subueni ḡ nobis dn̄a. ⁊ nō ꝯſide
rata pctoꝝ noſtroꝝ multitudīe. velle tuuʒ ad
miſerendū nobis inflecte. Cogita q̄ſumꝰ ⁊ re⸗
cogita apđ te. qꝛ nō ad dānandū ſꝫ ſaluanduʒ
pctores. ꝯditor noſter factus eſt hō ex te. Cur
itaqꝫ nō iuuabis nos pctores. q̄ in tantā celſi
tudinē es ꝓpter nos eleuata. vt te dn̄am bēat
⁊ venereꝛ̄ tota pariter creatura? An id vtrū ꝑe
amꝰ ampliꝰ nō curabis. qꝛ quicq̄d de nobis mi
ſeris vlꝛ̄ eueniat. glīe tue nulla iactura inde ꝓ
ueniat? Et hoc q̄deʒ fortaſſis aliq̄ modo bona
dn̄a poſſes. ſi ꝓ tui ſoliꝰ exaltatōne et vtilitate
mr̄ dei facta fuiſſes? Sꝫ vtiqꝫ deꝰ qui hoīem aſ
ſūpſit ex tua caſtiſſima carne. hoc fecit ꝓ tua
⁊ nr̄a ꝯmuni ſalute. Si ḡ tu q̄ plena ſalute es
potita. nō intēdis vt eadē ſalus ꝓ modulo nr̄o
etiā ad nos vſqꝫ ꝑtingat. iā tuoꝝ ſufficiēs co⸗
modoꝝ nr̄oꝝ negligens eē videberis: q̄ ꝓ totiꝰ
mūdi ſaluatōe meruiſti fieri mater altiſſimi:
cū nos poſtpoſueris q̄s obuoluit funꝰ ſeculi.
Quid ḡ queſo ꝓderit nobis tua felix ⁊ glorio⸗
ſa exaltatō. ⁊ qua inde habemꝰ dulcis ⁊ effectu
oſa exultatō. Ut ḡ filiū tuū totiꝰ mūdi ſaluato
rē. ⁊ te eiꝰ recōciliatricē veraciꝛ̄ eſſe ſenciamꝰ
eo nos ꝓpenſiori ſtudio iuua ꝓcamur ⁊ foue. q̄
ī fecibꝫ mūdi natos ⁊ alitos. potiori leuamīe
ꝑſpicis indigere. Ab initio deniqꝫ renouatōis
hūane. oībꝫ ſub tuū p̄ſidiū ꝯfugientibꝫ hucuſ⸗
qꝫ ſuccurriſti. ⁊ idcirco ꝓ oī creatura oī laude
digniſſima. dici et eſſe meruiſti. Eya ſuccurre
nob. ⁊ oramus vt laus quā ꝑ tot ſecula poſſe⸗
diſti. ꝯtinua tibi duret ī grā ipſa q̄ mūdo ſub⸗
ueniſti. Tibi ḡ nos ꝯmēdamꝰ. tu ꝓcura ne ꝑe⸗
amꝰ. Effice potiꝰ vt ſalꝰ nr̄a de die in diē multi
pliceꝛ̄. ⁊ filio tuo dn̄o ihu xp̄o vita noſtra iu
gi deuotōne famuleꝛ̄. hec Anſhelmꝰ. Oratio.

Deus dator gaudij. largitor ſolatij. luctꝰ
releuator. meroris effugator. q̄ beatam
virginē mariā matrē tuaʒ maieſtatis
ſpeculū. angeloꝝ ſolatiū. tue bonitatis ymagi
nē. nr̄e ſalutis originē. multiplici gaudio ī ter⸗
ris ⁊ ī celis letificaſti: ꝯcede mihi ſupplici tuo
vt qui ad eā q̄ſi ad fontē gaudij ī doloribꝫ me⸗
is fiducialiꝛ̄ recurrē p̄ſumo. valeaʒ ipiꝰ meri⸗
tis ⁊ interceſſione p̄ntis. ⁊ ꝑpetui gaudij effe⸗
ctū ſentire. ⁊ ad illud ineffabile gaudiū q̄ aſſū
pta tecū gaudet ī celis feliciter ꝑuenire Amē.

De finali iuditio. Capitulū. LXXXVII.

Post p̄dicta que iā com
pleta ſūt. reſtat vt de finali iuditō
et q̄buſdā alijs nōdū ipletis aliq̄d
videamꝰ. Finale itaqꝫ iuditiuʒ q̄⸗
dam ſūt accidētia. ſ. pena purgatorij. eccl'e ſuf
fragia. ⁊ antixp̄i ꝑſecutio. q̄dam cōcomitātia
ſ. ꝯflagratio mūdi ⁊ corꝑm reſurrectō. ⁊ q̄daʒ
ſequētia. ſ. pena infernal' ⁊ glīa celeſtis. De
purgatorio ſciēdū. q̄ ī eo duplex pena ē. vna
dāni de carētia diuīe viſionis. alia ſenſꝰ de af⸗
flictōne caloris aut frigoris vel pene alterius
generis. ⁊ q̄tū ad vtrūqꝫ. mior pena purgato
rij. maior ē q̄ maxia pena huiꝰ mundi. Bern̄.
Sola dies purgatorij ſupat paſſiones ſctoꝝ.
Ratio aūt acerbitatis pene purgatorij ē iſta.
qꝛ cū deꝰ plꝰ q̄rat emendā q̄ penā. plꝰ ponderat
ī p̄nīa ꝟtutē bone volūtatis q̄ penā afflictō⸗
nis. vn̄ plꝰ ponderat deꝰ modicā penā volūta⸗
riā in p̄nti. q̄ mltā nō ita volūtariā ī futuro
ſicut plꝰ valet modicū auri q̄ multū plūbi. vn̄
ſm Aug. Una gutta aq̄ lacrimaꝝ tantū facit
hic ꝑ emēda. quantū decē anni in purgatorio.
Et oꝑtet vt qđ ibi deficit ī volūtate. ſuppleaꝛ̄
ī acerbitate. Neceſſe ē aūt: vt ait Aug. q̄ tātū
vrat dolor. quantū inheſerat amor. Tāto enī
q̄ſqꝫ torq̄ꝛ̄ diutiꝰ. q̄nto affectꝰ eiꝰ venialibꝫ ihe
rebat fortiꝰ. Un̄ tādiu differꝛ̄ q̄s a glīa. q̄uſqꝫ
fiet ſine oī macula. ſic erat ī baptiſmo. Noli ḡ
ꝯtempnē venialia. ꝓ q̄bꝫ tāta pena ē expectā
da. Cur aūt aīa incorꝑea corꝑalibꝫ penis te
neaꝛ̄. declarat Augꝰ dicēs. Aīe q̄ in corꝑibꝫ vi
uētes ꝑ dilectōeʒ reꝝ viſibiliū corꝑalibꝫ ymā
ginibꝫ afficiūꝛ̄. a corꝑibꝫ exeūtes ī eiſdē ymā⸗
ginibꝫ tormēta paciūꝛ̄. Propterea eī corꝑali⸗
bus paſſionibꝫ ibi teneri p̄nt. qꝛ a corruptōne
corꝑaliū affectōnū hic mūdate nō fuerūt. quā
corpulentiā de corꝑis delectatōe traxerūt. Et
iterꝫ. Si eī aīa a corruptōe corꝑaliū affectio⸗
nū hic n̄ mūdaꝛ̄. corꝑe exuta corꝑalibꝫ teneꝛ̄
paſſionibꝫ. Studeat ḡ in hac vita ſe ab hmōi
feculētia mūdare. q̄tenꝰ cum hic exierit. nihil
corꝑeū ſecū trahat. ⁊ a corꝑis paſſiōe imunis

exiſtat. hec Aug⁹. Suffragioꝝ aũt ſũt q̃tu-
oꝛ modi generales. ad q̃s oẽs alij reducũt̃. ſ.
oꝛõ. ieiuniũ. elemoſina. ⁊ ſacr̃m altaris. Hec
ſuffragia defũctis ꝓſũt ſm̃ magis ⁊ min⁹. ꝓ di
uerſitate meritoꝝ ĩ moꝛtuis. vel ꝓ caritate vi
uoꝝ q̃ magis ſolicitãt̃ ꝓ moꝛtuis aliq̃bꝰ q̃ͣ ali
is. Illa ei ſuffragia q̃ ſpãlr̃ fiũt ꝓ aliq̃bꝰ. pl⁹ va
lent ill̃ q̃ͣ alijs. licꝫ etiã alijs aliq̃ mõ cõicent̃.
Suffragia ṽo q̃ cõiter fiũt ꝓ defũctis. q̃uis oĩ
bus ꝓ modulo ſuo ꝓſint. illis tñ ãpli⁹. q̃ dũ eſ-
ſẽt ĩ ſtatu vie. magis meruerũt vt ſibi ꝓdeſſẽt
Vñ greg⁹. Illis ſacre victime moꝛtuis ꝓſũt:
q̃ hic viuẽdo obtinuerũt. vt eas etiã p⁹ moꝛtẽ
bona adiuuẽt. q̃ hic ꝓ ip̃is ab alijs fiunt. Int̃
hoc aũt pẽſandũ ẽ. q̃ͣ tutioꝛ via ſit. vt bonũ qđ
q̃ſq; p⁹ moꝛtẽ ſuã ſperat agi ꝑ alios. agat duꝫ
viuit ip̃e ꝑ ſe. Beati⁹ q̃ppe ẽ liberũ exire. q̃ͣ p⁹
vincula libertateꝫ querẽ. Tũc ğ vere ꝓ nobis
deo hoſtia accepta erit. cũ nos ip̃os hoſtiã fece
rim⁹. Et fidẽt̃ dico: qm̃ hoſtia ſalutari p⁹ moꝛ
tem ñ ĩdigebim⁹. ſi añ moꝛtẽ deo hoſtia ip̃i fu-
erim⁹. hec greg. Inſuꝑ ne aliq̃d bonũ ꝑeat. il
la bona q̃ q̃s peccãdo opat̃ moꝛtificata alijs
ſaluãdis dabũt̃. Sic qñ coꝛꝑali moꝛte q̃s mo
rit̃. frẽs ⁊ ꝓpinq̃ ĩ bonis ei⁹ ſuccedũt. Anti-
xp̃c ṽo q̃tuoꝛ modis ſubuertẽdi hoĩes arma-
bit̃. ſ. callida ꝑſuaſione. miracl̃oꝝ opatõe. bo
noꝝ largitõe. toꝛm̃toꝝ exhibitõe. Predictis q̃-
tuoꝛ mõis. mlt̃os ad ſe t̃het. Trahet aũt malos
ꝑ mũera. bonos ꝑ toꝛm̃ta. ſĩplices ꝑ p̃dicatõꝫ
⁊ miracula. Hẽbit ſecũ magos ⁊ maleficos. re
ges q̃; ⁊ prĩcipes. vñ ĩ Apoca. Vidi ð mari be
ſtiã aſcẽdẽtẽ. i. antixp̃m. hñtẽ capita ſeptẽ. i.
prĩcipes vniuerſos. ⁊ coꝛnua decẽ. i. illos q̃ ĩ-
pugnãt decalogũ. Hic ex ꝑentibꝰ ſenibꝰ ꝯcipie
tur. ⁊ naſcet̃ ĩ babilõe de tribu dan. ⁊ ſic ĩ xp̃o
oĩs plenitudo diuinitatis ĩhitauit. ita ĩ antixp̃o
oĩs plenitudo iniq̃tatis ĩhitabit. q꞉ in ip̃o erit
ſp̃us malign⁹ caput oĩm maloꝝ. ꝓpt̃ qđ ⁊ fili⁹
ꝑditõis vocabit̃. Int̃ occultũ aduẽtũ antixp̃i
q̃ ẽ ꝑ natiuitatẽ. ⁊ manifeſtũ q̃ erit ꝑ p̃dicatõ
nẽ. ⁊ aptã ꝑſecutõem. veniẽt helyas ⁊ enoch:
vt ip̃i repugnẽt ⁊ errãtes ad viã ṽitatis redu
cãt: q̃ vtriq; ꝑ zachariã due oliue. i. ſp̃ũſancto
vncti. ⁊ ꝑ iohẽm duo cãdelabra. i. lumẽ dãtes
alijs noiant̃. ⁊ p̃dicabũt diebꝰ mille ducẽtis ſe
xaginta. i. tribꝰ ãnis ⁊ dimidio ſic ⁊ xp̃c p̃dica
uit. amicti ſaccis. i. pniam p̃dicãtes ⁊ exẽplo
ſui oñdẽtes. Et oẽs q̃ cognoſcẽ ⁊ ꝯfiteri verũ
deũ volũt. hos duos ſenes ⁊ veraces teſtes ſb-
ſequũt̃. iniquũ erroꝛẽ deſerẽtes. qm̃ ip̃i ĩ ma-
gnis. ⁊ corã deo. ⁊ corã ꝓpl̃o fulgebũt. vicos ⁊
ciuitates ⁊ plateas. atq; alia loca vbicũq; fili
us ꝑditõis ꝯtriã doctrinã ſuã efflauerit ꝑcur-
rẽtes. ac in eis multa ſigna ĩ ſp̃ũſcõ faciẽtes
ita vt oĩs ꝓpl̃us q̃ ea viderit ĩ maximã ãmira-
tõem ducat̃. Idcirco aũt hec magna ſigna ſu
pra firmã petrã ſolidata illis dabũt̃. q̃ten⁹ il-
la ꝯtria ⁊ falſa ſigna abijciant̃. Tandẽ ãtixp̃c
occidet eos in hierl̃m. ⁊ iacebũt coꝛꝑa eoꝝ in
plateis tribꝰ diebꝰ ⁊ noctibꝰ ⁊ dimidio. q꞉ nul

lus audebit coꝛꝑa eoꝝ ſepelire ꝓpter metũ an-
tixp̃i. vt quicũq; viderit timeant eis cõfoꝛma
ri. Poſt tres aũt dies ⁊ dimidium reſurgent.
⁊ in celũ in nube aſcendent. Antixp̃c ṽo quin
decim diebus regnabit poſt moꝛtẽ illoꝛũ. Re-
gnabit aũt tribꝰ annis ⁊ dimidio. ⁊ poſt domi
nus poteſtate ſua occidet eũ. ſiue ꝑ ſe ſiue per
Michaelem archangelũ. Occidet̃ aũt ĩ mon-
te oliueti in papilione et in ſolio ſuo. in loco
illo vñ dñs aſcẽdit. ſ. in p̃fati mõtis vertice. q̃
dicit̃ inclit⁹. q꞉ ex eo ſaluatoꝛ aſcendit ad pa-
trem. ibi namq; ꝑibit vnð dominus aſcendit.
Quo interfecto. nõ ſtatim veniet dominus ad
iuditiũ: ſed concedent̃ quadragintaquinq; di-
es ad refrigeriũ ſanctoꝛũ. ⁊ ad penitentiã ſub
uerſoꝛũ. Quãtũ aũt ſit ſpatiũ ĩter illos qua-
dragintaq̃nq; dies ⁊ finẽ mũdi nemo ſcit. Iu-
dei tũc ad p̃dicatõem enoch ⁊ helie cõuertent̃
ad fidem. ⁊ ſancta eccleſia vſq; in finẽ mundi
pacifica q̃eſcet. q꞉ ex tũc fraudulentia ⁊ ſeuitia
dyaboli penit⁹ deficiet. Circa cõflagratõem
mũdi ſciendũ ẽ. q̃ͣ ignis ꝑmaxim⁹ aduentũ iu-
dicis p̃ueniet. ⁊ faciẽ ei⁹ p̃cedet. q꞉ ṽtute diuĩa
nõ ſolũ ignis q̃ ẽ in ſpera ſua. ſꝫ etiã oẽs ignes
⁊ q̃ in terra ⁊ ſuꝑ terrã ſũt. ad mũdi cõflagra
tõem cõcurrẽt. Per iſtũ ignẽ q̃ſi ſiml̃ fiet pur
gatio iuſtoꝝ ⁊ punitio maloꝝ. incineratõ coꝛ
poꝝ ⁊ cõſũptio terrenaſcentiũ. Hẽbit eñ iſte
ignis offitiũ q̃tuoꝛ igniũ. videlꝫ ignis ĩfernal̃
ad repꝛoboꝝ punitõꝫ. ignis purgatoꝛij ad bo-
norũ a venialibꝰ purgatõem. ignis terreſtris
ad vegetabiliũ ⁊ ſenſibiliũ ꝯſũatõem ⁊ coꝛꝑm
incineratõem. ⁊ ignis elemẽtaris ad elem̃toꝝ
ſubtiliatõem ⁊ innocatõis coꝝ diſpõneꝫ. Per
hũc ğ igneꝫ ita facies t̃re exuret̃. q̃ͣ figura h⁹
mũdi ꝑibit. ſicut ⁊ olim ꝑ diluuiũ factũ fuit.
Et meritõ primũ dei iuditiũ fuit ĩ aq̃ ꝯ ardo-
rẽ luxurie q̃ tũc viguit. vltimũ ṽo iuditiũ erit
in igne. cõtra tepoꝛẽ caritatis. q̃ tũc ſeneſcẽte
q̃ſi mũdo r̃frigeſcet. Quo facto ſtatĩ erit re
ſurrectõ moꝛtuoꝝ coꝛꝑm. cuꝫ aduẽtu iudicis
ad iuditiũ. ⁊ tũc inflãmabit̃ tot⁹ mũd⁹ ꝑ circui
tũ. Quia ei hõ meruit ⁊ demeruit ĩ aĩa ſiml̃ ⁊
coꝛꝑe. puniet̃ vel p̃miabit̃ ĩ vtroq;. ⁊ iđ ĩ eiſdẽ
opꝫ eũ reſurgere. Reſurgẽt aũt oẽs tã boni
q̃ͣ mali. nulla in eis exñte dĩa. q̃tũ ad ordinẽ
tꝑis: ſꝫ q̃tum ad oꝛdinẽ dignitatis. Nam mali
ſurgẽt defoꝛmes ⁊ paſſibiles. ĩmo tãignomio
ſum erit coꝛp⁹ pctõꝛis. q̃ͣ aĩa reſumens ip̃m:
ſtupebit qñ illud videbit. ⁊ ip̃m videre abhoꝛre
bit. et vellet poti⁹ hr̃e tale coꝛpus. quale erat
qñ dimidiũ comeſtũ fuit a vermibꝰ. In bonis
aũt natura ſeruabit̃ ⁊ vitia detrahent̃. ⁊ erit
coꝛp⁹ ſepties clari⁹ q̃ͣ ſol ſit mõ. Quanto fue-
rint crimina maloꝝ abhominabiliora. tanto
erũt coꝛꝑa eoꝝ defoꝛmiora. Et quãto fuerint
merita iuſtoꝝ plura ⁊ maioꝛa: tãto erũt coꝛ-
pora eoꝝ pulcrioꝛa ⁊ clarioꝛa. Coꝛp⁹ minimi
pueri ſeptiplicit̃ clari⁹ ſole erit. Si ali⁹ fuerit
ĩ decuplo eo ſc̃tioꝛ. illi⁹ coꝛp⁹ ĩ ðcuplo erit illo
clari⁹. ⁊ ſilr̃ ĩtellige decẽties ⁊ milleſies. Et ſic

xp̄c infinities ē oīb᷒ ſanctis ſāctioꝛ. ita eſt īfi-
nities corpꝰ eiꝰ oīb᷒ ſanctis clariꝰ. Oēs aūt tā
boni q̄ꝫ mali reſurgēt incorrupti ⁊ integri cor
poꝛe. vilꝫ ſine aliq̄ mēbroꝝ diminutōne. ī debi
ta ſtatura ẜm mēſurā etatis plenitudis xp̄i. ſꝫ
boni tm̄ in gloriā īmortalitatis īmutabūť. vn̄
Aug⁹. Sꝫ ſi xp̄c in ea mēſura corpis ī q̄ mor
tuus eſt reſurrexit. nephas ē dicere cū reſur-
rectōnis oīm tp̄s venerit. acceſſuraꝫ corpi eiꝰ
eā magnitudinē quā nō habuit. vt longiſſimꝰ
poſſit fieri equalˀ. Si aūt dixerimus ad dn̄ici
corpis modū. etiā minoꝝ maiorūqꝫ corpa re-
digēda: ꝑibit de multoꝝ corpib᷒ ꝑplurimū. cū
ip̄e nec capillū ꝑiturū eſſe ꝓmiſerit. Reſtat ḡ
vt quiſqꝫ recipiat ſuā menſurā quā vel habuit
in iuuētute ſi ſenex ē mortuꝰ. vel fuerat habi-
turꝰ ſi eſt an̄ defūctus. Et iō nō eſt dictum ab
ap̄lo in menſurā ſtature. ſꝫ in menſurā etatis
plenitudis xp̄i. qꝛ reſurgūt corpa mortuorū ī
iuuenili etate ⁊ roboꝛe. ad quā xp̄m ꝑueniſſe
cognouimꝰ. Hec Augꝰ. Reſurrectio ḡ tria
corriget in natura. ſ. defectū ſicut ī pueris. et
mutilatis ſiue in diminuta natura mēbrorū.
ſuꝑfluū. ſ. vnguiū. criniū ⁊ hmōi. erroꝛē ſicut
ē in mōſtruoſitate mēbroꝝ. Reſurgēt qꝫ cor-
pora eoꝝ nūero eadē q̄ prius. ex eodē puluere
in quē redacta fuerant. ita qꝛ in quaſcūqꝫ au
ras vel ſinꝰ puluis ille fuerit diſꝑſus. ad eādeꝫ
aīam redeat q̄ ip̄m ꝓmitus vt viuēt ⁊ creſcerꝫ
aīauit. Nec ſolū reſurgēt corpa q̄tū ad mēbra
ꝓncipalia: ſꝫ etiā saluis capillˀ ⁊ ceteris mēbriſ
ad decoꝛē facientib᷒. Reſurgēt em̄ hoīes q̄tuꝫ
ad eſſe ⁊ q̄tū ad integrū eſſe. ⁊ q̄tū ad decorū
eſſe. Et hoc ī momēto. i. breuiſſimo ⁊ anguſtiſ
ſimo ſpatio tp̄is. in ictu oculi trāſuolat media
⁊ trāſit ad remota. in nouiſſima tuba. i. ꝑ vo-
ceꝫ magnā ⁊ manifeſtā pꝰ quā n̄ erit alia. Hec
tuba clamoꝛ ille intelligiť. de q̄ in euāgelio dr̄
Media nocte clamoꝛ factus ē. ecce ſponſꝰ ve-
nit exite obuiā ei. Nō em̄ tūc veniet cū ſperať
ſꝫ media nocte. id ē occulte valde ⁊ inſperate
Tube nomīe aliq̄d euidēs ⁊ ꝑclarū ſignū acci
piť. qd̄ nutu diuino dabiť. qd̄ archāgeli vox
⁊ tuba dei alubi. ⁊ etiā vox filij dei in euange-
lio dr̄. Et bn̄ diciť tuba dei. qꝛ q̄ſi ad bellū cō-
tra inimicos veniet. ⁊ efficatiā dabit ei qꝛ ꝑ il-
lam mortui reſurgēt. Vox ḡ tube ẜm quoſdā
ē impiū xp̄i reſurgere imꝑantis. ẜm alios vō
ē manifeſta xp̄i apparitio: pꝰ reſurrectōem vō
ſtatī erit iuditiū. Erit aūt in valle Joſaphat
q̄ ſita eſt ad orientē inter hieruſalē ⁊ montem
oliueti. qꝛ hierlm̄ ⁊ terra adiacēs ē locus me-
dius ꝯmunis omib᷒ natōnib᷒. ac famoſiſſimꝰ
⁊ publicus ꝓpter opa nr̄e redēptōis. Joſaphat
aūt interp̄tať iuditiū dn̄i. Ad iuditium ḡ dn̄i
ꝯgregabunť oēs impij vt dānenť. iuſti vō nō
deſcendēt in vallē iuditij vt dānenť: ſꝫ in nu-
bib᷒ obuiā xp̄o eleuabūť. Xp̄c em̄ nō deſcēdit
in terrā ad iuditiū. ſꝫ in aere ſedebit cōtra lo-
cū mōtis oliueti. ex q̄ aſcendit: ſtipatꝰ agmi-
nib᷒ ⁊ virtutib᷒ celoꝝ. Et erit iuditiū illud
horribile ex oī pte. Suꝑ erit iudex iratꝰ. ſub-
tus patens infernꝰ: intus ꝯſcia remordēs. ex
tra mūdꝰ ardēs. a dextris pc̄ta accuſātia. a ſi-
niſtris infinita demonia terrētia. circa boni
āgeli ī infernū pellētes. ⁊ mali ab ip̄m ťhētes
Ibi etiā erūt oēs ſc̄ti ſn̄iam iudicis approbā-
tes. ⁊ oēs mali cū bonis. pc̄ta dānatoꝝ cogno
ſcētes. Et tūc xp̄c blandꝰ iuſtis ⁊ terribilˀ appa
rebit iiuſtis. Adeo q̄dē iratꝰ reprobis videbiť
vt dicāt montib᷒ ⁊ petris cadite ſuꝑ nos. ⁊ ab
ſcōdite nos a facie ſedētib᷒ ſuꝑ thronū ⁊ ab ira
agni. Stigmata qꝫ mōſtrabit. ⁊ paſſionis inſi
gnia. ſ. crucē. clauos lanceā coronā ⁊ flagella

Tota q̄ppe trinitas ī iuditio futuro iudica-
bit autoꝛitatiue. ⁊ iuriſdictōe ordīaria: ſꝫ xp̄c
inq̄tū hō iudicabit executīe ⁊ iuriſditōne dele
gata. qꝛ iudex dꝫ eſſe manifeſtꝰ oīb᷒ iudicādis
deꝰ ať pr̄ vel filiꝰ ẜm diuinā naturā nō videbiť
ab oīb᷒ ī iuditio. qꝛ tūc oēs eēnt bt̄i. cū ī viſio
ne ꝯſiſtat bt̄itudo. ⁊ iō executio iuditij data ē a
pr̄e xp̄o hoī. q̄ poterit ab oīb᷒ videri. Vn̄ pr̄a-
tē dedit ei iuditiū facē. ſ. executīe. qꝛ filiꝰ hoīs
ē ab oīb᷒ viſibilˀ bonis ⁊ malˀ. Nō apparebit in
fořa dei. qꝛ ſolˀ mūdis corde ꝓmittiť viſio foře
dei. ſꝫ ī forma ſui. vt poſſit ab oīb᷒ videri: iu-
ſte iudicaturꝰ ī ea forma. ī q̄ iiuſte iudicatꝰ eſt
vn̄ Aug. Forma illa erit iudex q̄ ſtetit ſub iu-
dice. Illa iudicabit q̄ iudicata ē. Nā ſi iuditiū
nō fieret niſi inť ſolos iuſtos. apparēt tāq̄ꝫ iu-
ſtis forma dei. Quia vō iuditiū futuꝝ ē iuſtoꝝ
⁊ iniq̄ꝝ. nec licꝫ vt iniq̄ videāt deū. talˀ appa-
bit iudex. q̄lis videri poſſit. et ab eis q̄s coro-
naturꝰ ē. ⁊ ab eis q̄s dānaturꝰ ē. hec Aug. Or-
dies aūt q̄tuoꝛ erūt ī iuditio. q̄ꝝ duo erūt ele-
ctoꝝ ⁊ a dextris. duo ꝛꝓboꝝ ⁊ a ſiniſtris. Ex
pte electoꝝ q̄dā nō iudicabūť ſꝫ iudicabūt et
ſaluabūť. vt q̄ꝝ merita bona ſūt īꝑmixta ma
lis. ſic ꝑfectoꝝ pauꝑm xp̄i. q̄ hic ſeip̄os iudica
uerūt. q̄ p̄cepta legis ꝑfectōis vtute trāſcēdūt
⁊ oīa relinquētes nudi nudū xp̄m ſecuti ſūt. q̄-
b᷒ voce dn̄ica dr̄. Vos q̄ reliq̄ſtis oīa ⁊ ſecuti
eſtis me: Cū ſederit filiꝰ hoīs ī ſede maieſtatis
ſue. ſedebitis ⁊ vos ſuꝑ ſedes duodecī. iudican
tes duodecī trib᷒ iſrl̄. Dicunť aūt iudicare. i.
iudicāti aſſiſtere. qꝛ cū iudice tāq̄ꝫ aſſeſſoꝛes e-
minentiꝰ ſedebūt. nō qꝛ ip̄i ſn̄iam ferāt. qꝛ hoc
ſoliꝰ iudicis erit. ſꝫ qꝛ approbēt ⁊ ꝯfirmēt. Se-
debit em̄ xp̄c ī eminētioꝛi loco cuꝫ ſc̄tis: mali
vō ſtabūt ſubtꝰ ī terra quā dilexerūt. Quidaꝫ
vō iudicabūť ⁊ ſaluabūť: vt q̄ꝝ merita bona
ſūt aliq̄b᷒ malˀ venialib᷒ ꝑmixta. q̄ vite macu
las lacrimis tergūt: q̄ mala p̄cedētia ſequēti-
bus factis ⁊ miſcōie opib᷒ redimētes. quicq̄d
illicitū aliq̄n fecerūt. ab oculis iudicis bono
ruꝫ opm ſuꝑductōe coopiūt. q̄b᷒ iudex veniēs
dicit. Eſuriui ⁊ dediſtis mihi mādūcare. ſitiui
⁊ dediſtis mihi bibē. hoſpes eram ⁊ collegiſtis
me nudꝰ ⁊ opuiſtis me. infirmꝰ ⁊ viſitaſtis me
ī carcē ⁊ veiſtis ad me. Ex pte reproboꝝ q̄dā
iudicabūť ⁊ dānabūť. vt q̄ꝝ merita dānabilia
ꝑmixta ſť aliq̄b᷒ bonis. ſic illoꝝ q̄ xp̄iane fidi

iniciati miſterijs. opa fidei exercē ꝯtēpnūt. et
fidē ſñ opib9 hñt. qb9 i clamatōe dñica dr̄. Eſu
riui ⁊ nō dediſtis mihi mādūcare. ſitiui ⁊ ñ de-
diſtis mihi bibē. hoſpes erā ⁊ ñ collegiſtis me.
nud9 ⁊ ñ opuiſtis me. infirm9 ⁊ in carcē ⁊ ñ viſi-
taſtis me. Quidā ṽo ñ iudicabūt: ſ3 dānabūt
vt q̄ꝝ mala mēita oīno īpmixta ſīt bonis. vt q̄
fidē recipe noluerīt. ⁊ fūdamīto fidei caruerīt. vl'
q̄ ſuſceptā fidē q̄ſi p apoſtaſiā reiecerīt. de qb9
dñs dic: q̄ ñ credit iā iudicat9 ē. Et de qb9 pau
lus ait. Qui ſñ lege peccauerūt: ſñ lege pibūt
De qb9 etiā ps ait. Nō reſurgēt ipij i iuditio.
Reſurgēt q̄ppe etiā oēs īfideles: ſ3 ad tormētū
nō ad iuditiū. vñ Petr9 cātor. Qui nō credit.
nō hñs. ſ. caracterē fidei. iā3 iudicat9 ē. Nō eñ
fiet cū tali diſcuſſio et examiatio. cū caruerit
caractē ⁊ dominio regis. ⁊ ꝯſtet curie talē eſſe
de reprobis. nec d' familia dei. vñ ſñ ſnīa rapie
tur ī ignē eternū. Dñs aūt caracterē regis. et
ſignū q̄ ab alijs ſepat9 erat. citabit vt hō regi-
us: ſ3 ⁊ q̄ diſcuſſio ⁊ diſceptatio cū eo: Eſuri-
ui ⁊ nō dediſtis mihi mādūcare ⁊c̄. Tandēq3
p nō ſeruato caractē ⁊ dominio regis. fiet ſen
tētia in eū dānandū. Greg9. Nā ⁊ prīceps ter
renā rēpublicā regēs. alter punit ciuē inter9
delinquētē. atq3 alr̄ hoſtē exteri9 rebellātē. In
illo ei iura ſūt ꝯſulit. ꝯ hoſtē ṽo belluz mouet.
⁊ de pena ei9 q̄d lex hēat nō req̄rit. hec greg9.
Perfecti ḡ iudicabūt ⁊ nō iudicabūt. alij fide
les facta diſcuſſiōe euāgelica de opib9 miſcdie
iudicabūt. q̄dam ad gloriā. q̄dā ad penā. īfi-
deles aūt iā iudicati ſūt. Ubi ñ putat p tractū
⁊ morā tpis ſingulo ꝝ examiatō: ſ3 ſil' merita
ſingulo ꝝ diſcutiet ⁊ diſcuſſa iudicabit. Tūc eī
libri ꝯſciaꝝ pādent. ⁊ ip̄e liber apiet q̄ dr̄ li-
ber vite. q̄ fiet ⁊ ſil' oīm oīa ſecreta. oīb9 tāta
certitudīs claritate pateſcāt. vt ꝯ teſtioniū ve
ritatis loq̄ntis ī xp̄o. ⁊ ꝯſcie cuiuſq3 piter ꝯte
ſtātis. nulla īficiādi. defēdēdi vel excuſādi ſeu
ſubterfugiēdi pateat ſemita. q̄n recipiat vn9-
q̄ſq3 ſm merita ſua. Aug9. Fiet ei ṽtute diuina
vt cuiq3 opa ſua vel bona vl' mala cūcta ī me
moriā reuocent. ⁊ mētis intuitu mira celeri-
tate cernāt. vt accuſet vl' excuſet ꝯſcia ꝯſciā3
hec Aug. Tūc apta erit ſeperatō ſic moꝝ. ſic ⁊
vite ſingl'oꝝ. Dic at̄ aug. q̄ tot hoīes ſalua
būt. q̄t demōes ceciderūt. S3 greg. dic. q̄ tot
hoīes ſaluabūt. q̄t āgeli pſtiterūt. Dixerīt et
q̄dā q̄ duo pietes erūt i celo. ſ. vn9 hoīm ⁊ alē
āgeloꝝ. ⁊ q̄ ruina āgeloꝝ rēſtaurabit p ṽgīes
⁊ de alio piete tot erūt ſaluādi. q̄t ī alio piete
ſūt ṽgines ⁊ āgeli. Bonū eēt ⁊ vtile de hoc iu-
ditio freq̄nter cogitare. vt cogitatō tāte āgu
ſtie nobis timorē incutēt. ⁊ timor incuſſ9 a no
bis pctm ppetratū expellēt. ⁊ nos a ppetrādo
arcēt. exēplo Hiero. dicētis. Siue comedā ſi-
ue bibā ſiue aliq̄d aliud faciā. ſp vr̄ ī auribus
meis ſonare illa vox terribil'. ſurgite mortui
⁊ veīte ad iuditiū. Greg9. Si q̄ ē pñtis tpis le
titia. ita agēda ē. vt nūq̄ amaritudo ſequētis
iuditij a mēoria recedat. Anſhel. In matutio

id ē ī ꝯtemplatōe extremi iuditij. q̄d nocti pñ
tis tāq̄ lux matutia ſuccedit. iterfice oēs pec-
catores terre. i. delicta atq3 pcta ꝯuerſatōis t-
rene. vt diſpdas de ciuitate dñi. quā ī te illi e-
dificare debes: oēs opantes iniq̄tatē. i. diabo
licas ſuggeſtiones odibiles deo delectatōnes.
mortiferos ꝯſenſ9 ⁊ opa pūerſa. Ab omib9 his
tāq̄ ciuitas dei debes emūdari. vt placitā ī te
māſionē ſibi creator īueniat. obtineat ⁊ poſſi
deat. hec Anſhel. Hec ḡ oīa pēſantes euigi-
lem9 totis virib9. ⁊ volūtati dei obtpantes re-
media q̄ram9: bñficiaq3 dei circa nos cogitā-
tes. aſſidue pcta ſtudeamus p poſſe vitare. vt
iuditio illi9 terribili mereamur ſecuri aſſiſtē.
Ad q̄d bñ hortat nos Aug9. dicens. Meli9 ē h
puā amaritudinē ſuſtinē. ⁊ poſtea ad eternā
dulcedinē puenire. q̄ hic hr̄e falſū gaudiū. et
illic ſuſcipe ſñ fine ſupplitiū. Et iteꝝ. Certū eſt
fratres cariſſimi. q̄ ſi ſp bñfitia dei nr̄i. q̄ no-
bis nullis p̄cedentib9 meritis nr̄is collata ſūt
aſſidue cogitam9: pcta nob aut ñ dñant. aut
ſi forte ſurrepſerit. cito p pniam corrigunt.
Quis eñ vel mente concipe nō dicā3 verbis.
poſſit exponere. quanta circa nos ſūt bñfitia
dei noſtri: Fecit eñ nos cū nō eſſemus. repa
uit nos poſtea cū piſſem9. Mortē ſuſcepit. p̄-
cioſo nos ſāguine liberauit. Ad inferna deſcē
dit. de faucib9 nos eterne mortis eripuit. celo
rū nobis etiā p̄mia pmiſit. Hec oīa frēs dile-
ctiſſimi pio ⁊ benigno aīo cogitātes. q̄ntū poſ
ſum9 cū ipſi9 adiutorio bñfitijs ſuis vicē repē
dere feſtinem9. Nō reddam9 mala p bonis: ſed
q̄ntū poſſum9 volūtati illi9 obtpare fidelit ſtu
deamus. totis virib9 innitētes. vt p̄cepta ipi9
magis nobis pariāt de ſequacitate remediu3.
q̄ de trāſgreſſione iuditiū. Nā q̄d faciem9 ca-
riſſimi in illo metuēdo iuditij die. cu3 tremēte
mūdo. dñs p̄cinentib9 angeloꝝ buccinis ī illo
maieſtatis ſue throno circūdat9. celeſtis mili
tie luce ꝯſederit. ibiq3 de terre gremio ⁊ anti-
quo puluē ſuſcitato hūano genere. aſtante te-
ſtimonio ꝯſcie ſingl'oꝝ. poſitis ī ꝯſpectu pec-
catoꝝ penis iuſtorūq3 p̄mijs. ratōe3 vite cepe-
rit poſtulare. ⁊ pl9 iā iuſt9 q̄ miſericors. ſeue-
ritate iudicis ꝯtēpte miſcdie reos cepit accu
ſare et dicē. Ego te o hō de limo manib9 meis
feci. ego terrenis artub9 infudi ſpm̄. ego tibi
imaginē noſtrā ſilitudinēq3 ꝯferre dignat9 ſū
ego te inē padiſi delitias collocaui. Tu vita-
lia mādata ꝯtēpnēs. deceptorē ſeq̄ q̄ dñm ma
luiſti. Cū expulſ9 de padiſo iure pcti mortalis
vincul' teneris. ṽginalē vterū ſine diſpēdio vir
ginitatis paricēd9 introij. In p̄ſepio expoſit9 ⁊
pānis obuolut9 iacui. Infātie ꝯtuēlias hūa-
noſq3 doloēs q̄b9 tibi ſilis fierē. ad hoc. ſ. vt te
mihi ſilē3 facē3 ptuli. Irridētiū palmas ⁊ ſpu
ta ſuſcepi. acetū cū felle bibi. flagell' ceſ9 vep̄-
b9 coronat9. affix9 cruci. pfoſſ9 vulnē. vt tu eripe
ris morti aīā3 ī tormētis dimiſi. En clauorū ve
ſtigia q̄b9 affix9 pependi. en pfoſſū vulnerib9 la
t9. Suſcepi doloēs tuos. vt tibi glo. meā darē.

Suſcepi mortẽ tuã vt tu ĩeternũ viueres. Cõdit⁹ iacui ĩ ſepulcro: vt tu r̃ſurgẽs ĩ celo. Cur qđ ꝑ te ꝓtuli ꝑdidiſti? Cur ingr̃ti redẽptõis tue munera rẽnuiſti? Nõ tibi ego de morte mea q̃ror. Redde mihi vitã tuã. ꝓ q̃ meã dedi. Redde mihi vitã tuã: quã vulnerib⁹ pctoꝝ indeſinenter occidis. Cur habitaculũ qđ in te ſacra uerã. luxurie ſordib⁹ polluiſti? Cur corp⁹ iam meũ illecebratũ turpitudĩe macl'aſti? Cur me grauiore criminũ tuoꝝ cruce. q̃ illa in q̃ quõdam pependerã afflixiſti? Grauior ei apud me pctoꝝ tuoꝝ crux ẽ in q̃ vinct⁹ pendeo. q̃ illa ĩ q̃ tui miſert⁹ mortẽ tuã occiſur⁹ aſcendi. Cum eſſẽ ĩpaſſibilis. ꝓ te pati dignat⁹ ſũ. Sꝫ tu de ſpreuiſti in hoĩe deũ. in inferno ſalutem: in via reditũ. in iudice veniã. in cruce vitã. in ſuppliciis medicinã. Et qꝛ p⁹ oĩa mala tua ad medicamẽta pnĩe cõfugere noluiſti: ab auditu malo nõ mereberis liberari. hec Aug. Terminato iuditio. tota caliditas illi⁹ ignis ꝑmaximi. de q̃ dictũ eſt. exequet̃ iudicis ſniam. inuoluꝫ em̃ pctores ⁊ trahet ĩ infernũ. Et ita patet. q̃ ille ignis aduentũ iudicis ⁊ p̃cedet ⁊ ꝯcomitabit̃ ⁊ ſequet̃. vñ Aug. Ille etiã ignis q̃ celũ aereũ ⁊ terrã ꝯcremabit. pctores ꝓcul dubio cõſtringet ĩ pena ſue dãnatõis. Ipe em̃ redẽptor nr̃ ĩ ſuo tũc terrore videbit̃. eiq; ignis iuditij ĩ reproboꝝ vindictã famulabit̃. Et iterũ. Extremi iuditij die eterno tũc iudice terribiliter apparẽte. aſtantib⁹ legionib⁹ ãgeloꝝ. aſſiſtẽte cũcto celeſtiũ miſterio ꝑ̃ſtatũ. atq; oĩb⁹ electis ad hoc ſpectaculũ deductis. ãtiqu⁹ hoſtis diabolus. belua videlꝫ crudelis ⁊ fortis. ĩ mediũ captiu⁹ deducit̃. ⁊ cũ ſuo corpe. i. cũ reprobis oĩb⁹ eterne gehenne ĩcendijs mãcipabit̃. cũ a dño dicet̃. Diſcedite a me maledcti ĩ ignẽ eternũ. q̃ ꝑatus eſt diabolo ⁊ ãgelis ei⁹. O q̃le erit illud ſpectaculũ. qñ hec ĩmaniſſima belua electoꝝ oclis oñdet̃: q̃ hoc belli tpe nimis eos terrere poterat. ſi videret̃. Sꝫ occulto ac miro dei ꝯſilio agit̃. vt ⁊ nũc ꝑ ei⁹ grãm a pugnãtib⁹ nõ viſa vincat̃. ⁊ tũc a letis victorib⁹ iã captiua videat̃. Tũc aũt iuſti diuĩo adiutorio q̃ntũ debitores ſint pleni⁹ recognoſcunt. qñ tã fortẽ beluã viderit. quã nũc infirmi vicerũt ⁊ ĩ hoſtis ſui cõſpitiũt ĩmanitate q̃ntũ debeãt defenſoris ſui gr̃e. hec Greg. vñ ⁊ Augu.

Poſt iuditiũ ꝑget hic. ducetq; ſecũ corpus cui caput ẽ. ⁊ offert regnũ. i. redẽptos ſãguine ſuo deo pr̃i. Tunc plane videbit̃ forma illa dei. q̃ nõ potuit videri ab iniq̃s. quorũ viſioni forma ſerui exhibẽda erat. vñ etiã Anſhelm⁹. Sublatis aũt impijs ne videant gloriã dei. de iuſtis ſingulis ſm gradũ ſuũ ⁊ meritũ angelicis ordinib⁹ inſertis. fiet illa glorioſa ꝓceſſio. xp̃o p̃cedente capite nr̃o. oĩbuſq; mẽbris ſuis ſequẽtib⁹. ⁊ tradet̃ regnũ deo pr̃i. vt ipe regnꝫ ĩ eis. ⁊ ipi in eo regnũ illud ꝑcipiẽtes. qđ paratũ eſt illis ab origine mũdi. Poſt p̃dicta ſtatim erit mundi innouatio. q̃ nõ ꝯplebit̃ q̃diu pctor eſt in mũdo. i. q̃uſq; detrudat̃ ĩ infernũ.

Sic ei ignis ille ꝑmaxim⁹ elemẽta purgabit. cũ habeat virtutẽ forme extrinſice expulſiuã ſic mũdũ innouabit. cũ habeat virtutẽ ſubtilitatiuã. Vñ differẽtia eſt int̃ purgatõem ⁊ ĩnouatõem. qꝛ purgatio erit penaliũ q̃litatuꝫ detractio. et elementoꝝ ab impuritate quã ex cõmixtõne hñt ad puritatẽ mutatio: ſꝫ innouatio erit pulcrioris forme inductio. Sic aũt purgabũt̃ elemẽta. q̃ p̃cidet̃ ab igne vis cõbuſtibil'. ab aere obſcuritas. ab aqua glacial' frigiditas. a terra ponderoſitas ⁊ opacitas: qꝛ õ omĩb⁹ elemẽtis qđ ignobile ẽ tẽdet deorſum. ⁊ ad locũ penaꝝ. ſ. ad cloacã infernalẽ. cũ oĩb⁹ rerũ ĩmũdicijs cõfluet. et ibi horrorẽ carceris multiplicabit. Rerũ ꝗ̃ mutabilitas. ſ. frigus. eſtus. grãdines. turbines fulgura. tonitrua. ⁊ alie incõmoditates penit⁹ interibũt. elemẽta v̓o purgata ꝑmanebunt. Innouabũt̃ etiã qꝛ terra tota erit ſicut ꝑadiſus ⁊ planabit̃. ⁊ aer erit clarior. nec habebit impſſiones q̃s habet modo. ꝑ̃ſpicuũ q̃ꝫ in aq̃. ⁊ lux ĩ igne manebũt. ⁊ ſicut ignis et aq̃ puriores. Orbes q̃ꝫ celeſtes ꝓpter impmixtõeꝫ nullã ĩpuritatẽ hñtes. nulla indigebãt purgatõne ſicut elemẽta: ſꝫ tm̃modo ceſſatõne mot⁹. et iõ innouabunt̃ ſꝫ nõ purgabunt̃. Innouatio v̓o eoꝝ eſt a ſtatu veteri in ſtatũ nouũ cõmutatio. ⁊ requirit ĩ ill' duo. ſ. motus ceſſatõem. ⁊ claritatis ſplendorem ampliorẽ. qñ ſol ſtabit in oriẽte ⁊ luna ĩ occidente vbi create ſũt. ⁊ ibi ſine fine manebunt. Hui⁹ ratio eſt iſta. Quia corpa ſupiora facta ſũt ad vſum hoĩs duplicit̃. Vno modo ꝓpter neceſſitatẽ corpis. ſ. ſtatũ generatõnis ⁊ corruptõnis. ⁊ ideo ceſſante illo ſtatu. ceſſat ⁊ motus. Motus em̃ celi ⁊ trãſmutatio in elemẽtis. ordinata ſũt ad cõplendũ nũeꝝ elemẽtoꝝ. Et iõ ipo nũero cõpleto. in iuditio ceſſabunt. ſicut ea q̃ ſũt ad finẽ: habito fine ceſſãt. Ceſſãte aũt motu celi. ceſſabit ⁊ tp̃s qđ ſequit̃ motũ celi: qꝛ ſm apocalipſim tp̃us nõ erit ãpli⁹. Et ex hoc pꝫ q̃ dies reſurrectõnis general'. erit dies nouiſſim⁹. vñ Iob dic. et ĩ nouiſſimo die de terra reſurrectur⁹ ſũ. Alio mõ ſũt facta ꝓpter delectatõem ⁊ pulcritudinẽ creature. ⁊ ꝓpt̃ cognitõem dei ĩ illis. ⁊ iõ lux eoꝝ nõ ceſſabit: ſed augebit̃. Deniq; celũ. ſol. luna ⁊ ſtelle. q̃ nunc feſtinãt curſu irretardabili. q̃ſi cupiẽtes ĩ meliorẽ ſtatũ mutari. tũc fixa ĩmobilit̃ manent ⁊ q̃eta. ⁊ mirabili glorificatõe ĩmutata. Nã celũ gloriã ſol' ĩnduet. ſol luna ⁊ ſtelle veſtient̃ ĩeffabili ſplẽdore. vñ haymo. Tũc etiã ꝯplebit̃ id quodã ꝑ yſaiã p̃dictuꝫ. erit lux lune ſic lux ſolis. ⁊ lux ſol' ſeptiplicit̃ ſicut lux ſeptẽ dieꝝ. Hoc ei p⁹ illũ extremi iuditij diẽ erit. cũ. ſ. celũ nouũ ac terra noua fuerit. Oĩa nãq; que ꝑ ſpatiũ ſex dieꝝ opat⁹ ẽ de⁹. ꝓpter hoĩem facta ſũt. ⁊ ĩ ei⁹ lapſu oĩa elemẽta detrimẽta ſuſtinuerũt. Nã antea terra ſpinas ⁊ tribulos nõ ꝓferebat. nec aer iſte tãte craſſitudis vt nũc. ſed purior erat. Sic et̃ ſol ⁊ luna ⁊ ſydera. ſui luminis ſuſtinuerũt detrimẽta. In die v̓o iuditij.

termīatō illo examīe.cū fuerīt oēs reprobi vna cū dyabolo ꝯcluſi ī īfernū ſuſtollet ſe dn̄s ihs parit̄ cū corpe ſuo.qđ oēs electi ſūt ī celū Et tūc ſibi luna ſplēdorē ſol' mutuabit.ſol vō ſeptiplr̄ ꝙ mō lucebit. recipietq̄ꝫ ſplēdorē quē hoīe peccāte amiſit.hec haymo.Ptꝫ ḡ ꝙ celū ⁊ terra trāſibūt q̄tū ad formā.ſꝫ ñ q̄tū ad ſubſtātiā. Aug⁹.Elemēta.i. celū et t̄rā ñ credam⁹ abolēda:ſꝫ ī meli⁹ ꝯmutanda:figurā mūdi.i. ymaginē ñ ſubaꝫ piturā. Greg⁹.Celū ⁊ terra ꝑ eā quā nūc hn̄t ymaginē trāſeūt.ſꝫ tn̄ ꝑ eſſētiā ſn̄ fine ſubſiſtūt.Celū igr̄ ⁊ terra ⁊ trāſit ⁊ erit.qm̄ ab ea quā nūc hꝫ ſpē.ꝑ ignē tergit̄.⁊ tn̄ ī ſua ſꝑ natura ſuat̄.Vn̄ ꝑ pſal.dr̄. Mutabis ea ⁊ mutabūt̄.hec greg. Mūdū aūt innouari.i.pulcriorē indue debē.oñdit̄ triplici ratōne. Prio qꝛ ſic dignū fuit ꝙ elemēta purgarent̄.ꝓ eo ꝙ īfecta erāt ꝓpt̄ pct̄m hoīs.ita dignū erit vt mūd⁹ īnouet̄ ꝓpt̄ glificatōeꝫ hoīs ⁊ honorē btōꝝ. vt hoīe glificatō cūcta et̄ creatura īnouet̄ cū eo.Secūdo vt creature remūeret̄ ꝓ labore q̄ hoī ſuierūt. Tertō vt tot⁹ mūdus ꝑ hoc ſpeculū deū cogſcat. Vn̄ oportet ī futuro ſpeculū purgari ⁊ meliorari.qꝛ ī pulcritudīe creaturaꝝ ā pli⁹ reſultat ſpēs creatoris Hoc aūt ñ erit ad neceſſitatē.vt de⁹ ꝑ creaturas videat̄ ſic mō:ſꝫ ad iocūditatē.vt videlicꝫ iocūditati viſionis īttellectual'.addat̄ delectatio viſionis ſenſibilis. Oratio.

Benigniſſime ihu:q̄ ꝑ īmenſā bonitatis tue patiāꝫ ad emēdatōem me expectas da mihi miſero.vt ī pn̄ti me diſcutē.diiudicare.ac oīa q̄ tibi diſplicēt vitare.⁊ q̄ tibi placēt īplere valeā. ſicq̄ꝫ tibi placit⁹ ⁊ ḡt⁹ ſiā. q̄ten⁹ ī futuro iuditio cū electis tuis a dextris poſit⁹ ꝓpitiū ⁊ placatū īueniēs. patū eis regnū ꝑcipiā.tua ꝯſiderabili ad quā ſuſpiro ꝑhēnit̄ fruitur⁹ pn̄tia.ihu clemēs.meū ꝯſideriū.ꝑmiū ⁊ vita Amen. De pena infernali ⁊ glia celeſti. Capitulum. LXXXVIII.

Finale do iuditium.ſequūt̄ pena inferni.⁊ glia celi. De pena īfernali ē ſciēdū.ꝙ cū ī dampnatis ſit diuerſitas pctōꝝ.erit diuerſitas penaꝝ. Cū eī ī pctō ſit auerſio a creatore ⁊ ꝯuerſio ad creaturā.ſ. ad bonū ꝯmutabile ſpretō bono īcōmutabili.ſ.deo.⁊ deordinatio volūtatis ꝫ inſtinctū ratōis.meritō pena variabit̄ ꝓpter iſta.Vn̄ ꝓpt̄ auerſioneꝫ erit carētia viſiōis dei:ſꝫ ꝓpt̄ ꝯuerſionē erit pena material' ignis vel incēdij.ꝓpter īordinatōem aūt rōnis ⁊ volūtatis.erit pena vniuerſi q̄ cōſiſtit ī afflictōne varia.acerba ⁊ et̄na. Ibi em̄ erit calor ignis.rigor frigoris.tenebre fum⁹. lacrime īteriores.aſpect⁹ demonū.clamor īmpetuū.mallei ꝑcutientiū.ſerpētes ⁊ dracones.ariditas ſitis.fetor ſulphuris.vermis cōſcīe.vincula.carcer.timor.dolor. pudor ⁊ ꝯfuſio pctōꝝ.oīb patentiū.īuidia.rancor.triſtitia.carētia dīne viſiōis.ablatō ſpei oīs ſalutiſ Ipm eē eē(qđ oīs creatura appetit)pena eis

ē.qꝛ q̄rēt mortē naturalē ⁊ ñ īuenient̄.Nā qꝛ hō ī ſuo eterno peccauit.i.q̄diu vixit. nec volūtas ei⁹ finē peccādi hūit. iō iuſte ī eterno dei. ⁊ eternalr̄ puniet̄. Greg. Ad diſtricti iudicis ſn̄iaꝫ ꝑtinet. vt nūq̄ careāt ſupplitio.q̄ꝛ mēs ī hac vita nūq̄ voluit carē pctō.⁊ null⁹ det̄ ī aliquo termin⁹ vltōnis.q̄ q̄diu valuit.hr̄e noluit terminū crimīs. Et itez. Iniq̄ cū fine deliq̄rūt.qꝛ cū fine vixerūt.Nā voluiſſent vtiq̄ꝫ ſi potuiſſēt ſn̄ fine viuē.vt poſſēt ſine fine peccare.Oñdūt eī qꝛ in pctō ſꝑ viuē cupiūt.q̄ nūq̄ deſinūt peccare dū viuūt. Iuſtū ē igr̄ vt nūq̄ careāt ſupplitio.q̄ nunq̄ voluerūt carē pctō. hec Greg⁹. Aug⁹. Fact⁹ ē aūt hō. malo dign⁹ et̄no.q̄ hoc ī ſe ꝑemit bonū. qđ eē poſſit eternū. Bern̄. iuſte ꝑfectō ſi peccat paciat̄ qđ nolit.q̄ ñ peccat niſi velit. Videbūt et̄ dānati ſeīuicē.nō vt inde ꝯſolent̄:ſꝫ vt magis torq̄ant̄. Greg. Quis ill' ignis ad ꝯſolatōem nō lucet. tn̄ ad aliq̄d vt magis torq̄at lucꝫ.Eos q̄ppe q̄s reprobi nūc īordinate diligūt.ſecū tūc ī tormētis videbūt.vt penā ꝓprie punitōnis exageret carnal' cognatō autori ꝑpoſita.pari añ oclos vltōne dānata. Iſidor⁹. Ignis gehēne lucebit miſeris ad miſerie augm̄tū. vt videāt vn̄ doleant.nō ad cōſolatōem vt videāt vn̄ gaudeāt.

Et breuit̄ ſm Hiero.tāta erit in īferno vis doloris.ꝙ mēs ad aliđ dirigi nō p̄t. niſi ad qđ vis doloris īpellit. Et ſi ſingul' dieb q̄b erunt dānati in īferno.vnā lacrimā materialē emitterēt.pl⁹ exiret aq̄ ꝑ ꝓceſſū t̄pis ab vno dānatō.q̄ oīa vaſa h⁹ mūdi capent. īmo pluſq̄ oīa maria aq̄ ꝯtineāt. O pia corda illō intermīabile ⁊ crudele eternū ſuppliciū r̄ſpicite. lugete et flete.Heu heu.cur ñ hec maria futura nob̄ ꝓuenim⁹ cū robur adeſt ⁊ t̄ps oportunū.Vtinā ⁊ de t̄pe totō iutilit̄ expēſo. ſupeſſet tūc nobis vel vna horula. tāte pene ī remediū ꝯceſſa:ſꝫ heu ſn̄iante dīna iuſtitia. ꝑcludit̄ nobis ſalutis via.negat̄ miſcdia. ſpes oīs ē ablata. O dolores ⁊ miſerie ⁊ ī et̄nū ꝑmāſure āguſtie ī terra hac obliuiōis.vbi null⁹ ordo ſꝫ ſempit̄nus horror inhitat. Quid plura: Nos miſeri ⁊ miſerabiles tātū tūc affligimur ⁊ dolem⁹ de illo ve eterno.vt q̄liſcūq̄ꝫ termin⁹ excogitat⁹ dūmō finit⁹.eēt nobis ſolatioſ⁹. Vn̄ poſitō ꝑ impoſſibile ꝙ eēt aliq̄s lapis molaris adeo magn⁹.ꝙ vbiq̄ꝫ circūferētiā celi cōtigeret.⁊ ꝙ aliq̄ auicula mīme q̄ntitatis p⁹ cētū milia ānos veniēs.de lapide ꝑdicto ſolūmō ꝑ roſtrū ſuuꝫ auelleret q̄tū ē deci ī ps milij.⁊ iterū p⁹ centū milia annoꝝ curricula ſicut pri⁹.ſ. vnā particulā auelleret. ita ꝙ in decies centenis milibus ānis.nō pl⁹ diminueret̄ q̄ntitas lapidis. niſi q̄tū hꝫ ī magnitudīe granuꝫ vni⁹ milij.en ꝓchdolor nos miſeri multū ḡti eſſem⁹ ꝙ p⁹ talē longā ⁊ plenā ꝯſumatōeꝫ toti⁹ lapidis. finē hr̄et ſn̄ia noſtre eterne dānatōnis. Sed heu hec eadē ꝯſolatio miſeris a diuina iuſtitia penitus eſt negata. Supra omēs aūt penas infernie carentia viſionis dei.qꝛ mali ñ tātuꝫ dolebūt de ipſo tormento. ꝙ ꝙ repellent̄ a ta

ſi ꝯſortio. Chriſ. Nõnulli īpitoꝝ. putabãt ſibi
eē ſatis ꝛ optabile videri. ſi gehēna tm̄mō ca/
reant. ego aũt m̄ltograuiores ꝙ̄ gehēnã dico eſſe
cruciat⁹. remoueri ꝛ abici ab illa glīa. Exclu
di a bonis q̄ ꝑpata ſũt ſctīs. tãtũ generat cru
ciatũ ꝛ tantũ dolorē. vt etiãſi nulla pena extrī
ſecus torq̄ret. hec ſola ſufficēt. oēs igr̄ gehēne
ſupat cruciat⁹. Et videt̄ q̄dem vna tm̄mō pe/
na eſſe ꝯburi. ſi vo aliq̄s diligēter expēdat. du
plex hoc inuenit eē ſupplitiũ. Qui ī gehēna v/
nit̄. celorũ regnũ ꝓrſus amittit. q̄ certe pena
maior ē ꝙ̄ cruciat⁹ ille flãmaꝝ. Noui autē q:
plurimi ſolã ꝑtimeſcãt gehēnã. ego tñ illi⁹ glīe
amiſſionē multoamari⁹. ꝙ̄ ipi⁹ gehenne dico
eſſe ſupplitiũ. Intollerabil̄ q̄dem res ē gehēna
ꝛ ſupplitiũ illud horribile. Tñ ſi mille aliq̄s po
nat gehēnas: nihil tale dictur⁹ ē. q̄le eſt beate
illi⁹ glorie honore ꝓpelli. exoſũq; eſſe xp̄o. ꝛ au/
dire ab illo ñ noui vos: atq; vultũ illũ mãſue
tudis pietatiſq; plenũ. nos tñ auerſantē vide
re. et illos toti⁹ trãq̄llitatis oculos neq̄ꝙ̄ nos
aſpicē ſuſtinētes. Sꝫ neq̄ꝙ̄ iſtud patiamur o
vnigenite fili dei. neq; expiamur itolerabile il
lud horrendũq; ſupplitiũ. hec chriſ. Aug⁹. A
regno dei exulari. a ciuitate dei alienari. a vi/
ta cadere tãgrauis ē pena. vt ei nulla poſſint
tormēta q̄ nouim⁹ ꝯpari. Vñ ꝛ greg nazanze/
nus. His ġ q̄ regno celoꝝ idigni repient̄. erit
etiã cũ ceteris maior pena. q̄ a deo ꝓijcient̄. ꝛ
pudor ꝛ ꝯfuſio ꝯſcīe. cui⁹ finis ac remediũ nuſ
ꝙ̄ erit. hec greg. Si pena dãni ē grauiſſima
ġ ꝑuuli puniũt̄ pena grauiſſima. qḋ ē ꝯ Aug.
ſm̄ quē pena eoꝝ ē mitiſſima. Dicendũ q̄ pe/
na dãni p̄t ꝯſiderari. vel vt ē ſubtractio tanti
boni cũ ſenſu ꝛ merito ſubtractōis. ꝛ ſic ē gra/
uiſſima. vel ſine ſenſu ꝛ merito. ꝛ ſic ē mitiſſi/
ma. Ve nobis q: de his malis nõ cogitam⁹. ſꝫ
q̄ſi ſecuri torpētes. ꝛ aīme curã negligētes. ad
hec ſine ceſſatōne ꝓperam⁹. Poſtremo ď glo
ria celi ſciendũ ē. q̄ tot ꝛ tanta ſũt ī celis gau/
dia. q̄ oēs ariſmetrici hui⁹ mũdi. nõ poſſēt ea
enumerare. oēs geometrici nõ poſſent ea mē
ſurare. oēs grãmatici. dyaletici. rethorici. nõ
poſſent ea ſmonib⁹ explicare. q: ocul⁹ ñ vidit
nec auris audiuit nec ī cor hoīs aſcenderũt q̄
ꝑparauit de⁹ diligentib⁹ ſe. Gaudebũt q̄ppe ſã/
cti ſup̄ ſe de dei viſione. infra ſe de celi ꝛ aliaꝝ
creaturaꝝ corꝑalium pulcritudīe. intra ſe de
corꝑis ꝛ aīe glorificatōne. iuxta ſe de angelo/
rũ ꝛ hoīm aſſociatōne. Intantuꝫ nãq; gaude/
bit q̄ſq; de bono alteri⁹. quantũ de bono ꝓprio
qḋ tñ intelligendũ ē. nõ de gaudij intentōne ſꝫ
de gaudioꝝ numero. Ibi etiã ſinguli a ſingul̄
cognoſcent̄. ꝛ videbit vnuſq̄ſq; cogitatões al/
teri⁹ ꝓut vult. q: vt ait greg. vniuſcuiuſq; mē
tem ab alteri⁹ oculis corpulētia nõ abſcõdet.
Videbũt itaq; iuſtos vt gaudeant. videbũt q̄;
penas reꝓboꝝ vt ď ꝑiculoꝝ euaſione grãs
agãt. Videbim⁹ ibi deũ in ſe. deũq; in nobis. et
nos ī deo. ꝛ deũ in creaturis ꝛ creaturas ī deo
Ibi erit de⁹ oīa in oīb⁹. i. ſm̄ Aug. erũt q̄cũq;
ab oīb⁹ deſiderant̄. ꝛ vita. ſal⁹ ꝛ copia ꝛ honor
ꝛ pax ꝛ oīa bona. Qui ſm̄ greg. tãineſtimabi
lis pulcritudīs eſt. vt angeli q̄ ſolē ſeptiplicit̄
ſua vincũt pulcritudīe. iugit̄ in eũ deſiderēt ī/
ſaciabilit̄ ꝓſpicere. Ibi etiaꝫ ſm̄ Aug. ſenſus
hoīs interior reficit̄ ī ꝯtēplatōe diuitatis. ꝛ ſē
ſus exterior ī ꝯtēplatōe hũanitatis: q: ꝓpterea
deus hõ factus ē. vt totũ hoīem ī ſe beatifica
ret. Deus oēs ſenſ⁹ ſpũali ꝛ ineffabili delecta/
tōne reficiet. cũ ipē obiectũ oīm ſenſuũ ſit fu/
tur⁹. Erit nãq; de⁹ ſpeculũ viſui. cythara audi
tui. mel guſtui. balſamũ olefactui. flos tactui
Ibi erit candor lucis eſtiual̄. amenitas verna
lis. habũdãtia autũnalis. reqēs hyemal̄. Illa
bt̄itudo ſm̄ Aug. ī duob⁹ ꝯſiſtit. ſ. ī neceſſaria
p̄ñtia oīs boni. et ī nccr̄ia abſentia oīs mali.
Et breuit̄ ſm̄ Aug. ꝛ greg. tãta ē ibi pulcritu
do iuſtitie. tãta iocũditas lucis eterne. vt etiã
ſi nõ licēt in ea ãplius viuē ſeu manere ꝙ̄ vni
us diei mora. ꝓpter hoc ſolũ inumerabiles h⁹
vite dies. pleni delitijs ꝛ circũfluentia tꝑaliũ
bonoꝝ. recte meritoq; ꝯtēpnerent̄. Nõ eñi fal
ſo aut ꝑuo affectu dictũ ē. q: melior ē dies v/
na ī atrijs tuis ſuꝑ milia. Hec aũt vita eter
na ꝯſiſtit ī ſtola aīe ꝛ corꝑis. Stola aīe ꝯſiſtit
ī trib⁹ dotib⁹ ei⁹. ſ. ī manifeſta cognitōe ſūme
trinitatis q̄ ſuccedit fidei. ī ꝑfecta ei⁹ fruitōne
q̄ ſuccedit ſpei. ī ꝑfecta ei⁹ dilectōne. q: ñ eua/
cuabit̄ ſꝫ ꝑficiet̄ caritas ipſi⁹ dei. Stola autē
corꝑis ī q̄tuor dotib⁹ ei⁹ ꝯſiſtit. ſ. ī claritate. ī/
paſſibilitate. ſubtilitate. ꝛ agilitate. Dotes aī
me ſũt de p̄mio ſubali. dotes corꝑis de premio
accidētali. Prima ġ dos aīe eſt cognitio. q̄ ꝛ
viſio dr̄. q̄ diuīa eēntia videbit̄ ab oīb⁹ tota. ſꝫ
nõ totalit̄ ꝓut ē īfinita. Videbit̄ tñ eēntia di/
uina limpidi⁹ ab vno ꝙ̄ ab alio. inq̄tuꝫ vnus
magis ē ꝑfect⁹ lumīe glorie ꝙ̄ alter. Et ſic iſte
defect⁹ erit ex ꝑte vidētis. q: idē erit viſũ. ex ꝑ/
te cui⁹ cũ ſit ſimpliciſſimũ. nulla p̄t eſſe diuer/
ſitas. Trib⁹ aũt modis cognoſcit̄ aliq̄d. ſ. q̄ ē
vel ſicut ē. vel q̄d ē. Primo mõ cognoſcit̄ de⁹
in via. etiã a malis. Scḋo videbit̄ ī p̄ria a bo
nis. Vñ iohes. Siles ei erimus. qm̄ videbim⁹
eũ ſicuti ē. i. maieſtatē. claritatē. bonitatē ꝛc̄.
Tertio mõ neq; a bonis videbit̄ neq; a malis
neq; ī via neq; in patria. q: finitũ nũꝙ̄ capiet
infinitũ. Scḋa dos aīe ē dilectio. Sꝫ inter
dilectōem virtutē. ꝛ inter dilectōem dotē ē dif/
ferētia. q: virtus ꝓprie eſt illud qḋ trãſit de ſta
tu gr̄e in ſtatũ glorie. dos aũt. qḋ ſupra meri/
tũ dat̄ in ductōne ſponſe. Fides ꝛ ſpes ſm̄ rē
euacuabũt̄ ī p̄ria. caritas vo neq; ſm̄ rem ne
q; ſm̄ actũ ei⁹ euacuabit̄: ſed ſolũmõ ſm̄ mo/
duꝫ. q: imꝑfectio tollet̄. Vñ dicit Aug. q̄ fidei
ſuccedet ſpēs quã videbim⁹. ſpei ſuccedet bt̄i/
tudo ad quaꝫ ꝑuenturi ſum⁹: ſꝫ caritati nihil
ſuccedet q: poti⁹ augebit̄. Tertia dos aīe ē
ꝯp̄henſio. q̄ eſt tētio viſi ꝛ amati. ꝛ ſumit̄ hic
ꝯp̄hendē. ꝓ ꝯtingē ꝛ circũplecti diuinã maie/
ſtatē vel imēſitatē. Hec et̄ a q̄buſdã appellat̄ ī
heſio. a q̄buſdã vo fruitō. Sꝫ ġ tres iſte dtoꝝ

ꝑfectõnes ꝑcipue.ſ.viſio inobfuſcabil̄.dilectõ
infaſtidibilis.tentio īamiſſibil̄. Prima dos
corꝑis ē claritas. Sȝ dr̄ aliquid clarū duplr̄.
aut q꜡ ꝑuiū ſic dr̄ vitrū clarū. aut q꜡ lucidū ſi
cut dr̄ ſtella clara. Corpꝰ aūt glorificatū ⁊ erit
ꝑuiū ⁊ lucidū.⁊ iō vtroq; mō erit claꝝ.Et erit
corpꝰ clarificatū.ſepties tā claꝝ ſic mō ē ſol.⁊
aīa ſepties clarior corꝑe erit.q̄ corpꝰ velut ve
ſtimētū ſuū reinduēs ꝑ oīa mēbra corꝑis ve-
lut ſol ꝑ criſtallū lucebit. Sȝ corꝑa ſctoꝝ nō
eq̄liter erūt clara. q꜡ melior aīa corpꝰ lucidiꝰ
hēbit. Scđa dos corꝑis ē īpaſſibilitas.q̄ re-
ſultat ex ḋtute aīe ſuū corpꝰ potēter ꝯtinētis.
ita vt a nullo exteriori agēte valeat imutari.
Vn̄ ſi etiā corpꝰ glorificatū poneret̄ i iferno
n̄ ſentiret ex hoc leſionē ī aliq̄. Tertia dos
corꝑis ē ſubtilitas. q̄ ē ex ꝑfecta victorie for-
me ſuꝑ materiā.⁊ aufert groſſitiē corꝑis q̄ eſt
ex ꝯpōne elemētariū q̄litatū. Et ſciendū q꜡ ſic
duo corꝑa nō glificata. nō pn̄t eſſe ſil̄ i eodēȝ
loco. ſic nec duo corꝑa glificata. alioq̄n ī vno
corꝑe glificato eēt potētia agēdi ⁊ intrādi ꝑ-
tes corꝑis alteriꝰ. ī alio ḋo eſſet īpotētia reſi-
ſtēdi. Corpꝰ ḋo glorioſū p̄t ſil̄ eſſe in eodē loco
cuȝ corꝑe nō glorificato. q꜡ p̄t illud penitrādo
ſubintrare. manēte diſtictõe dimēſionū corꝑiſ
vtriuſq;. Quarta dos corꝑis eſt agilitas.q̄
ſm̄ Aug. tāta erit. q꜡ vbi volet ſpūs. ibi ꝓtinꝰ
erit ⁊ corpꝰ. Natura em̄ totalr̄ erit ſubdita vo
lūtati.⁊ iō mouebit̄ corpꝰ ad impiū ſpūs. Ve-
rūtn̄ ſic melior aīa corpꝰ hēbit lucidiꝰ. ſic ⁊ a-
gilius. ita tn̄ q꜡ volūtas ſctoꝝ erit oīno ꝯſōn-
cta rōni. ⁊ iō volūtas eoꝝ nūq̄ appetit qđ nō
debet: q꜡ vt ait Augꝰ. nec volet aliq̄d ſpūs. qđ
nec ſpm̄ poſſit ḋcere nec corpꝰ. Quidā inſu
per ſpālr̄ hēbūt aureolā. q̄ ē mētis ſpāle gau-
diū ⁊ corꝑis. ſingularis decor. veniēs ex oꝑe p̄
cellenti et ꝓuilegiato.ſ. martirio. ḋginitate. et
p̄dicatõe. vt ſic aureola nō tm̄ principalr̄ ſit
ī mēte. ſȝ ꝑ quandā redūdantiā fulgeat etiā ī
carne. Aureola etiā diminutiē dr̄. ī ꝯpatõne
ad aureā. ⁊ iō nota. q꜡ inter aureā et aureolā
⁊ palmā ē drn̄a. Aurea em̄ eſt p̄miū ſubale. qđ
methaphorice dr̄ corona. tuȝ ex ꝑte meriti. q꜡
nō r̄ndet grā opi: ſȝ radici caritatis. tū ex ꝑte
p̄mij. q꜡ ꝑ hoc efficit̄ hō ꝑticeps deitatis. et ꝑ
ꝯn̄s regie p̄tatis. tū ratõe ꝑfectõis qđ ſignifi-
cat figura circularis. Aureola ḋo eſt p̄mium
accidētale. nō tn̄ qđlibet accidētale: ſȝ illud qđ
r̄ndet opi excellēti.ſ. martirio. ḋginitati. ⁊ p̄-
dicatōi. Palma aūt ē p̄miū accidētale. qđ nec
radici nec opi debet̄. ſȝ volūtati. Tale p̄mium
habuit ſctus martinꝰ ⁊ multi alij q̄ deſideraue
rūt martiriū. licet opꝰ nō fuerit ſubſecutū. q꜡
etſi gladio ꝑſecutoris occiſi nō ſūt. palmaȝ tn̄
martirij nō amiſerūt. Hec aūt palma. nec au
rea dici debet nec aureola. Patet ḡ. q꜡ marti-
ribꝫ ac ḋginibꝫ ⁊ p̄dicatoribꝫ ḋbet̄ aureola. Vn̄
verſus ſūt iſti. Aureolā ſi ferre. volā fore vir
go ſtudebo. Martiriū vel ſubibo piuȝ ꝑlos ve
docebo. Et iteꝝ. Aureolā martir. doctor. ḋgo

q; meret̄. Anſhel. ḋo ponit ſeptē bona cor-
poris ⁊ ſeptē bona aīe. q̄ hēbūt ī celeſtis p̄rie
b̄titudine. Et p̄rio ponit corꝑis. q̄ ſūt pulcri-
tudo. velocitas. fortitudo. libertas. ſāitas. vo
luptas. eēnitas: dicēs. In illa igr̄ vita pulcri
tudo iuſtoꝝ. ſolis pl̄critudini q̄ ſeptiplr̄ q̄ mō
ſit ſpecioſior erit adeq̄bit̄. queādmoduȝ dīna
ſcp̄tura teſtat̄. fulgebūt iuſti inq̄ens ſicut ſol
ī ꝯſpectu dei. Velocitas nos tāta comitabit̄.
vt ipſis angelis dei eq̄ celeres ſimus. q̄ a celis
ad terras. ⁊ a terris ad celū dicto citiꝰ dilabū
tur. Huiꝰ q; velocitatis exemplū ī radio ſolis
licet intueri. q̄ ſtatim orto ſole ī plaga oriēta
li ꝑtingit ī vltimo plage occidētalis. vt ī eo ꝑ
pendamꝰ nō eſſe impoſſibile. qđ de nr̄a dicimꝰ
futura velocitate. ꝑſertim cū rebꝫ aīatis ſole-
at ineſſe maior velocitas q̄ inaīatis. Preſta
būt viribꝫ q̄cūq; meruerūt ſuꝑnis ciuibꝫ aſſo-
ciari. intantū vt nullatenꝰ illis obſiſtē quicq̄
valeat. vel ſi mouēdo aut euertēdo voluerint
q̄d a ſuo ſtatu q̄uocūq; diuertere nō ilico ce-
dat. Nec ī eo qđ dicimꝰ maiori conatu labora
būt. q̄ nos mō in motu oculoꝝ nr̄oꝝ. Ne q̄ſo
excidat aīo: quā adipiſcemur angeloꝝ ſilitu-
do. q̄tenus ſi hic aut his q̄ dicturi ſumꝰ aliud
exemplū nō occurrit. ipa occurrat atq; ī q̄bꝫ
angelos valere ꝯſtiterit. etiā nos eque valere
ꝓbet ⁊ aſſerat. Quicūq; igit̄ angelorū fuerint
ſilitudinē aſſecuti. eoꝝ q; libertatē neceſſario
aſſequent̄. Itaq; ſicut angelis nihil obſiſtit.
nec aliq̄d eos impedire vel ꝯſtringē p̄t. qui ꝓ
velle ſuo cūcta liberrime penetrēt. ita nō erit
obſtaculū vllū. qđ nos retardet. nec clauſura
q̄ nos detineat. nec elementū qđ nobis ad vel-
le paꝝ obſiſtat. De ſanitate q̄d meliꝰ dici pote
rit. q̄ qđ pſalmiſta canit. ſalꝰ inquiēs iuſtorū
a dn̄o. Quibꝫ aūt fuerit a dn̄o vera ſanitas.
q̄ ſurripere poterit infirmitas? Credere ⁊ in-
cūctant̄ aſtruere licet. ſanitatem vite future
ita iugē ⁊ incōmutabilē ac inuiolabileȝ fore.
vt ineffabili q̄dā atq; ſenſibili ſuauitatis dul
cedine. totū hoīem repleat. ⁊ oē qđ alicuiꝰ in ſe
viciſſitudinis mutabilitatis aut leſiōis ſuſpi-
tiones p̄tendere q̄at. ꝓcul arceat atq; repellat
In illa futura vita ineſtimabil̄ delectatio q̄-
dam bonos inebriabit. et dulcedīe ſui. totos
eos ineſtimabili exundātia ſaciabit. Quid di
xi totos? Oculos. aures. nares. os. manus. pe-
des. guttur. cor. iecur. pulmo. oſſa. medulle.
ex ea etiam ipa ⁊ cūcta ſingillatim ſingulaq;
mēbra eoꝝ in ꝯmune. tam mirabili delectatõ
nis ⁊ dulcedinis ſenſu cōplebunt̄. vt vere totꝰ
hō torrente voluptatis dei potet̄: ⁊ ab vber-
tate domꝰ eius inebriet̄. Qui ḡ hec bona fue-
rit adeptus. nō ītelligo ad quid ꝓ comodo cor
poris ſui vlteriꝰ porrigat̄ affectus. ſolūmodo
aſſit ei. quā cūctos appetere diximꝰ diuturni-
tas vite. ſȝ iſta illi minīa deerit. q꜡ iuſti ī ꝑpe-
tuū viuēt. Sūt etiā alia q̄ q̄dem his q̄ digeſ
ſimꝰ nō minꝰ amant̄: ſed ad aīam ſicut illa ad
corpꝰ referūt̄. q̄ nihilominꝰ ī ſeptenario nūero

cōſtituta. nō modicū placēt mēti. q̄ ipoꝝ fuerit
ſapore imbuta. Sūt aūt hec. ſapia. amiticia. cō
cordia. p̄tās. honor. ſecuritas. gaudiū. Sapia
igr̄ tāta ī futura vita bonis erit. vt eoꝝ q̄ ſcire
voluerit nihil ſit qd̄ igrēt. Sciēt ei cūcta q̄ ſciē
da fecit de⁹. tā ea q̄ p̄terita. q̄ꝫ q̄ h⁹ ſeculi ſūt futu
ra. Ibi a ſingulis oēs. ibi ab oībꝰ ſinguli cogſcē
tur. nec quēq̄ oīno latebit. q̄ patria q̄ gēte. qua
ſtirpe q̄s edit⁹ fuerit. vel qd̄ ī vita fecerit. Ami
citia ītantū ſinglo͂ꝝ ītima erga ſinglo͂s ſuo fer
uoē ꝯplebit. vt amor cui⁹qꝫ. ī quēqꝫ ſufficiat cui
qꝫ. p̄ſertim cū oēs vnū corp⁹ ſint xp̄i. ⁊ xp̄c qui ē
pax ipa ſit oīm caput. nec miori ſe affectu ꝯple
ctanē q̄ mēbra vni⁹ corpis ſibinuicē copulanē.
Amabis igiē oēs vt teip̄m. et amaberis ab oībꝰ
vt ipi a ſe. Putas habūdās eris ī dilctōe. qñ hoc
tibi fuerit ī poſſeſſione. Ac tñ iſtā trāſi. ⁊ ꝯtem
plare ip̄m ꝑ quē hec bona tibi ꝑuenere. ⁊ ꝑcipieſ
qꝫ ille pluſq̄ tu ip̄m. ⁊ q̄ oēs alij incōꝑabilr̄ ama
bit te. ⁊ tu ſup teip̄m ineffabili q̄dam ſuauitate
illū amabis. Erit itaqꝫ tāta ī cūctis cōcordia. vt
ī nullo ſentias aliquē diſcrepare abeo. qd̄ te cō
ſtiterit velle. Corp⁹ vnū erim⁹. eccl'a vna erim⁹
ſpōſa xp̄i erim⁹. q̄cunqꝫ ibi erim⁹. Nō ḡ maior ī
ter nos diſcordia erit. q̄ nūc ē inter vni⁹ corpis
mēbra. Verū ſic vides ī motu oculoꝝ. q̄ illuc q̄
vn⁹ vertiē mox ali⁹ ſeq̄ē. ita q̄cūqꝫ tuū velle cō
uerteris. velle oīm ſn̄ diſcrepatōe ilico p̄ſto ha
bebis. Quid dixi. oīm? Ipa dei volūtas nō erit a
tua diuerſa: ſꝫ ſic tu qd̄ ille. ita ⁊ ille ī cūctis qd̄
tu. Caput nāqꝫ a ſuo corꝑe q̄uo diſcreparet? Cū
itaqꝫ deū ⁊ oēs volūtati tue ꝯcordes habueris.
ꝑfecto nihil voles. qd̄ nō poſſis. Omipotēs igiē
eris tue volūtatis. qm̄ ip̄m oīpotentē. hēbis in
oībꝰ cōcordantē tue volūtati. Itaqꝫ cū hec tibi
tāta p̄tās affuerit. honor ꝯdecēs p̄tati mime de
erit. Igiē dū poſſeſſiōe hoꝝ bonoꝝ q̄ digeſſim⁹
felix fueris. nūq̄d ſuffitiēs tibi videberis? Maxi
me inq̄s. Itaqꝫ cū tua vita ꝑpetuo duret in illa
vita. ⁊ hec oīa tibi hn̄ti. ſecuritas q̄ꝫ ea āpli⁹ nō
ꝑdendi certo arriſerit. obſecro qd̄ exiſtimas tibi
erit? Secur⁹ igiē tātoꝝ bonoꝝ ꝑpetuo eris. nec
alicui⁹ tibi aduerſari volentis incurſū timebis.
Poteſt ne ḡ illi⁹ gaudij mod⁹ a quoq̄ hoīe pene
trari? cū vltra mille millia ⁊ decies centena mi
lia īnumerabiles ibi ſint. ⁊ oēs eadē bt̄itudine ꝑ
fruanē: nec vllus eoꝝ ſit. q̄ nō tātū de bono alte
ri⁹ gau eat q̄ntū de ſuo. Pretea. vidētes deū. ip̄m
ſupra q̄ ipi ſe amabūt ipos amantē. ⁊ intelligē
tes ſe inenarrabiliē pluſq̄ ſemetipos illū aman
tem. ī gl'ia ei⁹ mirabili ⁊ ieffabili exultatōe exul
tabūt. Cū igr̄ iuſti fuerit tāta felicitate bt̄i. r̄ſtat
vt iiuſti ꝑ ꝯ̄triū ſint ineſtimabili q̄dā infelicitate
miſeri. Sic em̄ iſtos mira pulcritudo. velocitas
fortitudo. libertas. ſaītas voluptas. alacres fa
ciet ⁊ iubilātes. ita illos īmanis ⁊ ieſtimabil' fe
ditas. tarditas. ībecillitas. ſeruit⁹. languor atqꝫ
dolor merētes reddet ⁊ eiulātes. Sane diuturni
tatē vite q̄ iſti ꝑ fruēdis bonis ſūmo amore cō
plectenē. illi ꝑ īterminabili pena q̄ torq̄būē. qm̄ ī
erit ill' ſūmo odio execrabūē. De ſapia do qd̄ di
cā nō īuenio. niſi qꝫ ſic erit ī gaudiū ⁊ honorē.
ita iiuſtis q̄cq̄d ſciēt. ī merorē ⁊ ꝯfuſionē. Ami
citia aūt q̄ iuicē pij ſūma iocūditate copulabūē:
ſi q̄ ipijs erit. ī tormentū eis erit. Quo ei magis
q̄ſqꝫ amabūt. eo gui⁹ ī eoꝝ pena dolebūē. Diſcor
diā hēbūt cū oī creatura. ⁊ oīs creatura diſcor
dabit ab ill'. Hic ḡ ꝑ p̄tate bonoꝝ tāta īpotētia
eos ſeq̄ē. vt oīno nihil eoꝝ q̄ voluerit poſſint. ⁊
q̄cq̄d habuerit nolint. Igr̄ ꝑ honore ſctoꝝ. obti
nebūt ꝑhēne obprobriū. Et hec q̄ fine claudenē:
Vere ſic amici dei ſecuri erūt. ſe nūq̄ amiſſuros
bona ſua. ita iſti inimici dei oīno deſperabūt. ſe
iā āpli⁹ ꝑdituros hec mala ſua. Pro etno ḡ ⁊ ī
effabili gaudio btoꝝ. hēditabūt īcogitabilē tri
ſtitiā. oēs q̄ ꝑ īpenitudīe reat⁹ ſui trāſituri ſūt in
ſocietatē demonioꝝ. hec Anſhel. Sūt etiā ī in
ferno ſic ⁊ ī celo diuerſe māſiones. meritis ſingu
loꝝ corrn̄dētes. Chriſ. Sic ī regno celeſti māſi
ones mlte ſūt. ī. dr̄e p̄mioꝝ. ſic ⁊ ī gehēna diuer
ſe ſūt māſiones. ī. dr̄e ſuꝑplitioꝝ. oēs tñ penā et
nā ſuſtinebūt. ſic oēs electi denariū ei de hēbūt.
quē p̄rfamilias dabit oībꝰ. q̄. ſ. in vinea opati ſt
Noīe q̄ppe denarij aliq̄d oībꝰ electis cōe itelligiē
ſ. vita etna. de⁹ ipe. q̄ oēs q̄dē coīē ſꝫ īpariē fru
enē. Nā ſic differēs erit clarificatio corp̄m. ita
differēs erit gl'ia aīaꝝ. Stella ei a ſtella. ī. elect⁹
ab electo differt ī vtraqꝫ. vicꝫ mētis ⁊ corpis cla
ritate. Alij nimiꝝ alijs vicim⁹ clariuſqꝫ ſp̄em dei
ꝯtēplabunē. ⁊ ipa ꝯtēplādi dr̄a māſionū diuer
ſitas vocaē. Vna igr̄ ē dom⁹. ī. denari⁹: ſꝫ diuer
ſitas ē ibi māſionū. ī. dr̄a claritatis ī bt̄itudine.
q̄ vnū eſt ac ſūmū bonū ⁊ vita oīm. hec criſ. Au
g⁹. Qꝫ aūt ibi futuri ſūt ꝑ meritis p̄mioꝝ. et ḡ
dus honoꝝ atqꝫ gloriaꝝ. nullaten⁹ ē ambigēdū
Atqꝫ id ⁊ bt̄a illa ciuitas magnū ī ſe bonū vide
bit. q̄ nulli ſuꝑiori null⁹ inferior videbiē. tā nol
let vnuſq̄ſqꝫ eſſe qd̄ ñ accepit. q̄ nec ī corꝑe vult
eſſe ocul⁹ q̄ ē digit⁹. Sic itaqꝫ hēbit donū ali⁹ a
lio mi⁹. vt hoc q̄ꝫ donū hēat nec velit āpli⁹. hec
Aug. Poſſū⁹ et dr̄ſas māſiones oīm electoꝝ ſu
mere. ſm̄ choros āgeloꝝ. ad q̄ꝝ ruinā reſtaurā
dā hō ē creat⁹. Quia ei de ſingul' choris aliq̄ an
geli cecidert. ⁊ ī tāto nūero q̄ vnū choꝝ ꝑ ſe feciſ
ſet. ⁊ id̄ dr̄ deci⁹ chor⁹ cecidiſſe. ⁊ id̄ ruina cuiuſli
bet chori debet ꝑ electos hoīes repari. Oratio.

Dn̄e ihū xp̄e mihi fragili ꝯcede. vt int̄ diuer
ſas h⁹ vite dulcedies corꝑe viuēs. mēte in
īfernū deſcendā. ⁊ penas pctoribꝰ ꝑatas
ꝯſiderās ⁊ meditās. magis ſolicite a pc̄tis caueā
ne moriēs illuc d̄ſcēdē ⁊ penas ipas expire ꝯpel
lar. Da et mihi dn̄e. int̄ mltas h⁹ vite amaritu
dies dīne dulcedī ībiare. ⁊ ad etnā bt̄itudinē ſu
ſpirae: illicqꝫ mētē tenē. ⁊ fac vt ſp tibi adhereā
nl' p̄ter te diligā. nl' q̄rā. nihil et cogitare ꝯcupi
ſcā. ⁊ tandē ad te deū ⁊ dn̄m meū ꝑueniā Amen.

Concluſio libri ⁊ ſignatō ei⁹. Ca. LXXXIX

Habes igitur ex p̄dictis
vitā dn̄i nr̄i ihū xp̄i q̄litcūqꝫ deſcp̄tā
⁊ ꝑ mag̃ ꝑte meditatōibꝰ tibi ēditā: ī
q̄ ⁊ ꝑ quā nos miſēos mirifice ꝯſolā
do rronū. ⁊ ſpē nob̄ pctoribꝰ magnā p̄bet. Nā ꝑ
pctoribꝰ ē incarnat⁹. ⁊ cū pctoribꝰ libēter con
uerſat⁹. ꝑ ipis etiā ī morte p̄ces fūdere. ⁊ tādē ꝑ

talibus mori nõ eſt dedignatus. Habes ꝗ̃ppe me-
ditatõnũ ſpũaliũ ſeminariũ. ex quibꝰ diui amo-
ris fructꝰ uberioꝛ oriat̃ ⁊ creſcat. vt meditatõ af
fectũ excitet. affectꝰ deſideriũ pareat. deſiderium
lacrimas extorq̃at. vt ſint tibi lacrime tue panes
die ac nocte. donec appareas ĩ ↄſpectu dñi iħu. ⁊
ſuſcipiaris ab amplexibꝰ eiꝰ: dicaſqꝫ illud quod
ſcriptũ ẽ in cãticis. Dilectꝰ meꝰ mihi et ego illi.
inter vbera mea. i. inter affectõnes meas cõmo-
rabit̃. Vñ Bern̄. Sit dulcis ⁊ ſuauis affectui do
minꝰ iħs. ꝯ male vtiqꝫ dulces vite carnal' illece-
bras. ⁊ vincat dulcedinẽ dulcedo. quẽadmodum
clauũ clauus expellit. hec Bern̄. Suſcipe itaqꝫ
reuerẽter ⁊ gaudẽter p̄dicta: ⁊ ĩ eis verſari ñ pi
griteris ſolicitudĩe ⁊ deuotõe tota. qꝛ hec ẽ via et
vita tua. Hoc ẽ fũdamẽtũ ſuꝑ q̃ poteris magnũ
edifitiũ ↄſtruẽ. ⁊ ab hoc te opꝫ incipe. ſi ad ſub
limiora vis cõſcẽdere. Nã hec vite xp̄i meditatõ
nõſolũ ꝑ ſe dulcit̃ paſcit: ſꝫ etiã ad maioꝛẽ cibũ
trãſmittit. Hec enĩ ſũt q̃ dñs iħs geſſit ĩ carne. ſꝫ
longe ſublimiꝰ eſt eũ ĩ ſpũ intueri. ad qđ ꝑ hanc
ſcalam poteris ꝑuenire: ſꝫ ĩ hac interĩ opꝫ ĩ-
morari. Nec tñ q̃ ad maioꝛẽ ↄtẽplatõem aſcẽdũt
hanc dimittere debẽt ꝓ loco ⁊ tpe. qꝛ hoc eẽt ma-
gne p̄ſũptõnis ⁊ ſuꝑbie. Vñ Bern̄. q̃ cõtẽplator
altiſſimꝰ fuit. hanc nũq̃ dimiſit. ꝓut ſupra ĩ ꝓlo
go videre q̃s poterit. Hec q̃ppe dulciꝰ ſapit. ac fi-
duciã ⁊ ↄſolatõem magis tribuit. Vñ Anſhelmꝰ
Iħu bone. q̃ dulcis es ĩ corde cogitãtis de te. ⁊ di
ligẽtis te. Et certe neſcio. qꝛ nec plene cõp̄hendẽ
valeo. vñ eſt q̃ dulcioꝛ es in corde diligẽtis te. in
eo q̃ caro es. q̃ in eo q̃ verbũ. dulcioꝛ ĩ eo q̃ hũi
lis. q̃ in eo q̃ ſublimis. Siq̃dem longe dulciꝰ eſt
memorie diligẽtis te. videre te ex mr̃e virgine in
tp̄e natũ: q̃ in ſplendoribꝰ añ lucifeꝝ a pr̃e geni-
tũ. Temetip̄m exinaniſſe ſeruiqꝫ formã accepiſ-
ſe. q̃ in forma dei equalẽ te deo eſſe. Dulciꝰ te vi
dere corã iudeis mori in ligno. q̃ dñari ſuꝑ ãge-
los in celo. Intueri te inter oĩa ſubiectũ. q̃ ſuꝑ
oĩa p̄latũ. hoĩem hũana ꝑtuliſſe. q̃ deũ diuia geſ
ſiſſe. redẽptorẽ eſſe ꝑeũtiũ. q̃ ↄditorẽ eſſe nõ exi-
ſtentiũ. O q̃ dulce ẽ bone iħu ĩ ſecreto cordis ad
memoriã r̃uocare te. ꝓ nobis de v̄gine abſqꝫ pol
lutõne conceptũ. abſqꝫ leſione v̄ginitatis eiꝰ na-
tũ. pãnis inuolutũ. ĩ p̄ſepio reclinatũ. ſuſtinen-
tem cõuitia. tacentẽ ad opprobria. pedes diſcipu
loꝝ lauantẽ. linteo tergentẽ. de nocte ꝓlixiꝰ o-
rantẽ. ſudorẽ ſãguĩs emittentẽ. trigẽta argẽteis
vẽditũ. oſculo traditũ. cũ gladijs ⁊ fuſtibꝰ captũ
ligatũ. iudicatũ. flagellatũ. coronatũ. dãnatum
ad occiſionẽ. vt agnꝰ innocẽs ductũ. os tuũ cuꝫ
male tractareris nõ apientẽ. cuꝫ accuſareris in
multis nõ rñdentẽ. colaphiſatũ: alapas paciẽtẽ
deriſũ. adoratũ. arũdine capite ꝑcuſſũ. ĩ veſte al
ba illuſũ. ad mortẽ ↄdemnatũ. crucẽ tuã baiulã-
tem. ⁊ in ea affixũ. ꝓ crucifixoribꝰ orantẽ. aceto
potatũ. felle cibatũ. a latrone cõuiciatũ. ſãgui-
nẽ tuũ ꝑ q̃nqꝫ vulnera corꝑis tui effũdẽtẽ. caput
ĩclinantẽ. ſpm̃ emittentẽ. dilectã aĩam tuã ĩ ma
nus pr̃is ↄmẽdantẽ. ⁊ hec oĩa ꝓ nobis ſuſtinentẽ
Hec oĩa formãt ⁊ adaugẽt magis ac magis exul
tatõem. fiduciã ⁊ ↄſolatõem. amorẽ ⁊ deſideriuꝫ

Quis ei nõ letet̃ ⁊ exultet̃: q̃s nõ ſuꝑ modũ io-
cũdet̃ ⁊ ĝtulet̃: vidẽs ↄditorẽ ſuũ nõſolũ ꝓ ſe ho-
minẽ eẽ. ſꝫ tãdura tãqꝫ indigna ſuſtinuiſſe. Quid
ĩ mente ſuauiꝰ ruminat̃: q̃d dulciꝰ guſtat̃: q̃d le-
tius excogitat̃: Quis mihi auferet locũ ĩ regno
vbi is oĩpotens eſt. q̃ caro mea ⁊ fr̃ ẽ: Quis mihi
euentꝰ aliquã ingeret deſolatõem. cui ſpes tãta
tantã cõfert certitudinẽ: Q̃ũo aliq̃ triſtitia ali-
quẽ locũ hr̃e p̄t in eo. ĩ q̃ indeſinẽter v̄ſat̃ iſta co
gitatõ: hec Anſhel. Libent̃ itaqꝫ ↄuerſeris cuꝫ
dño iħu. ⁊ vitã ipſiꝰ tanq̃ euãgeliũ ĩ corde ſtude-
as inſeꝑabiliter collocare: qꝛ ĩ eo ſolo pax ⁊ req̃-
es eſt. Iħs ei eſt iocunditas merentiũ. eternitas
viuentiũ. ſuauitas dolentiũ. vbtas egentiũ. ſani
tas languẽtiũ: qđ ſignificãt q̃nqꝫ lr̃e hꝰ noĩs iħs
Vñ Bern̄. Gira ⁊ regira. verſa ⁊ reuerſa. ⁊ nõ ĩ-
uenies pacẽ vel requiẽ niſi ĩ ſolo iħu. Quaꝓpt̃
ſi q̃eſcẽ vis. pone iħm vt ſignaculũ ſuꝑ coꝛ tuũ.
qꝛ trãquillꝰ ip̄e trãquillat oĩa. hec Bern̄. Ama g
eũ q̃ te tantũ amauit. redde ei vicẽ q̃ te ĩ bñdictõ
nibꝰ dulcedĩs ſue ꝓuenit: qꝛ ſi hoc feceris. ſẽꝑ in
gaudio et delitijs magnis eris. Anſhel. Iħu q̃ ñ
amat te. anathema ſit. Qui te ñ amat. amaritu-
dinibꝰ repleat̃. Caſtꝰ ẽ amoꝛ tuꝰ dñe. ⁊ nihil ĩpu-
ritatis admittit. Sobriꝰ ſapoꝛ amoꝛis tui. ⁊ nl'-
lã mentẽ alienat a recto. Suauis ẽ amoꝛ tuꝰ. et
nihil hꝫ amari. Nã ⁊ q̃ amara ſũt mũdi ĩdulcat. ⁊
dulcia ei reddit amara. Int̃ ãguſtias ñ artat̃. int̃
p̄ſſuras ñ opprimit̃. nõ ꝑit ſub inopia. ñ mero
re ↄbit̃. In laboribꝰ manꝫ eq̃nimis int̃ minas ſe
curꝰ. int̃ blãdimẽta ĩcoꝛruptꝰ. int̃ tormẽta ꝑſeue
rat iuictꝰ. ĩ morte ſꝑ ẽ viuꝰ. Sic ĩ theſauro cupi
dꝰ gaudet. ⁊ ſic ĩ amoẽ vnici filij delectat̃ mr̃. ita
gaudiũ delectatõ ẽ ĝta ĩ caritate tua. dulcis iħu
aĩe amãti te. Dulcedo mell'. ſuauitas lactis. vini
ſapoꝛ inebians. cũcteqꝫ delitie nõ ſic oblectãt fau
ces guſtãtiũ ſe. vt amoꝛ tuꝰ mẽtes diligentiũ te.
hec Anſhel. Et vt magis ad hec oĩa ꝓuoceris.
⁊ h' liber ĩ noĩe ip̄iꝰ dñi iħu (q̃ ẽ liber ſignatꝰ) cõ
cludat̃ ⁊ ſignet̃. attẽde qđ de hoc ſalutari nomĩe
iħu. Bern̄. ſuꝑ hoc v̄bo. oleũ effuſum nomẽ tuũ
ſcribit dicẽs. Eſt ꝓculdubio ĩt̃ oleũ ⁊ nomẽ ſpõ
ſi ſilitudo. nec ocioſe ſpũſſctus alterutrũ ↄꝑauit
Ego aũt dico in triplici q̃dã q̃litate olei. q̃ lucet.
paſcit ⁊ vngit. ſi vos meliꝰ ñ hẽtis. Fouet igneꝫ.
nutrit carnẽ. lenit doloꝛẽ. Lux. cibꝰ. medicia. Vñ
de idẽ nũc ⁊ de ſponſi noĩe. Lucet p̄dicatũ. paſcit
recogitatũ. ĩuocatũ lenit ⁊ vngit. Et ꝑcurramꝰ
ſingula. Vñ putatis ĩ toto orbe tanta ⁊ tãſubita
lux fidei. niſi de p̄dicato iħu. Nõne ĩ hꝰ noĩs luce
deꝰ nos vocauit ĩ admirabile lumẽ ſuũ. q̃bꝰ illu-
miatis ⁊ ĩ lumĩe iſto vidẽtibꝰ lumẽ. dicat merito
paulꝰ. fuiſtis aliq̃n tenebre. nũc aũt lux in dño.
Nec tm̃ lux ẽ nomẽ iħu: ſꝫ ⁊ cibꝰ. An ñ totiẽs cõ
fortaris. q̃tiẽs recoꝛdaris: Quid eq̃ mentẽ cogi
tãtis ĩpinguat: Quid ita exercitatos reꝑat ſenſꝰ
v̄tutes roborat. vegetat mores bonos atqꝫ hone
ſtos. caſtas fouet affectões. Aridꝰ ẽ oĩs aĩe cibꝰ.
ſi nõ iſto oleo infũdit̃. iſipidꝰ ẽ ſi nõ hoc ſale cõ-
dit̃. Si ſcribas. ñ ſapit mihi niſi legero ibi iħm
ſi diſputes aut ↄferas. ñ ſapit mihi niſi ſonuerit
ibi iħs. Iħs mel ĩ ore. ĩ aure melos. ĩ corde iubilꝰ

Sꝫ ē ⁊ medicina. Triſtat̃ aliq̃s vr̃m. veiat ĩ cor
iħs. ⁊ ĩde ſaliat ĩ os. ⁊ ecce ad exortū noīs lumē
nubilū oē diffugit. redit ſerenū. Labit̃ q̃s in cri-
mē. currit inſuꝑ ad laq̄ū mortis deſperãdo. nõne
ſi ĩuocet nomē vite. ꝯfeſtim reſpirabit ad vitã?
Cui aliq̃n ſtetit añ faciē ſalutaris noīs. duritia
vt aſſolꝫ cordis. ignauie torpor. rancor aĩmi. lã
guor accidie? Cui fõs forte ſiccatꝰ lacrimaꝝ. in-
uocato iħu ñ ꝯtinuo erupit vberior. fluxit ſua-
uior? Cui ĩ ꝑicul' palpitãti ⁊ trepidãti. ĩuocatū
virtutis nomē ñ ſtatĩ fiducĩã ꝓſtitit. ꝯpulit metū
Cui q̃ſo ĩ dubijs eſtuãti ⁊ fluctuãti. ñ ſubito ad ĩ
uocatõem clari noīs emicuit certitudo? Cui ĩ ad
uerſis diffidẽti. iãiãq̄ꝫ deficiẽti. ſi nomē adiutorij
ſonuit defuit fortitudo? Nimiꝝ morbi ⁊ lãguoẽs
aĩe iſti ſũt. illõ medicĩa. Deniq̄ꝫ ⁊ ꝓbare licꝫ. In
uoca me inq̃t ĩ die tribulatõis. eruã te ⁊ honori
ficab' me. Nl'ita ire ĩpetū cohibꝫ. ſuꝑbie tumorē
ſedat. ſanat liuoris vulnꝰ rſtrigit luxurie fluxū
extiguit libidĩs flãmã. ſitĩ tꝑat auaritie. ac totiꝰ
ĩdecoris fugat pruriginē. Siq̄dem cū noĩo iħm.
hoiem mihi ꝓpono mitē ⁊ hũilē corde. benignū.
ſobriū. caſtū. miſericordē. ⁊ oĩ deniq̄ꝫ hõeſtate ac
ſc̃titate ꝯſpicuū. eūdẽq̄ꝫ ipm deū oĩpotẽtē. q̃ ſuo
me exẽplo ſanet. ⁊ roboret adiutorio. Hec ſil' mi
hi ſonãt. Sumo itaq̄ꝫ mihi exẽpla de hoĩe. ⁊ au-
xiliū a potẽte. Illa tanq̃ pigmẽtarias ſpẽs. hoc
tãq̃ vñ acuã eas. ⁊ facio ꝯfectõem. cui ſilẽꝫ me-
dicoꝝ nẽo poſſit. Hoc tibi electuariū hẽs o aĩa
mea recõditū ĩ vaſculo vocabuli hꝰ qd̃ ē iħs. ſalu
tiferū certe. qd̃q̄ꝫ nulli vnq̃ peſti tue ĩueniat in
efficax. Sẽꝑ tibi ĩ ſinu ſit. ſꝑ ĩ mañ. q̃ tui oẽs ĩ
iħm ⁊ ſẽſꝰ dirigãt ⁊ actꝰ. Deniq̄ꝫ ⁊ ĩuitaris. Po
ne me inq̃t vt ſignaculū ĩ corde tuo. ſignaculū ĩ
brachio tuo. Sꝫ hoc al's. Nũc do hẽs. vñ et bra-
chio mediaris ⁊ cordi. Hẽs inq̃ ĩ noĩe iħu vñ a-
ctus tuos vel ꝑuos corrigas. vl' minꝰ ꝑfectos ad
ĩpleas. itẽq̄ꝫ vñ tuos ſenſꝰ aut ſuẽs ne corrũpãt̃
aut ſi corrũpũt̃ ſanes. De hoc ē dl'ci noĩe iħu
Bern. alubi q̃ iubilãdo ſic dic. Iħu dulcis mẽo-
ria. dãs vã cord gaudia: ſꝫ ſr̃ mel ⁊ oĩa. eiꝰ dulcis
pñtia. Nil cãit̃ ſuauiꝰ audit̃ nil iocũdiꝰ. nil cogi
tat̃ dulciꝰ: q̃ iħs dei filiꝰ. Iħu ſpes penitẽtibꝫ. q̃
piꝰ es petẽtibꝫ. q̃ bonꝰ te q̃rẽtibꝫ. ſꝫ qd̃ ĩueniẽtibꝫ?
Iħu dl'cedo cordiū fõs viuꝰ. lumē mẽtiū. excedis
oē gaudiū ⁊ oē deſideriū. Nec ligua valꝫ dicẽ nec
lr̃a exꝓmẽ. exꝑtꝰ ꝑt noſcẽ. qd̃ iħꝫ ſit diligẽ. Iħm
q̃rã ĩ lectulo. clauſo cordis cubiclo. ꝑuati ⁊ ĩ pu
blico. q̃rã amore ſedulo. Cū maria diluculo. iħm
q̃rã ĩ tumulo. clamore cordis q̃rulo. mẽte q̃rã nõ
oculo. Tũbã ꝑfũdã fletibꝫ. locū replẽs gemitibꝫ.
iħu ꝓuoluar pedibꝫ. ſtrictis herẽs ãplexibꝫ. Iħu
rex admirabil'. ⁊ triũphator nobil'. dl'cedo ĩeffabil'.
totꝰ ꝯſiderabil'. Mane nobiſcū dñe. ⁊ nos illuſtra
luĩe. pulſa mẽtis caligĩe. mũdū reple dulcedine.
Qñ cor nr̃m viſitas. tũc lucet ei vitas. mũdi vile
ſcit vanitas. ⁊ intꝰ feruet caritas. Amor iħu dul
ciſſimꝰ. ⁊ vere ſuauiſſimꝰ. plꝰ milies g̃tiſſimꝰ. q̃
dicẽ ſufficimꝰ. Hoc ꝓbat eiꝰ paſſio. hoc ſãgu nis
effuſio. ꝑ quã nob' redẽptio. dat̃ ⁊ dĩ viſio. Iħm
oẽs cogſcite. amorẽ eiꝰ poſcite. iħm ardẽt̃ q̃rite.
q̃rẽdo ĩardeſcite. Sic amantẽ diligite. amoris vi
cē reddite. ĩ hũc odorē currite. ⁊ vota votis reddi-
te. Iħu auctor clemẽtie. totiꝰ ſpes letitie. dulcoris
fõs ⁊ gr̃e. vere cordis letitie. Iħu mi bone ſentiã.
tui dulcoris copiã. da mihi ꝑ pñtiã. tuã vidẽ gl'iã
Cū digne loq̃ neq̃am. de te tñ ñ ſileã. amor facit vt
audeã. cū ſolū de te gaudeã. Tua iħu dilectio. g̃ta
mẽtis rfectio. replet ſñ faſtidio dãs famē deſiderio
Qui te guſtãt eſuriũt. q̃ bibũt adhuc ſitiũt. ꝯſidera
re neſciũt. niſi iħm quē diligũt. Quē tuꝰ amor ebri
at. nouit qd̃ iħs ſapiat. q̃ felix ē quē ſaciat. ñ ē vlt̃
qd̃ cupiat. Iħu decꝰ ãgelicū. ĩ aure dulce cãticuꝫ. ĩ
ore mel mirificū. in corde nectar celicū. Deſidera-
te milies. iħu mihi q̃ñ venies. me letū q̃ñ facies. me
de te q̃ñ ſacies. Amor tuꝰ ꝯtinuꝰ mihi lãguor aſſi-
duꝰ. mihi iħu melliſluꝰ fructꝰ vite ꝑpetuꝰ. Iħu ſũ-
ma benignitas. mira cordis iocũditas. ĩcõꝓhenſa
bonitas. tua me ſtrĩgit caritas. Bonū mihi diligẽ
iħm nõ vlt̃ q̃rere. mihi p̃rſ' deficẽ. vt illi q̃am viuẽ
O iħu mihi dulciſſĩe. ſpes ſuſpirãtis aĩe. te q̃rũt pie
lacrime. et clamor mẽtis ĩtime. q̃cũq̄ꝫ loco fuero:
meū iħm deſidero q̃ letꝰ cū ĩuenero q̃ felix cum te-
nuero. Tũc ãplexꝰ tũc oſcula. q̃ vincũt mell' pocl'a
tũc felix xp̃i copl'a: ſꝫ ĩ his ꝑua morula. Iã qd̃ q̃ſi
ui video. qd̃ cupiui teneo. amore iħu lãgueo. ⁊ cor
de totus ardeo. Iħs cū ſic diligit̃. hic amor ñ extin
guit̃. ñ tepeſcit nec morit̃. plꝰ creſcit ⁊ accẽdit̃. Hic
amor ardet dulcit̃. dulceſcit mirabilr̃. ſapit delecta
bilit̃. delectat ⁊ felicit̃. Hic amor miſſꝰ celitus heret
mihi medullitꝰ. mẽtē ĩcẽdit peitꝰ. hoc delectat̃ ſpũs
O beñ ĩcẽdiū. o ardẽs deſideriū. o dulce rfrigeriū.
amare dei filiū. Iħu flos mr̃is ṽgĩs. amor nr̃e dul
cedĩs. tibi laus hõr numĩs. rgnū btitudĩs. Iħu ſo
le ſerentor. et balſamo ſuauior. oĩ dulcore dulcior.
ꝓ cũctis amabilior. Cꝰ guſtꝰ ſic afficit. cꝰ dolor ſic
rficit. ĩ quē mẽs mea ꝯficit. ſolꝰ amãti ſufficit. Tu
mẽtis delectatõ amoris ꝯſũatõ. tu mea gl'atio iħu
mũdi ſaluatõ. Seq̃r q̃cũq̄ꝫ ieris mihi tolli ñ poteris
cū meū cor abſtuleris. iħu laus nr̃i generis. Dilcte
mi reuertẽ ꝯſors ꝑñe dextere. hoſtē viciſti ꝓſꝑe. iã
celi rgno fruẽ. Celi ciues accurrite. ꝑtas vr̃as at-
tollite. triũphatori dicite. ſalue iħu rex ĩclite. Rex
virtutū. rex gl'e. rex ĩſignis victorie. iħu largitor gr̃e
hõr celeſtis curie. Tu vẽ lumē pr̃ie. tu fõs mĩe. pel-
le nubē rſtitie. nob' dãs lucē gl'e. Te celi chorꝰ ꝓdi-
cat. ⁊ tuas laudes rplicat. iħs orbē letificat. et nos
deo pacificat. Iħs ĩ pace ĩꝑat. q̃ oẽm ſenſū ſuꝑat.
hũc mẽs mea ꝯſiderat. ⁊ illo frui ꝓꝑerat. Iħs ad pa
trē rdijt. celeſte rgnū ſubijt. cor meū a me tranſijt
pꝰ iħm ſil' abijt. Iã ꝓſeq̃mur laudibꝫ. iħm hymnis
⁊ ꝑcibꝫ vt nos donet celeſtibꝫ cuꝫ ipõ frui ſedibus. Oro

O Iħu xp̃e fili dei viui. ꝑ his et oĩbꝫ q̃ de te pie
credĩꝰ ⁊ credẽ debẽmꝰ. tibi gr̃ãs licꝫ ĩdignas rfe
rimꝰ. et ꝑ ea te ſuppl'r exorãmꝰ. vt te ipm ex ꝑte oĩm
celeſtiū terreſtriū ⁊ ĩfernoꝝ. deo pr̃i offeras. ĩ dignã
laudē oĩm. ĩ qbꝫ ſũmã trinitatē laudabilē recogſcis.
⁊ ĩ plenã gr̃ãꝝ actõꝫ. ꝑ q̃libet bñficio. a ſingul' de-
bitã creaturis. atꝫ ĩ verã emẽdatõꝫ oĩm maloꝝ. ab
origĩe mũdi ꝯmiſſoꝝ. ⁊ ĩ ſufficiẽtē ꝑſolutõꝫ oĩm bo
noꝝ. vnq̃ obmiſſoꝝ ĩ ſuppletõꝫ q̄ꝫ meriti oĩm btifi-
catoꝝ. ⁊ gr̃e oĩm iuſtificatorũ: ac emẽdatõnis oĩm
pctoꝝ rfrigerijq̄ꝫ oĩm purgãdoꝝ. necnõ ĩ reuelatõꝫ
omĩs indigentie corꝑis et anime ſinguloꝝ Amen.